

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๖๒ วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๑๕

๕ หน้า

บ้านเชียง : วิทยุภาณุปุ่จาว่าอย่างไร
กินเดอะคนดี พรุ้งนี้เร่าก็ตาย
นิคพบตีพริรท
สัมภาษณ์ : บรรณาธิการ
น.ส.พ.เสียงประชาชนลาว

ย้ายนายทหารเดือนตุลา
ตั้งจันนาทสุตท้าย

อ่าน

สัมผัสความจริง
ทุกวันอังคาร

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสงห์ชัย

ฉบับใหม่
ฉบับที่ ๑๖

ปากกรอง

หนังสือพิมพ์คริสต์ 42 อาคารเอ็มเอเอฟ.ชั้น 3 ถนนสุรวงศ์ กท.5

.....กลุ่มคนกำลังไล่ตีชาวญวนอพยพที่สลกนคร...ไม่รู้ว่าใครอยู่เมืองหลัง...ไม่รู้ว่าใครอยู่เมืองหน้า...
...ผู้ว่าที่นั่นรักไม่อยากผูก...สถานทูตสหรัฐอเมริกา เหนือการฉ้อฉลของเจ้าหน้าที่ย้ายการ เมืองจาก
ถนนวิบูลย์ไปคอม ๆ ทย ๆ สถานการณ์...ถามว่า มาทำอะไรอยู่ที่นี้... "โอ้ ธรรมดาสุขภาพทั่ว ๆ ไป
มาตุการปลุกข้าวของชาวบ้านครับ".....

..... เพิ่งรู้จัก เขาชื่อแมงว่า...คุณชวน รัตนรักษ์ นั้น นอกจากจะเป็นท่านผู้จัดการใหญ่ของธนาคาร
การกรุงศรีอยุธยาแล้ว...ยัง เป็นผู้มีอิทธิพลในวงการ เรือ เอ็มยูอีกด้วย.....

..... เพิ่งรู้ว่าอีกเหมือนกันว่า...ตั้งแต่ไทย เปิดความสัมพันธ์กับ เวียดนามอย่างเป็นทางการนั้น....
พี่ไทยมีหน้าตักที่หนึ่ง คือ ชาวเขาว เมริกันหาทางเอาลูกเมียของตนที่ติดค้างอยู่ในเวียดนามออกมา
มา...วันก่อน มีชาวอเมริกันคนหนึ่งเรียกร้องขอให้รัฐมนตรีพิชัย ช่วยเอาภรรยาชาวญวนออกมา
จากที่นั่นให้...ยินดีจ่ายค่าใช้จ่ายทุกรายการ.....

..... คุณวิษณุ หนีไปไหน...แฟน ๆ ถามหา...ชาว ที่ออกมาจากโรงงานชาวแจ๊งว่า...หมูนี่ วิชณา
เที่ยวไล่เที่ยวชื่อบ้านพลเอกบุญชัย บำรุงพงษ์ มากเป็นพิเศษ.....

..... รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาที่เพิ่งมา เยี่ยมรัฐมนตรีพิชัย เมื่อเร็ว ๆ นี้...นาย
ฮัมแมล...นั้น มีเป้าหมายสำคัญในใจคือ...การทำทางให้ เกิดความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างสหรัฐ
กับเวียดนามให้ได้เร็วที่สุด...มาคราก่อน ก็เพื่อค้อม ๆ มอง ๆ ว่า...ทางประเทศในอา เซียนนั้น
เห็นอย่างไรกันบ้างในสถานการณ์ปัจจุบัน.....

..... เรื่องการต่อรองรรมสูรเจียมไป ถูกคมบังคับเรื่องถนน ประภาส ณรงค์ จะจุดเทียนเวียน
วนเข้าไทย...อย่าลืม...สิ่งที่ รัฐบาลชอกไว้กับประชาชนก็คือ การตกลงในเรื่องรายละเอียดว่า
...เจ้าหน้าที่ สหรัฐที่จะประจำทำงานอยู่ต่อไปในไทยสังกัดหน่วยงานองค์การปรมาณูสหรัฐและหน่วย
งาน เอ็นเอสเอ.นั้น...จะอยู่ใน ฐานะอย่างไรในไทยต่อไป และมีหน้าที่อะไรบ้าง...รัฐบาลได้
แค้นคั้งให้ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นหัวหน้าคณะฝ่ายไทย...มีคดี...เวลาผ่านไปสาม
เดือน ยังไม่เห็นรายละเอียดออกมาสักทีว่า ตกลงกันว่อย่างไรบ้าง...สบายมาก.....

ทวน ญวน / ชวน / ไทย-เวียดนาม / วิชณา เขียววิมล / รองปลัดต่างประเทศสหรัฐอเมริกา
สัญญาธรรมสูร

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิญญูรัตน์

กองบรรณาธิการ
ดิถี ดิถีรัตน์
รัศมี เผ่าเหลืองทอง
จำนงค์ ภควรวุฒิ
ยุวดี ธนาพิทยา
ปนัดดา เลิศลาอาไพ
มนตรี จังสิริอารักษ์
คำณูณ สิริธสมาน
ภูธรชัย เหมบัณฑิตย์
ชัชชง พานิชผล

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ
B. Goodfellow, Washington D.C.
Goran Gester
Jean Louis Arnaud, Saigon
Jean Thoraval, Hanoi
John Everingham, Vientiane
Marcel Barang, Singapore
Mike Morrow, S.E. Asia
Paul Wilson, Kuala Lumpur
T.D. Allman, New York
W. Burchett, Paris
Steffam Hildebrand, Stockholm

ฝ่ายศิลป์
ตระกูล พระพันธ์
ประจวบ พยัคฆ์พันธ์
ผู้จัดการ: มงคล วุฒิสงห์ชัย
ประชาสัมพันธ์: จารึก จินตกว่าวัฒน์
ฝ่ายหาโฆษณา: อมรศรี ธีระบัญญัติศักดิ์
บรรณาธิการที่ปรึกษา: เชิดชู โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ
๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓
ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕
โทร. ๒๓๔๑๓๘๐-๘ คือ ๔๒
๒๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๕๐๑๘, ๒๓๓๖๖๒๘
๒๓๓๖๘๘๖ คือ ๒๖

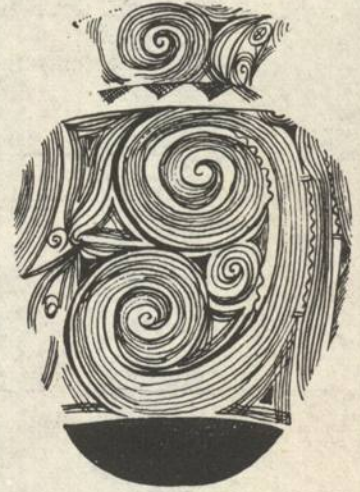
ยุทธบริการ : จัดจำหน่าย
๑๘๒/๑ ซอยวรวงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์
โทร. ๒๘๑๐๐๘๘
แยกสี่ นิมมข่าง โทร. ๒๘๑๓๘๔๘
พิมพ์ที่ กรงสยามการพิมพ์
ถนนราชบพิธ โทร. ๒๒๒๕๑๖๖-๘
พศ. ๒๕๑๘

จัดพิมพ์ ๒

ย้ายนายทหาร 14

บ้านเซียง
10

เบรุต 28

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
 วันที่ ๒ ฉบับที่ ๖๒ วันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๑๕

- ๑ ข่าวกรอง
- ๓ จดหมาย เนื่องมาจากเสรีไทย/อยากอ่าน "จิตวิทยาฝูงชน"
- ๗ จตุรัส อะไรปีศาจกรูบอลไว้
- ๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์
- ๙ เพื่อนว่า จับเมียนวพลเขย่าไอโลว์/ขเมตคบันไดคับ
- ๑๐ บ้านเรา บ้านเชียง : วิญญาณปู่จะว่าอย่างไร/ข้ามนายทหารเดือนตุลา : คิงจันนาทสุดทาย/ความเปลี่ยนแปลงที่แม่เลี้ยง : กรรมของใคร/ต่อต้านญวน : ใครอยากชกสักก็เข้าบ้าน
- ๒๕ มองไทย กลุ่มฝ่ายชาวไทยกำลังเรียกร้องวันคืนเก่าๆ
- ๒๖ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์
- ๒๘ บ้านเขา สิ่งแวดล้อมเรตให้แก่วัยชรา/ความขัดแย้งของซีเรียกับปาเลสไตน์/พเบมสทรฐฯ ในตะวันออกกลาง : เบ่งไม่ได้เหมือนเก่าอีกแล้ว
- ๓๓ สัมภาษณ์ จินดี เดือนสวี้น บรรณาธิการเสียงประชาชนลาว
- ๓๘ จารกรรม นัดพบ "ดีพโรท"
- ๔๑ ลมชายทุ่ง นิทานเรื่องบึงกัญชา
- ๔๓ จิตวิทยา ความสุขทางปาก : กินเถาะคนดี ฟรุ้งนเรากิตาย
- ๔๖ หนังสือ มอง "ดาวอังคาร" จากนิยายวิทยาศาสตร์
- ๔๘ เพลง เพลงแคน : การต่อสู้อันยาวนานของคนอีสาน
- ๕๐ แฟชั่น บาติกมาเลย์
- ๕๑ ผู้หญิง เมื่อดาราตุ๊กตาทองสาวออกหัก
- ๕๓ คุยเฟื่องเรื่องหนัง ประกาศรับสมัครดารา : ความแตกต่างของสิ่งที่ได้รับ
- ๕๖ เส้นขนานจตุรัส จากเด็กถึงผู้

จดหมาย

อยากอ่าน "จิตวิทยาฝูงชน"

ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่ชอบพลิกวารสาร อนุสาร นิตยสาร ทั่วตามห้องสมุด เพราะไม่ค่อยได้ซื้อเอง เนื่องจากยังไม่มียอดประจำ ดิฉันรู้สึกว่าเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งที่จะต้องมองหาจตุรัสก่อนหนังสืออื่น ๆ ทั้งนี้เพราะมีบางคอลัมน์ที่อ่านได้สาระเขียนเรื่องยากให้อ่านได้ง่ายๆ และเข้าใจมนุษย์คน ดิฉันจะไม่บอกหรือคะนะว่าคอลัมน์อะไร แต่ที่เขียนมานักเพราะไม่พอใจอย่างงั้นเห็นจดหมายผู้อ่านคนหนึ่งวิจารณ์คอลัมน์ที่ดิฉันอยากอ่านมากๆ และต้องการให้มาต่อไปในทางลบ

แถมท้ายก่อนยติ จม. สักนิด นะคะ ก็อยากให้ บก. ลงเรื่องที่เกี่ยวกับ Mob Psychology โดยเขียนให้ง่ายๆ แต่ได้สาระด้วยนะค่ะ ขอบคุณล่วงหน้าและตั้งใจไว้ว่าทำงานได้เมื่อไรจะรับเป็นสมาชิกของจตุรัสก่อนหนังสืออื่น ๆ

จุฬา-ประชาชน

เนื่องมาจาก "เสรีไทย"

ในบทความ "ความขัดแย้งระหว่าง SOE. และ OSS. เรื่อง ขบวนการเสรีไทย" โดย "เอ็ม" ในจตุรัส ฉบับวันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๑๕ นี้ ได้กล่าวถึงตัวแทนจากไทย ๒ คน ที่อยู่ใต้อารักขาของจีน คือ นายสงวน ตุลารักษ์ และอีกคนหนึ่งคือ นายเดช ไตรลักษณ์ (Dengh Tilakh) นน ผมคิดว่า เป็น คุณแดง คุณะดิลก มากกว่า นามสกุลของคุณแดงนั้นภาษาอังกฤษเขียนว่า Kunatilake นาย R. Harris Smith

จึง ย่อว่า Tilakh ผมอ่าน “จุดสาร
โครงการตำรา” คุณสัญญาฯ สว่างบุตร
ก็แปลว่า นายเดช ไตรลักษณ์ ผม
จึงเรียนมาเพื่อความเข้าใจถูกต้อง
แต่ถ้าทางจตุรัสยังไม่แน่ใจ ลองสอบถาม
กรมเสรีไทยรุ่นนั้นคงก็ได้

ชยันนิต สมุทวนิช

คณะรัฐศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อ่าน

สัมพันธ์ความจริง

ทุกวันอังคาร

ทางอากาศ	๓ เดือน
กลลมหลมหอง	๑๑๑ บาท
เอเชีย	๒๐๖ บาท
ยุโรป	๒๙๖ บาท
อเมริกา	๓๗๖ บาท
แอฟริกา	๓๔๓ บาท
ออสเตรเลีย	๓๐๔ บาท
ทางเรือ	
อเมริกา	๑๖๔ บาท
ออสเตรเลีย	๑๒๕ บาท

อัตราค่าสมาชิกต่างประเทศ
ไปรษณีย์ (รวมค่าหูกประเทศ)

๓ เดือน	๑๑๖ บาท
๖ เดือน	๒๕๒ บาท
๑ ปี	๔๕๔ บาท
๖ เดือน	๑๕๖ บาท

๒๔๒ บาท	๕๕๙ บาท
๔๑๒ บาท	๕๑๙ บาท
๕๔๗ บาท	๑,๑๖๙ บาท
๗๕๓ บาท	๑,๕๑๔ บาท
๖๘๑ บาท	๑,๓๕๑ บาท
๖๐๓ บาท	๑,๑๙๕ บาท
๓๒๓ บาท	๖๓๖ บาท
๒๕๕ บาท	๕๘๐ บาท

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

อัตราค่าสมาชิกในประเทศ	
๓ เดือน	๖๐ บาท
๖ เดือน	๑๑๕ บาท
๑ ปี	๒๒๐ บาท

ธนาคารกสิกรไทย ปณ. กลาง
ในนาม นายมงคล วุฒิสงษ์ชัย

๕๒ อาคารเอมเคเอฟ
ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

ความผูกพันและความมั่นคงในชีวิต

ความภาคภูมิใจอย่างยิ่งของ
 ไอฮิโนะโมะโตะ ก็คือการเข้าไป
 มีส่วนช่วยสร้างสรรค์ความกินดี
 อยู่ดี ในสังคม ซึ่งกำลังส่วนใหญ่
 ในการสร้างสรรค์นั้นก็คือ
 พนักงานของเรา
 บริษัท ไอฮิโนะโมะโตะ ตระหนัก
 ตีถึง กำลังงาน กำลังใจ
 ของพนักงานของเรา บริษัทฯ
 จึงไม่ละเลยที่จะให้ความสุข

และความมั่นคงในชีวิตแก่
 พนักงานทุกคน โดยการจัด
 สวัสดิการ เพื่อช่วยค่าครองชีพ
 การรักษาพยาบาล การจัดรถ
 รับส่ง การจัดแข่งขันกีฬา
 เพื่อสร้างความสามัคคี และ
 ส่งเสริมให้เป็นผู้มีสุขภาพ
 อ่อนวัย จิตใจสมบูรณ์ เพื่อ
 ความสุขในการทำงานและความ
 กินดี อยู่ดีในสังคม

味の素 แป้งชูรส ไอฮิโนะโมะโตะ (ประเภทไทย) จำกัด

ประชาชน
อ่าน
ประชาธิปไตย
เพราะ
ประชาธิปไตย
เป็นของ
ประชาชน
ทุกวันอ่าน

รวม
ประชาธิปไตย

ประชาธิปไตย

ยืนหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

ทุกวันเอ้าการ
และ ฟูร์

อะไรปิดปากรัฐบาลไว้

กระทรวงการต่างประเทศไทยนั้น ได้รับคำชมเชยจากหนังสือพิมพ์ต่างประเทศหลายฉบับว่าเป็นกระทรวงเดียวของรัฐบาลไทย ที่เห็นการณ์ไกลและประสบความสำเร็จในการดำเนินนโยบายของรัฐบาลมากกว่ากระทรวงอื่นๆ แต่เรามองจากมุมมองของประชาชนไทยแล้วก็จะเห็นว่า การดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทย ในระยะนี้ไม่เป็นที่เข้าใจของคนไทยได้โดยง่าย ยกตัวอย่างกันง่ายๆ ในเรื่องการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับลาวนั้น สิ่งที่ได้รับการโฆษณามากที่สุด ก็คือว่าไทยจะเปิดจุดผ่านชายแดนระหว่างลาวกับไทยมากขึ้น

ประชาชนส่วนใหญ่ก็ได้อ่านเรื่องราวจากหนังสือพิมพ์ที่มักจะเขียนถึงการดำเนินนโยบายเช่นนี้ของรัฐบาลในทางที่ไม่เป็นมิตร หนังสือพิมพ์หลายฉบับได้เอาเพียงจุดนี้ขึ้นมากล่าวโจมตีว่า ไทยนั้นคลานเข้าหาลาว ขอมเบ็ดดินแดนให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์เข้าแต่ฝ่ายเดียว และยังมีอีกประเด็นหนึ่ง ก็คือ ประเด็นที่ว่า ไทยนั้นคลานไปฮานอยเพื่อไปกราบเท้าญวน

จริงอยู่ รัฐมนตรีต่างประเทศไทยได้เคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ถึงเหตุผลที่ต้องมีไมตรีกับฮานอยหลายครั้งหลายหน แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ภาพพจน์ได้ มีหน้าซ้ำ ยังมี

ข่าวอีกว่านายกรัฐมนตรีไทยเปิดเผยว่า ทางรัฐบาลไทยจะจัดที่อยู่ให้กับชาวญวนอพยพ เป็นจำนวนถึง ๒๐,๐๐๐ ไร่ ยิ่งเท่ากับเป็นการรูดน้ำมันลงบนกองไฟของเหล่าชาวไทยที่ยังไม่เข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านดพอ

รัฐบาลไทย กำลังมีปัญหาหนักปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้นด้วยเหตุผลสองประการ นั่นคือ หนึ่งรัฐบาลไม่ได้พยายามทำความเข้าใจกับประชาชนอย่างเต็มที่ ในการที่จะอธิบายเหตุผลว่าทำไมการดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยนั้น จำเป็นที่จะต้องเดินเช่นนั้น

รัฐบาลไม่ได้ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจได้ว่า การเปิดพรมแดนเพียงบางจุดนั้น มีประโยชน์ในการควบคุมการขายสินค้าเถื่อนโดยไม่ผ่านด่านตรวจ และสามารถควบคุมให้คนข้ามแดนอย่างถูกต้อง (คนที่ข้ามอย่างไม่ถูกต้องเขาก็ข้ามอยู่แล้วไม่ว่าจะเปิดหรือจะเปิดพรมแดน) และที่สำคัญที่สุด ไทยนั้นไม่ได้เพียงแต่จะเป็นฝ่ายเปิดพรมแดนเท่านั้น แต่ฝ่ายลาวก็มีสิ่งตอบแทนไทยอย่างขึ้นหูขึ้นแมวกัน โดยจะปล่อยให้คนไทยบางคนที่ถูกจับอยู่ที่นั่น และปล่อยเชลยศึกไทยที่ไปทำการรบอยู่ในลาวทั้งหมดให้กลับบ้านของตนได้ ส่วนเรื่องญวนนั้น รัฐบาลไทย

น่าจะรู้ดีอยู่แล้ว คนไทยนั้นมีความสงสัย ไม่ไว้ใจชาวเวียดนามมาเป็นเวลานานมาแล้ว (ทั้งชาวเวียดนามเองก็สงสัยในความบริสุทธิ์ใจของฝ่ายไทยด้วย) รัฐบาลน่าจะหาทางทำความเข้าใจในเรื่องนโยบายของไทยกับเวียดนามมากกว่านี้

เครื่องมือสื่อสารมวลชนของรัฐบาลก็มี ทำไม่ไม่ใช่ให้ได้ประโยชน์ รัฐบาลก็ต้องพูดความจริงกับประชาชนว่า อะไรได้เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสัมพันธ์ในฐานะคู่สงครามระหว่างไทยกับเวียดนาม และอะไรเกิดขึ้นเมื่อสหรัฐฯ ถอนตัวออกจากเวียดนาม การที่นโยบายของรัฐบาลพยายามเปลี่ยนจากสถานภาพของประเทศคู่แพ้สงครามมาเป็นสถานภาพของประเทศที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสันติ โดยไม่ต้องพูดถึงสถานภาพดังกล่าวมานั้น

รัฐบาลต้องทำอะไรบ้าง ก็ควรจะพูดกันอย่างตรงไปตรงมา การที่รัฐบาลอ้อมๆ แอ้มๆ ไม่ยอมบอกกับประชาชนว่าการดำเนินนโยบายที่แล้วๆ มานั้น ได้นำประเทศของเราไปแพ้สงครามเขามา การทำเช่นนี้ก็เท่ากับว่า รัฐบาลเอามะนาวยัดปากตัวเอง และนั่นเองทำให้ไม่สามารถที่จะพูดได้อย่างชัดเจนว่า นโยบายที่รัฐบาลทำอยู่ในขณะนั้นนั้นเป็นนโยบายเพื่อประเทศชาติเพียงใด

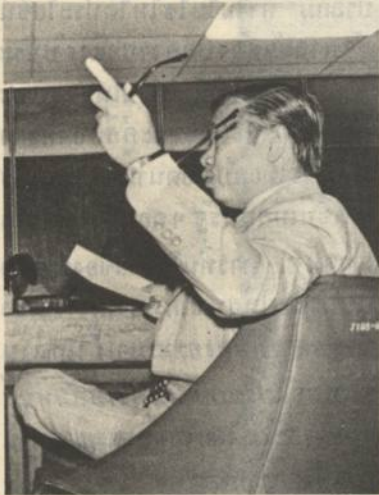
ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์

เปิดด่านมุกดาหาร ๑๕ กันยายน

กระทรวงการต่างประเทศ แจ้งว่า กระทรวงมหาดไทย จะเปิดด่านมุกดาหาร ระหว่างไทย-ลาวในวันที่ ๑๕ กันยายน และฝ่ายลาวจะกันตัวคนไทยที่ถูกกักไว้ในลาวแก่ไทยทั้งหมดหลังจากที่เปิดพรมแดนที่จุดนี้แล้ว

คณะกรรมการการต่างประเทศจะเยือนสมาชิกอาเซียน

นายไพฑูริย์ เกื้อแก้ว ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศแห่ง

สภาผู้แทนราษฎรเปิดเผยว่า คณะกรรมการการการต่างประเทศ จะเดินทางไปเยือนกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนในเร็ว ๆ นเป็นเวลา ๑ วัน

นายไพฑูริย์ แสดงความเห็นว่ายไทยหนักใจที่บางประเทศในกลุ่มอาเซียน เช่น มาเลเซีย กล่าวโจมตีสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพราะไทยจำเป็นต้องมีสัมพันธไมตรีอันดีกับทั้งสองฝ่าย

ตำรวจนำขบวนของหน้กาษ์

อธิบดีกรมตำรวจ พล.ต.อ. ศรีสุข มหิทธิรเทพ ได้ส่ง พล.ต.ต. เอนก ประกายสาธก เลขานุการกรมตำรวจ และพล.ต.ต. นัฐ มนะกนิษฐ รองผู้บังคับการกองปราบปราม ไปสิงคโปร์ เพื่อตรวจเรื่องของกองตำรวจนำ 'ชาติตระการโกศล' และพบวามสนทนาภาษาบนเรือนเบนมุลกำราว ๓ ล้านบาท

อธิบดีกรมตำรวจมีคำสั่งย้ายสหายตำรวจจากกองตำรวจนำ ที่มีส่วนพัวพันในกรณีนี้เข้าประจำกรมทันทีตั้งแต่วันที่ ๓๐ สิงหาคม นายตำรวจทั้ง ๔ นายนี้ได้แก่ พ.ต.อ. อร่าม ขนิษฐานนท์ รองผู้บังคับการตำรวจนำ พ.ต.ต. วินทุสาร ณ สงขลา รองผู้กำกับการ ๔ กองตำรวจนำ ร.ต.อ. ณรงค์ วงศ์สมุทร รองสารวัตรแผนก ๔ กองกำกับการ ๔ กองตำรวจนำ ร.ต.ท. ณรงค์ อินข่วัญเมือง รองสารวัตรแผนก ๔ กองกำกับการ ๕ กองตำรวจนำ และทางกรมตำรวจ จะดำเนินคดีทางศาลแก่นายตำรวจทั้ง ๔ ด้วย และพล.ต.อ. ศรีสุข กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นความผิดร้ายแรงถึงขั้นไล่ออกจากราชการ

ถนอมยืนยันจะกลับไทย

จอมพลถนอม กิตติขจร ยืนยันความตั้งใจที่ต้องการกลับเมืองไทย แต่ยอมรับคำขอร้องจากรัฐบาลที่ขอให้รอให้สถานการณ์เรียบร้อยกว่าปัจจุบันก่อน อย่างไรก็ตาม เขากล่าวกับนายจ้างนัก พหุรัตน์ เอกอัครราชทูตไทยประจำสิงคโปร์ไว้ว่า หากขุนโสภิตบรรณรักษ์ บิดาของเขา

เสียชีวิตลงเมื่อใด เขาจะกลับมายังที่ โดยพร้อมจะต่อสู้คดีทางศาล หากจะมีผู้ฟ้องเอาผิดกับจอมพลถนอมในเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖

น.ท. ยุทธพงษ์ กิตติขจร บุตรชายจอมพลถนอมเป็นผู้แถลงข่าวข้างต้นแก่สื่อมวลชนเมื่อวันพุธที่ ๑ กันยายน โดยมีท่านผู้หญิงจงกล กิตติขจร ภริยาจอมพลถนอม ร่วมอยู่ในการแถลงข่าว แต่ท่านผู้หญิงจงกล ไม่เอ่ยปากแถลงข่าวใดๆ ด้วยตนเอง

สภาแรงงาน แห่งประเทศไทย มีปฏิริยาต่อข่าวถนอมจะกลับไทย โดยได้ลงมติเรียกร้องให้รัฐบาลจับกุมตัวจอมพลถนอมเพื่อดำเนินคดีทันทีเข้ามา

นายสุธรรม แสงประทุม เลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย และตัวแทนของแนว

ร่วมต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ ชัยชนะ
ว่าจะคัดค้านการเดินทางกลับของ
จอมพลถนอมอย่างแน่นอน ส่วนจะ
ใช้มาตรการอย่างไรนั้น จะรอฟัง
จากผลของที่ประชุมกลุ่มพลังต่างๆ
๑๖๕ กลุ่ม ในเช้าวันที่ ๓ กันยายน

อนึ่ง นายประสิทธิ์ กาญจน
วัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติ
ธรรมได้เดินทางไปสิงคโปร์ เพื่อ
พบจอมพลถนอม ตามคำขอรองจาก
นายกรัฐมนตรี

สมุดปกขาวจากสภาความ มั่นคงแห่งชาติ

สภาความมั่นคงแห่งชาติ เตรียม
จะเผยแพร่สมุดปกขาวแก่ประชาชน
เพื่อเปิดเผยข้อเท็จจริงในการปราบ
ปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในระ
ยะสิบปีที่ผ่านมา

ในสมุดปกขาวได้ระบุว่า ปฏิบัติ
การของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) ได้ขยายตัวกว้าง
ขวางขึ้นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในเขตเมือง องค์การแนวร่วมของ
พคท. ในกรุงเทพฯ ก็กำลังขยายตัว
และขยายงานอย่างเข้มแข็ง

ตลอดระยะเวลาสิบปีที่ผ่านมา จากปี
๒๕๐๕ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๑๕ เจ้า
หนาทฝ่ายรัฐบาล ได้รับบาดเจ็บจาก
การต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์
จำนวน ๕,๘๕๓ คน เสียชีวิตไป
๒,๗๔๖ คน ถูกจับเป็นเชลย ๕๕ คน
และมีการต่อสู้ปะทะกัน ๓,๕๕๒ ครั้ง
ฝ่ายคอมมิวนิสต์นั้น เสียชีวิตไป
๑,๕๗๕ คน บาดเจ็บ ๖๐๕ คน ถูกจับ
ได้ ๓,๐๕๔ คน และเขามอบตัว
๖,๘๕๓ คน

สมุดปกขาวยังรายงานอีกว่า ผู้

ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ไทย จำนวน
๔๘๗ คนได้รับการฝึกฝนทางการเมือง
และการทหารจากเวียดนาม และทาง
พคท. ได้ส่งสมาชิกจำนวน ๖๕ คนไป
รับการศึกษาทางทฤษฎีที่สถาบัน
มาร์กซ์เลนินในประเทศจีน ระหว่าง
ปี ๒๕๕๕-๒๕๖๐ และได้กลับมาเป็น
ผู้นำด้านต่างๆของ พคท. ในเวลาต่อ
มา

สมุดปกขาวยังรายงานอีกว่า
พรรคคอมมิวนิสต์ของจีน เวียดนาม
ลาว และ มาลายัน ล้วนให้การ
สนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประ
เทศไทยอย่างแข็งขันทั้งสิ้น

ห้ามเด็กขายพวงมาลัย

พล.ต.ท. วิเชียร แสงแก้ว ผู้
บัญชาการตำรวจนครบาล ได้ออกคำ
สั่งลงวันที่ ๒ กันยายน ถึงสถานี
ตำรวจนครบาลททของที่ และกอง
กำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน
ให้ดำเนินการห้ามและปราบปราม
เด็กที่เร่ขายพวงมาลัย หนังสือพิมพ์
และเช็ดกระจกจรด ตามสี่แยกต่างๆ
เมอรลิตตีไฟแดง ทั้งนี้เพราะเป็น
การกีดขวาง การจราจร และก่อให้เกิด
อันตรายแก่ตัวเด็กเองและผู้อื่น

เพื่อนา

จับเมียหวพลเขย่าไฮโลว์ ผู้ไว้อัย. แกล้ง

สภ.อ. เมือง ๒๐.๐๐ น. ๒๕ สก.
สท. อนุศาสตร์ เลียมอยู่ นำนาง
บุญธรรม ชวงษ์ ภรรยา หวพลเจริญ
ศักดิ์ ภูผารัตน์ หรือ เทพจามร เจ้า
ของตลาดผลไม้ และนายเอี้ยว กุลวิ
บูลย์อนันต์ นายมาวิน วงศ์สว่าง มา
มอบตัวให้ รตท. ถูกขังตรงที่ สจ.จิรา
รอง สวส. สภ.อ. เมือง นายร้อยเวร
สอบสวน ในข้อหาพร้อมกันเล่นการ
พนันไฮโลว์มีงานสำหรับเขย่าลูกเต๋า
๓ ลูก และกระดาดสำหรับแทงไฮ
โลว์ เงิน ๓ บาท เป็นอุปกรณ์การ
เล่น

หวพลเจริญศักดิ์ ภูผารัตน์ หรือ
เทพจามร กุลวักกับ โคราช รายวัน
ว่า บุคคลทั้งสามกำลังเตรียมตัวจะไป
ช่วยงานทำบุญ ที่บ้านนอกแห่งหนึ่ง
แต่ นายเอี้ยว นายมาวิน ซึ่งเป็นเด็ก
ที่อาศัยอยู่ในบ้าน เตรียมอุปกรณ์การ
เล่นไฮโลว์จะนำไปเล่นที่บ้านงาน
บังเอิญภรรยาของตนลงมาจากชั้นบน
ของบ้านเพื่อจะเรียกให้นายเอี้ยว นาย
มาวินออกเดินทาง เหลือบไปเห็น
ลูกเต๋าจึงสอบถามว่าเป็นอุปกรณ์สำ
หรับทำอะไร ขณะที่กำลังคุยกัน
สท. อนุศาสตร์ ก็เข้าไปจับกุมตัว
โดยพุดขออุปกรณ์จากนายเอี้ยว และ
ขอเงิน ๓ บาท เมื่อได้อุปกรณ์ครบ
แล้ว จึงแจ้งข้อหาให้บุคคลทั้งสาม
ทราบ และนำตัวมามอบให้นายร้อย
เวร

หวพลเจริญศักดิ์ ไว้อัยว่า การ
กระทำเช่นนั้นเป็นการกลั่นแกล้งของ
ตำรวจ ซึ่งภรรยาของเขาเล่นการ
พนันไม้เป็น การที่ตำรวจขอเงิน ๓
บาทไปจากภรรยาของตน เป็นเพราะ

บ้านเชียง : วิทยุถามปุ่จะว่าอย่างไร

ภรรยาคนรูไม่ทันตำรวจ จึงคว่าเงิน
ให้ไป ๓ บาท

นสพ. โคราช รายวัน

๒๗-๒๘ สิงหาคม ๒๕๑๗

ขมา ตกบันไดดับ

เวลา ๑๕.๓๐ น. ของวันที่ ๑๖ สิงหาคมศกน รตท. ฤกษ์ณรงค์ สุจิ
รา รองสวส. สก.อ. เมือง นครราชสีมา ได้รับแจ้งจากพลเมืองควา มี
ชายผู้หนึ่งตกบันไดบ้านพักถึงแก่
ความตาย ที่บ้านเลขที่ ๓๒ หมู่ ๔ บ้าน
ดอนกระทิง ต. พุดซา อ. เมือง นคร
ราชสีมา จึงขอให้ไปสอบสวนชั้น
สูตรพลิกศพด่วน

หลังจากรับแจ้ง รตท. ฤกษ์ณรงค์
สุจิว่า พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ รีบ
รุดไปยังสถานที่เกิดเหตุ ได้พบศพ
ชายไทยผู้หนึ่ง นอนหงายอยู่ข้างบัน
ไดบ้านพัก จากการสอบสวนทราบ
ว่าผู้ตายชื่อนายละมั่ง ชำนาญกิจอายุ
๔๐ ปีเศษ อาชีพรับจ้างทั่วไป มี
ภรรยาชื่อนางไสว มีบุตรชายหญิง
ด้วยกัน ๕ คน

นายละมั่งผู้ตาย เป็นคนมีนิสัย
นักเลงชอบดื่มสุราเป็นประจำ เมื่อ
มีอาการเมาขมุกขมัวจะอาละวาดทุบตี
นางไสว ทำให้นางไสวต้องหลบ
ไปอาศัยอยู่กับเพื่อนบ้านใกล้เรือน
เคียงทุกครั้งหมดเรื่องวิวาทกัน

ตำรวจได้ชันสูตรพลิกศพแล้ว
ไม่พบร่องรอยของการฆาตกรรมแต่
อย่างไร จึงสันนิษฐานว่า นายละมั่ง
คงจะเมาเหล้าเดินพลาดตกบันไดบ้าน
ตัวเองประกอบกับเป็น ไข้จับสั่นอยู่
ด้วยแล้ว จึงทำให้เกิดความกระทบ
กระเทือนบอบช้ำอย่างเต็มที่ ถึงแก่
ความตายในที่สุด

นสพ. เสียงเสรีชน

๒๐ สิงหาคม ๒๕๑๗

“อาจารย์คะ นัฟรุ้งนั้ก็มาขุดกัน
ต่อไซ้ใหม่คะ”

“ไม่ละครับ ฟรุ้งนั้เบนวันอา
ทิตย์”

“อ้าว เมื่อพบสิ่งของสำคัญ ก็
น่าจะเร่งทำงานกันให้เสร็จ ไม่น่าจะ
หยุด”

“ตามกฎหมายแรงงานกำหนด
ให้หยุด ๑ วันครับ ถ้าเราไม่หยุดก็
ต้องจ่ายค่าจ้างคนงาน ซึ่งเมื่อทำเบ็ก
ไปเขาก็ไม่ให้เพราะผิดระเบียบ ถ้า
อยากจะขุด พวกเรากั้ต้องจ่ายเอง
ถ้างวดหน้าผมถูกรางวัลหนึ่งละก็
เอาแน่ครับ”

“แต่ยังงั้ๆก็ทำงานกันทั้งปไซ้
ใหม่คะ”

“พวกผมเน่อยู่กันทั้งปครับ แต่
สันกันยาๆ นั้ ก็ต้องเลิกงานสำรวจ
เพราะหมดงบประมาณ ต้องเริ่ม
ใหม่ปหน้าครับ”

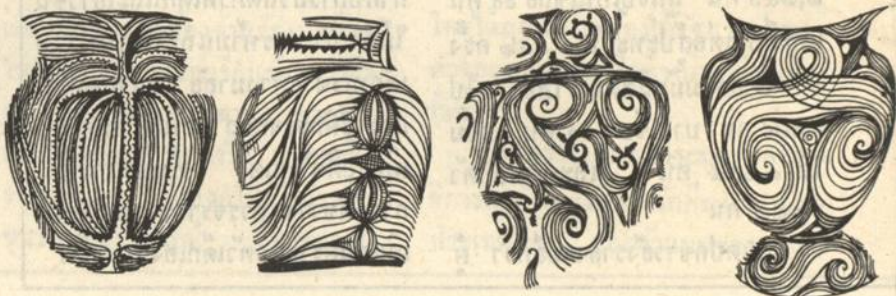
บทสนทนาดังกล่าวดั่งงั้ว่ามา
จากปากหลุมสำรวจ โบราณวัตถุของ
กรมศิลปากรที่บ้านสะแบง อำเภอ
หนองหาน จังหวัดอุดรธานี เลียง
แรกเป็นคำถามอย่างกระตือรือร้น
จากหนึ่งในคณะอาคันตุกะจากกรุง
เทพฯ เมื่อเห็นว่าในหลุมสำรวจดั่ง
กล่าวพบเครื่องมือโลหะอยู่ ๒ ชิ้น ที่
คณะนักขุดค้นกั้ยังไม่อาจสันนิษฐาน

ได้ว่าเป็นอะไร ส่วนเสียงหลังเป็น
คำตอบที่ชัดเจนแต่เรียบราบจากหัว
หน้าคณะขุดค้นหนุ่มใหญ่จากกรมศิลป
ากร ซึ่งดูเหมือนจะชินกับทั้งคำ
ถามเหล่านี้ และสิ่งของที่พบในหลุม
ดังกล่าว

ภายใต้ทางเกยขึ้นสู่ที่ขุดตัดขา
ตัดแปลงเป็นทางเกยขาสนิปะด้วย
เศษผ้าหลากสีและเสื่อลายดอกสีส้ม
ที่ตัดแขนออก ดูเหมือนว่าหัวหน้า
คณะขุดค้นจะพอใจกับการใช้ชีวิตใน
บริเวณหมู่บ้านแถบนี้ โดยคลุกอยู่กับ
เครื่องมือขุดค้น และสิ่งของที่ขุดพบ
มากกว่าการใช้ชีวิตที่สุขสบายโดยรับ
จ้างเป็นอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยสัก
แห่งหนึ่งกรุงเทพฯ

วิทยา อินทรโกตัย หรือ “อา
จารย์วิทย” เป็นบุคคลแรกที่เริ่มเข้า
มาทำการขุดค้นเป็นทางการ เมื่อปี
๒๕๑๐ ดั่งแต่ยังไม่มึนนักวิชาการผู้ใด
ให้ความสนใจ และชื่อ “บ้านเชียง”
ยังคงเป็นชื่อที่ไม่ใครรู้จักเหมือนกับ
หมู่บ้านที่แห่งแฉงอื่นๆ ในภาคอีสาน
ก่อนจะถึงบ้านเชียง

ก่อนจะมีการขุดค้นเป็นทางการ
จากกรมศิลปากร ได้มีการค้นพบโบ
ราณวัตถุประเภทภาชนะลายเขียนสี
ยุคก่อนประวัติศาสตร์ที่บ้านเชียงมา

ตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ แล้ว แต่ยังไม่มีการสนใจ จนกระทั่ง ผลการขุดค้นทางโบราณคดีที่บ้านนาด ตำบลโนนนกทา อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น เมื่อปี ๒๕๐๖-๒๕๐๘ โดยนักโบราณคดีชื่อ Wilhelm G. Solheim II, Donn Bayard และ Hamilton Parker ร่วมกับกรมศิลปากร พบหลักฐานแสดงว่ามีมนุษย์ที่ระดับความเจริญสูงมากอาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยยุคก่อนประวัติศาสตร์ การขุดค้นครั้งนี้ได้พบร่องรอยเมล็ดข้าวเปลือกชนิด *Oryza Sativa* ติดอยู่กับเศษเครื่องปั้นดินเผา หลังจากได้รับการตรวจสอบโดยวิศวกรบอห์น ๑๔ ปรากฏว่ามีอายุไม่น้อยกว่า ๔,๕๐๐ ปี อายุนี้เก่าแก่กว่าเมล็ดข้าวเก่าที่สุดเท่าที่เคยพบในจีนและอินเดียซึ่งเป็นแหล่งต้นกำเนิดข้าวหลายคนเชื่อว่าเป็นบริเวณที่มีการปลูกข้าวแห่งแรกของโลกถึง ๑,๐๐๐ ปี นอกจากนี้ยังพบเศษเครื่องปั้นดินเผา โครงกระดูกมนุษย์และสัตว์ต่างๆ ทำให้แน่ใจว่าการเพาะปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยกว่า ๕,๐๐๐ ปี มาแล้ว

สิ่งสำคัญอีกอย่างที่ค้นพบคือ เครื่องใช้และเครื่องประดับสำริดพร้อมด้วยเบ้าหลอมขวานสำริด อันเป็นเครื่องยืนยันว่า ได้มีอุตสาหกรรมหล่อเครื่องใช้สำริดขึ้นในบริเวณนี้ มิได้ส่งหรือหอบขมมาจากทอนจากการตรวจสอบพบว่าอายุระหว่าง ๔,๓๐๐-๕,๐๐๐ ปี เก่ากว่าเครื่องใช้สำริดที่หล่อในอินเดียและจีนถึง ๕๐๐ และ ๑,๐๐๐ ปี ตามลำดับ

“ผมว่า ประวัติศาสตร์กัมการเขียนกันผิดพลาด เพราะเขียนโดยพวกฝรั่งนักล่าอาณานิคมเสียเป็นส่วนใหญ่ เขียนโดยไมรูเรื่องเอเชียเท่าไรนัก จึงไปเน้นหนักทจีนและอินเดีย ว่าเป็นแหล่งกำเนิดอารยธรรม” เป็นคำกล่าวของ พิสิษฐ เจริญวงศ์ นักโบราณคดีหนุ่มของไทย ผู้อำนวยการร่วม ในโครงการ โบราณคดีภาคตะวันออกเฉียงเหนืออันเป็นโครงการร่วมระยะยาวของกรมศิลปากร กับ พิพิธภัณฑน์มหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย สหรัฐ

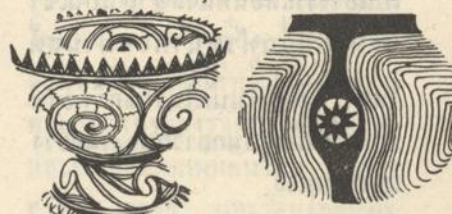
อเมริกา เขากล่าวว่าแต่ก่อนเราเชื่อกันว่าความเจริญทางด้านเทคโนโลยีตลอดจนถึงการพัฒนาต่างๆ จนกระทั่งถึงขั้นที่เรียกว่าอารยธรรมนั้นมาจากทอนๆ ไม่ได้เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้น แต่เดี๋ยวนี้เราได้หลักฐานที่แน่ชัดมาแล้วว่า แท้จริงแล้ว ความเจริญต่างๆ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเอง และบางอย่างก็เกิดขึ้นก่อนจีนและอินเดียเสียอีก

Chester Gorman นักโบราณคดีผู้ร่วมทำการขุดค้นถ้ำฝู จังหวัดแม่อุ้งสอน ตอนตติยแดนพม่า สันนิษฐานว่า ความเจริญในด้านเทคโนโลยีอาจแพร่ขยายขึ้นไปสู่ประเทศจีนก็ได้ และมั่นใจว่าการเพาะปลูกได้เริ่มขึ้นในดินแดนแถบนี้มาไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ ปีแล้ว ซึ่งจะเป็นการรบล้างตำราอารยธรรมของโลกที่ว่าเริ่มมีการปฏิวัติทางสังคมครั้งแรกในตะวันออกกลางทีเดียว

แล้วบ้านเชียงก็ถูกปล้น

ผลการหาอายุตัวอย่างเศษของภาชนะดินเผาที่มหาวิทยาลัย อินทโกศย์ พบในระดับชั้นดินต่างๆ จากห้องปฏิบัติการของพิพิธภัณฑน์ มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย พบว่ามีอายุอยู่ในระหว่าง ๓,๒๗๕-๕,๕๕๐ ปี ก่อนคริสตศักราช หรือประมาณ ๕,๒๗๕-๓,๕๕๐ ปีมาแล้ว ก่อให้เกิดความตื่นเต้นและประหลาดใจขึ้นอย่างใหญ่หลวงในวงการนักวิชาการทั้งหลาย

“มนุษย์ที่บ้านเชียง รู้จักโลหะสำริดมาตั้งแต่ ๓,๖๐๐ ปี ก่อนคริสต

กาลหรืออาจจะมากกว่านั้นราว ๑,๕๐๐-๒,๐๐๐ ปี ในขณะที่อารยธรรมลุ่มแม่น้ำไทกริส ยูเฟรติส ในตะวันออกกลางที่เคยยอมรับกันว่าเป็นแหล่งอารยธรรมยุคใหม่ของโลกมีอายุเพียง ๓,๐๐๐ ปี ก่อนคริสตกาล”

เป็นรายงานล่าสุดเกี่ยวกับบ้านเชียงจาก Dr. Chester Gorman และ ดร. พิสิษฐ เจริญวงศ์ จากมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย เมื่อ ๑๓ พฤษภาคม ปีนี้

นอกจากความสำคัญทางด้านโบราณคดีแล้ว ภาชนะลายเขียนสีที่บ้านเชียง ยังมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ และฐานะทางเศรษฐกิจของชาวบ้านเชียง และ “หญิงใหญ่” บางคนในกรุงเทพฯ ที่นิยมสะสมของเก่า ช่วงเวลาการค้นพบครั้งแรกเมื่อ ๒๕๐๓ จนถึงเริ่มขุดค้นเป็นทางการเมื่อ ๒๕๑๐ จนพบความสำคัญของสิ่งเหล่านี้ เรื่อยไปจนถึงการนำทีมเข้าขุดค้นอย่างละเอียดของกรมศิลปากรเมื่อ ๒๕๑๔ เป็นช่วงเวลาอันยาวนานที่ทำให้ “หม้อ” บ้านเชียงลือราคาสูงขนอย่างมา เป็นอาหารอันโอชะของพ่อค้าโบราณวัตถุและนักสะสมชาวไทยและชาวต่างประเทศ

การลึกลับขุดโบราณวัตถุที่บ้านเชียงเพื่อส่งออกนอกประเทศเป็นไปอย่างกว้างขวาง ราคาชิ้นหนึ่งสูงถึงหมื่นบาท

“อย่าให้พูดเลวครั้นเรื่องนี้ ไร้อันที่เหลืออยู่ทนเวลานั้นะ มันของเหลือเดน ราคาไม่ได้ครึ่งของที่อยู่ในความครอบครองของผู้ใหญ่บางคนหรือพูดแล้วเจ็บใจ ดิถีผมมาอยู่ที่นี่ ไม่ได้เป็นอาจารย์สอนหนังสือ ถ้าเป็นเขากงหาว่าเป็นหัวหน้าคอมมิวนิสต์ใหญ่” หนึ่งในนักโบราณคดีที่อยู่ที่บ้านเชียงปัจจุบันกล่าวกับจตุรัสอย่างเหนียวแน่น

เขาแนะนำว่าถ้าอยากจะดูโบราณวัตถุบ้านเชียงที่สมบูรณ์และสวยงามละก็ อย่านำไปดูที่พิพิธภัณฑ์เลย ให้ไปดูที่บ้านรองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปราม พล.ต.ท. มนต์ชัย พันธกฤษณ์ กับบ้านผู้ช่วยเสนาธิการฝ่ายกำลังพล พล.ท. วิฑูร ยะสวัสดิ์ หรือถ้าจะต้องการบรรยากาศแบบไทย ๆ โบราณคล้าย ๆ พิพิธภัณฑ์ที่ละก็ลองแวะไปแถว “วังสวนผักกาด” ถนนศรีอยุธยา ของหม่อมเจ้าเชษฐาภาณุวงศ์องค์หนึ่ง

“หรือถ้าจะให้เด็ดจริง ๆ ต้องไปที่ญี่ปุ่น”

กรมศิลปากรก็ร่วมปล้น

กว่าคณะปฏิวัติสมัยนั้นจะออกประกาศฉบับที่ ๑๙๕ ห้ามการขุดค้นและออกกฎหมายเกี่ยวกับการครอบครองโบราณวัตถุที่บ้านเชียง ก็เกือบจะสายไปเสียแล้ว การจำหน่ายจ่ายโอนโบราณวัตถุจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับการอนุญาตจากอธิบดีกรมศิลปากรเสียก่อน

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติของประเทศไทยก็ตาม ล้วนเป็นที่เก็บรักษาโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาหาความรู้แต่บริเวณพระที่นั่งอิศราวินิจฉัย ส่วนหนึ่งของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติของไทย ระหว่าง

วังสวนผักกาด

วันที่ ๒๕ พค. - ๒๓ มิย. ที่ผ่านมามีได้แปรสภาพเป็นร้านขายของเก่าชั่วคราว บรรยากาศก็ไม่ต่างอะไรไปกับตลาดพระบรมิเวณชอยกลาง ท่าพระจันทร์เท่าไรนัก

ต่างกันแต่เพียง ของเก่าที่นำมาขายจำนวน ๒๓๐ ชิ้น มีราคาสูงตั้งแต่ ๑๐๐ บาทถึงหนึ่งแสนบาท รายได้จากการขายก็จะเป็น “การกุศล” สมทบทุนสร้างตึกศัลยกรรมใหม่โรงพยาบาลสงฆ์ที่นั่น หน้าแปลกคือของเก่าทั้ง ๒๓๐ ชิ้นเป็นโบราณวัตถุจาก บ้านเชียง ที่นักวิชาการทั่วโลกกำลังเฝ้ามองว่าเป็นแหล่งอารยธรรมยุคใหม่แห่งแรกในโลก โบราณวัตถุ ๒๓๐ ชิ้นนี้อาจจะเป็นหลักฐานยืนยันว่ามีมนุษย์อาศัยอยู่ในแหลมทองแห่งนี้มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์

การขายของเก่าครั้งนั้นได้รับการอนุญาตอย่างถูกต้องจากอธิบดีกรมศิลปากร ดำเนินงานโดย คุณหญิงสมศรี เจริญรัชตภาคย์ ประธานหาทุน กับคุณหญิงสมานใจ ดำรงแพทย์กุล ประธานจัดนิทรรศการ โดยมีนางจิรา จงกล หัวหน้ากองพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายสถานที่ อธิบดีและข้าราชการกรมศิลปากรเป็นประธานที่ปรึกษา ส่วนการดำเนินงานขายทางสภาขาชาติ เป็นผู้ดำเนินการเอง

หมอบานเซียง ๒๓๐ ชิ้น นายแพทย์ โชติบุรณ บุรณเวช ยกให้สภาขาชาติ กรมศิลปากรเคยชดคันมา ๒๐ ชิ้น และกำลังเตรียมการชดคันมาทั้งหมด คุณหมอก็กเลียดคันใจ ยกให้สภาขาชาติเพื่อขายช่วยเหลือการกุศล เสียเลย

นัก โบราณคดีระดับอาจารย์ของกรมศิลปากร ชื่นชมกับจตุรัสว่าหมอบานเซียง ๒๓๐ ชิ้นที่นำมาขายกันครั้งนี้แล้ว สวยกว่าของที่โชว์อยู่ในพิพิธภัณฑ์เสียอีก

ทชดกักกันไป

บ้านพักรับรองของกรมศิลปากรที่บานเซียงวันนั้น เป็นที่อาศัยในวันอาทิตย์ของคณะนักสำรวจโบราณคดี ๕ คน หัวหน้าคณะคือ "อาจารย์วิทย์" ผู้หลงเสน่ห์อดีตของบานเซียงจนล้มลุกเมยที่กรุงเทพฯ ผู้ช่วยของ

"อาจารย์วิทย์" ผู้หม่นตาที่เต็มไปด้วยหวาดเคราแบบ เซ กวารา กล้ายนักเขียนรุ่นใหม่คนหนึ่งของไทยชื่อ สด แดงเอียด ส่วนอีก ๓ คนเป็นนักศึกษาจากคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร นอกจากนักศึกษaborณคดีผลัดกันขนล่องอกหลายคน

"วันจันทร์ถึงวันเสาร์ เราก็ออกไปกินนอนอยู่กับชาวบ้านที่บ้านสะแบงทำการขุดสำรวจอยู่ครับ" อาจารย์สด แดงเอียด กล่าวกับจตุรัส ก่อนที่จะยกจอกไม้ไผ่บรรจุ "ชาดอง" ที่ทำจากเหล้าโรง ๔๐ ดีกรี ดองแช่กับสมุนไพโร กงกือ และตะขาบ ขนต้ม ขณะที่ยกหม้อมองของห้องนักโบราณคดีอีกสองคนกำลังเพ็ดเพลินอยู่กับ "ข้าง บงา" หรือ "ถั่งแดง" ซึ่งก็คือเหล้าดองเองของชาวบ้านที่เรียกว่า กะแช่ บรรจุอยู่ในภาชนะถั่งพลาสติก มีฝาพลาสติกคลุมปิดปาก แต่เจาะไว้ ๖ รู มีก้านมะละกอธรรมชาติเสียบอยู่สำหรับใช้ปากดูดเอารสของน้ำหวานๆใน "ถั่งแดง" ลงสู่กระเพาะ

"เวลาที่พักผ่อนเราก็พักผ่อนจริงๆครับ กินเหล้ากันหนัก แต่เวลางานเราก็ไม่เคยเสีย คนรุ่นใหม่อาจจะมองข้ามพวกผมไป หว่าาเป็นพวกขเมา แต่พวกผมมันแหละครับที่เข้ากับชาวบ้านได้ ชาวบ้านเขาเข้าใจพวกเราดี เราเข้าใจและเห็นปัญหาของชาวบ้าน แต่เราแก้ไม่ได้ เพราะหากไปแก้ก็หวังถูกเดินขบวนไล่ออกจากหมู่บ้าน ในฐานะนักปลกระดม" นักศึกษาโบราณคดีคนหนึ่งทมิคนเมว่า "อืด" กล่าวกับ จตุรัส พร้อมทั้งปรารภว่าน่าจะมีคนให้ความสนใจกับวิชาโบราณคดีมากกว่านี้ เพราะจะเป็นบุญแก่สำคัญคดีกลายปัญหาทางการเมืองได้

"ก็ที่ว่ากันว่าไทยเคยอยู่ที่จีน แล้วลอยร่นลงมาเรื่อยๆ จนปัจจุบันก็ว่าจีนคอมมิวนิสต์กำลังจะกวาดไทยให้

ตกทะเลไป จนมีเพลงร้องกันมากกว่า 'ไทยลอยไปไม่ได้อีกแล้ว' นะ มันไม่ถูกแล้วนะครับ หลักฐานที่พวกเราขุดมันบ่งบอกว่าไทยไม่ได้ลอยมาจากไหนหรอกครับ ยืนยันตรงนี้ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์แล้ว" อาจารย์สด แดงเอียด กล่าวเสริมกับจตุรัส

วิญญาณ์ปุจะรื่องว่าอย่างไร

ในดินแดนที่เชื่อกันว่ามีแนวโน้มจะเป็นอารยธรรมยุคใหม่แห่งแรกของโลกที่บานเซียงนั้น มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เดินสวนทางกับประวัติศาสตร์ อาทิเช่น งบประมาณด้านที่ไม่เทียบเท่าพลังรัฐของบับบ กอ.รรม. นักโบราณคดีหลายคนต้องไปรับราชการกรมแรงงาน หรือไม่ก็กรมประชาสัมพันธ์ เพราะกรมศิลปากรมีงบประมาณให้เพียงบละ ๒ ตำแหน่ง

ท่ามกลางเสียงเพลงปลุกใจต่อต้านคอมมิวนิสต์ โดยให้รักษาแผ่นดินของปู่ย่าตายายไว้ให้ชนชาติต่อไป หากใครต้องการจะดูประจักษ์พยานความเจริญของดินแดนแห่งนี้ในอดีต อาจต้องถ่อกายไปถึงญี่ปุ่นหรือสหรัฐอเมริกา เพราะของในพิพิธภัณฑ์ไทยมีแต่ของที่เหลือความต้องการแล้ว

นายนิคม มุสิกคามะ นักโบราณคดีคนหนึ่ง เคยกล่าวไว้อย่างน้อยใจว่า

"ทำไมนักเขียนไทยจึงไม่รู้จักประวัติศาสตร์ในแผ่นดินไทย ทั้งๆที่พวกเขาจักอาณาจักรอียิปต์ เมโสโปเตเมีย กรีก เปอร์เซียอย่างดี ไม่น้อยไปกว่านักเขียนยุโรป เมื่อไปเปิดหลักสูตรวิชาประวัติศาสตร์ไทยดู จึงได้ทราบว่ ข้าพเจ้าหลงภูมิใจในแผ่นดินไทยอยู่เพียงคนเดียว หรือกลุ่มชนพวกเดียวเท่านั้น แต่วงการศึกษารองชาติยังรู้จักประวัติศาสตร์และอารยธรรมแผ่นดินไทย แค่มัมย์สุโขทัย อโยธยา และรัตนโกสินทร์

อยู่เช่นเดิม”

พฤติกรรมของคนที่ใหญ่ใน
แผ่นดินเวลานี้ ซึ่งต่อไปในทางเป็น
ผู้ทำลายหลักฐานอันล้ำค่าของอารย

ธรรมที่บ้านเชียงอย่างมดมัว ไม่สน
ใจรักษาให้สมกับที่บรรพบุรุษได้สร้าง
สมมาอย่างนี้ ถ้าวิญญาณปรี๊ดเข้าแล้ว
ท่านจะร้องว่าอย่างไร

เสริม ฌ นคร

ย้ายนายทหารเดือนตุลา: ดึงจนนาที่สุดท้าย

ว่ากันไปแล้ว การแต่งตั้งโยก
ย้ายนายทหารประจำปี โดยเฉพาะใน
กองทัพบก ก็เปรียบเหมือนเกมกีฬา
ซกมวย ที่ต่างฝ่ายต่างแข่งขันชิงของ
คู่ต่อสู้ในขั้นต้น และหาช่องทางที่จะ
เผด็จศึกในขั้นต่อไป

แต่การดูจังหวะกลยุทธ์ของแต่
ละฝ่ายในระยะแรกนั้น หากเป็นไป
ด้วยความคาดเดาได้มันเสียแต่แรก
ยุทธวิธีการเผด็จศึกคู่ต่อสู้ในต้นมือก็
คงเป็นไปด้วยความเร้าร้อนชวนชน
ลูกชนพอง

การแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารใน
กองทัพบกประจำปีนั้นก็เช่นกัน นาย
ทหารทุกคนที่จัดอยู่ในระดับสูง ต่าง
ก็มุ่งหวังที่จะได้ตำแหน่งที่ดีกว่าหรือ
ดีที่สุดในกองทัพ ยิ่งในกองทัพมี
นายพลอยู่มาก ปัญหาที่ยังมีมาก ว่า
ควรแต่งตั้งหรือโยกย้ายใครให้ไป
ดำรงตำแหน่งใดจึงจะเหมาะสม และ
เป็นที่เห็นชอบของทุกฝ่าย รวมทั้ง
“ถูกใจ” นายทหารที่จะไปดำรงตำแหน่ง
ใหม่ด้วย

“การแต่งตั้งโยกย้ายนายทหาร
บนทุกอย่างเป็นไปตามขั้นตอน ไม่มี
มีฟ้าผ่าแต่อย่างใด” นั่นคือเสียงยืนยัน
ของผู้นบัญชาการทหารบกผู้กำลังจะ
จากไปตามอายุขัย และกำลังสนใจ
อยู่กับกิจกรรมลูกเสือชาวบ้าน ที่คิด
จะสมัครหลังเดือนตุลาคมที่จะถึง
มากกว่าตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงกลาโหมที่ยังว่างอยู่ โดยมี

นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันเป็นพล
เรือนคนแรกเท่าที่การกระทรวงนี้

ไม่ว่าจะมีฟ้าผ่าหรือไม่ก็ตาม
ต่อการแต่งตั้ง โยกย้ายนายทหารครั้ง
นี้ แต่สภาวะการณ์กำลังเป็นอยู่หนอ
ฟ้าการสับเปลี่ยนคนในเครื่องแบบสี
เขียว คืออาการแลกเปลี่ยนปลาบของ
สายฟ้า และฟ้าแลบยิ่งเพิ่มมากขึ้น
ในช่วงก่อนปิดแฟ้มการเสนอชื่อใน
เดือนกันยายน

“เราทหารชายแดนอดกลั้นจน
ถึงที่สุดแล้ว ยังได้ฟังวิทยุยานเกราะ
ทพนองเลือดไทยที่รักชาติได้มาแสดง
ประชามติแล้ว ทำให้พวกเราเริ่มกำลัง
ใจไม่ท้อถอยที่จะต่อสู้กับพวกขายชาติ
สุนัขยีสต์ ๆ รัฐมนตรีหางแดงและ

สส.สมุนของมัน รวมทั้งทหารการ
เมืองชาติชั่ว ที่มีพฤติกรรมปรากฏ
โดยชัดแจ้ง ส่งเสริมให้คอมมิวนิสต์
มาครองบ้านครองเมืองได้เร็วขง

มันใช้อิทธิพลชั่วร้ายทางการ
เมืองบับขมรมวิทย์เสรีและวิทยุยาน
เกราะให้ปลดลง เพื่อไม่ให้มีผู้ต่อต้าน
ย้ายพวกฝ่ายซ้ายขายชาติ มันใช้กฎ
หมุ่บับบังคับให้พลเอกทวิช เสนวงศ์
ณ อัยรยา ต้องลาออกด้วยเล่ห์เพทุบาย
ต่างๆ นานา เพื่อทำลายกองทัพ

ศักดิ์ ชลอยุธยา

ประเสริฐ ธรรมศิริ

ให้ออนแอลง มันใช้หนังสือพิมพ์ที่สนับสนุนอยู่ที่มต่ากองทัพแห่งชาติเพื่อทำลายภาพพจน์ของทหารให้เสื่อมคลายการสนับสนุนจากประชาชน เราจึงได้รวบรวมประวัติและพฤติการณ์ชั่วร้ายของนายพลผู้คนที่สร้างความหวาดระแวงแตกแยกไปทุกวงการที่มันเข้าไป”

นี่คือตอนหนึ่งของใบปลิวฉบับหนึ่งในจำนวนหลายฉบับ ที่ออกมาในขณะที่ใกล้ ๆ กัน มีจุดประสงค์ต้องการทำลายสองนายทหารผู้อดาวหลัง ๑๔ ตุลาคม คือพลเอกประจวบ สุนทรางกร และพลโทวิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ นายพลโทที่หนุ่มที่สุดขณะนั้น

ใบปลิวนี้แจกจ่ายไปตามวงการต่างๆ เช่นนักการเมือง ในหมู่ทหารด้วยกันแล้ว อาจารย์มหาวิทยาลัยและหนังสือพิมพ์หลายฉบับก็ได้รับเช่นเดียวกัน ซึ่งทุกฉบับต่างมีความคล้ายคลึงกัน และเข้าโจมตีใหญ่คือสองนายทหารคู่หูข้างต้น โดยอาศัยกรณีการกลับเข้าประเทศของจอมพลประภาส จารุเสถียร เป็นชนวน ด้วยการท้าวความและตั้งข้อสงสัยในหมู่ประชาชน ว่าใครเป็นผู้สั่งให้ทหารสังหารนักศึกษาและประชาชนกันแน่ในเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ

กมล เดชะตุงคะ

เมื่อเกือบสามปีก่อน หลังจากที่ถูกกรรมการเมืองน ได้สร้างกระแสข่าวความงุนงงและใคร่รู้ในหมู่ประชาชนว่าเบื้องหลังของเหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นอย่างไร

แม้ในวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรนัดที่จอมพลประภาส ได้เข้าประเทศมาแล้ว นายนิสิต เวทศิรยานนท์ ผู้แทนจังหวัดศรีสะเกษ ก็ได้ลุกขึ้นอภิปรายในสภาว่า การที่มกกลุ่มบุคคลบางกลุ่มต้องการผลักดันให้อดีต “ท้าวตู่” ออกจากประเทศโดยเร็ว เพราะเป็นนิวส์หลังหวะ และเกรงว่าจะถูกเบียดเบียนหลังการสังหารนักศึกษาประชาชน “อาจจะกระทบกระเทือนถึงนายพลบางคนที่เป็นอยู่ขณะนั้นก็ได้” นายนิสิตอภิปรายอย่างหนักแน่นและได้รับการถ่ายทอดออกอากาศทางวิทยุทั่วประเทศ

“ผมไม่รู้ ผมไม่ได้อ่าน ใบปลิวที่โทษผมไม่สนใจ งานผมก็เขอะอยู่แล้ว นี่ผมยังไม่รู้เลยว่านายผมจะย้ายไปอยู่ไหน เดียวคนนั้นน่าจะไปอยู่นั้น อีกคนจะไปอยู่นั้น นี่ยังไม่มีการเสนอปลดออก”

นายทหารคนสนิทของนายพลแห่งกองทัพบกท่านหนึ่งกล่าวอย่างเห็นอหยหน้ากับ จตุรัส หลังจากที

จตุรัส สอบถามถึงความคับหน้าในการแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารประจำปและใบปลิวที่ออกโจมตีสองนายทหารข้างต้น

แต่จากผู้ใกล้ชิดในหมู่ทหารบกท่านหนึ่งเปิดเผยกับจตุรัสว่า ใบปลิวทั้งหลายที่ออกมาในระยะนี้ เป็นฝีมือของนายทหารกลุ่มหนึ่งทศัญเสียดำแหน่งสำคัญ ในกองทัพบกไปเมื่อไม่นานมานี้ โดยมพรรคการเมืองพรรคใหญ่พรรคหนึ่งในรัฐบาลชุดปัจจุบันรู้เห็นด้วย ซึ่งนอกจากจะโจมตีอดีตอธิบดีกรมตำรวจและ “พีเทพ” แห่งหน่วยเสื่อพรานแล้ว ยังโจมตีนักการเมืองในกลุ่มตรงกันข้ามอีกด้วย

“ถ้าคุณสังเกตให้ดีจะเห็นว่า ใบปลิวนี้ละเว้นการโจมตีพรรคการเมืองอยู่พรรคหนึ่ง ซึ่งผมเรื่องมีหัวมองเกี่ยวกับการวางระเบียบเวลาในกองทัพบก และยังเขียนให้ความเห็นใจนายทหารอีกท่านหนึ่งว่าเป็นเพียงแพะรับบาป”

ผู้ใกล้ชิดท่านดังกล่าวตั้งข้อสังเกตให้กับ จตุรัส พร้อมทงขแจ้งต่อไปว่า การที่กลุ่มบุคคลดังกล่าวออกไปปลิวโจมตีสองนายพล เพราะเกี่ยวเนื่องกับการโยกย้ายนายทหารที่กำลังจะมีขึ้น ด้วยเกรงว่านายทหารทั้งสองจะสร้าง “อาณาจักร” ขึ้นในรวีสเขยว และเบียดบังอิทธิพลของนายทหารกลุ่มนั้น และบารมีของพรรคการเมืองดังกล่าวตลอดลง

สำหรับการแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารในกองทัพบกประจำปนี้ แม้ว่า จะเสนอขอให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงพิจารณาไปแล้วเมื่อปลายเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาก็ตาม แต่ปรากฏในภายหลังว่าเกิดการติดขัดในตำแหน่งระดับแม่ทัพภาค และผู้บัญชาการกองพลต่างๆ ทางกองทัพบกจึงเรียกร้องขอทเสนอขนั้นไปครั้งหนึ่งแล้ววนมาพิจารณาใหม่

พลเอกเสริม ฒ นคร รองผู้บัญชาการ

ราชการทหารบกคนปัจจุบัน ยังมีอายุราชการในเครื่องแบบอีกสิบเต็ม หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงชนิดพำนักกลางวันแสดๆ แต่อย่างใด พลเอกเสริมจะเลื่อนขึ้นรับตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกคนต่อไป

พลเอกประเสริฐ ธรรมศิริ ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก นายพลผืนเหลืองอายุราชการอีกเพียงปีเดียว จึงมีความใฝ่ฝันในตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก ถึงขนาดปรารภกับเพื่อนพ้องในแวดวงว่าตนชอบทีเดียวที่จะดำรงตำแหน่งใหญ่ในกองทัพบกก่อนที่จะเกษียณอายุราชการ

พลเอกประจวบ สุนทรางกูร

ประจวบ สุนทรางกูร

วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์

ใครฆ่าประชาชน?

ความลับอันมิดนทมิฬสงสขกนอยท่วไปว่า ใครคือฆาตกรประชาชนเมื่อ ๑๔ ต.ค. ๑๖ ? นน ขำพเจาเป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่ที่อยู่ในกองบัญชาการสวนรณฤดในเวลานั้น ทราบเหตุการณ์ความเบองหนาเบองหล่งเป็นอย่างไร ขำพเจาถอนอดใจเป็นความลับคืออกมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่สามารถพูดอะไรได้ เพื่อให้ความลับอันชวรายทปกปิดกันมา ได้เบ็ดเผยให้พ้องประชาชนได้ทราบข้อเท็จจริงพร้อมกบควมขาดกรเสยท จึงขอเล่าเหตุการณ์ในกรณนนี้ให้ทราบดังนี้

เหตุการณ์วันมหาวิปโยค ๑๔ ต.ค. ๑๖ หลังจากนิสิตนักศึกษาและประชาชน ชุมนวมเรียกกรรจรฐบาล ขณะนั้นกมผู้สร้างชาวลือการต่อสู้ต่างๆ นานา เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของทหารเห็นว่าเหตุการณ์รุนแรง พร้อมกันนั้นก็ได้สร้างสถานการณ์เสริมขึ้น เพื่อให้เหตุการณ์รุนแรงขึ้นไปอีก อันจะทำให้ประชาชน นิสิตนักศึกษาเข้าใจผิดในตัวเจาหน้าททหารและตำรวจ ก็โดมกลุ่มทหารการเมืองชวชาติกลุ่มหนึ่ง มี พล.ท. วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ พล. อ. ประจวบ สุนทรางกูร และพรรคพวกของมั้น ได้ส่งทหารเสือพรานเข้ามาสร้างสถานการณ์ ใช้อาวุธบนอาคาร เอ็ม. ๑๖ และ เอ็ม. ๑๘ ยังใส่ทั้งประชาชน, นิสิตนักศึกษา รวมทั้งทหารและตำรวจที่เสยญหน้ากันอยู่ เช่นที่บริเวณกรมประชาสัมพันธ์ ศาลพระกาฬ-และกองบัญชาการตำรวจนครบาล อันเป็นเหตุให้ประชาชน นิสิตนักศึกษา และทหารตำรวจต้องเสยชวดและบาดเจ็บจำนวนหนึ่ง เฉพาะบริเวณศาลพระกาฬ เสยพรานเอ็ม.๑๘ ยังใส่กองบัญชาการตำรวจนครบาลจนนายตำรวจคนหนึ่งชวาต

นอกจากนั้นนายพลอุบาทว์ทั้งสอง ยังได้อำงคำสั่งจอมพลถนอม ให้ทหารตำรวจยิงประชาชน นิสิตนักศึกษา ทั้งที่ขอเท็จจริงแล้วมิได้มีการสังการแต่ประการใดไม่ ความจริงขอนขอใหม่ การตั้งกรรมการสอบสวนพฤติการณ์ของนายพลทั้งสองได้ ความ

ชั่วร้าย ความเลวทรามได้ถูกปิดบังเรื่อยมาจน พล.อ.ถนอม สวรรคตลง จึงได้มีคนค่อยพูดความจริงกันบ้าง ดังจะเห็นได้ว่า เมื่อจอมพลถนอมกลับเข้ามาครั้งแรก พล.ท. วิฑูรย์, พล.อ. ประจวบ และพรรคพวก ได้พยายามต่อต้านทุกวิถีทาง วิ่งถลันเข้าหาหนักการเมือง เสนอแนะให้ขับออกไปอย่างลุลกลลน แม้การเข้ามาของจอมพลประกาศกรณ นายพลอุบาทว์ทั้งสองและพรรคพวก ก็พยายามทุกวิถีทางให้ผลักดันออกไปให้ได้ เพราะกลัวจอมพลถนอมและจอมพลประกาศกรณ เบ็ดเผยความจริงที่ได้สร้างกรมทำเชยญไว้กับประชาชน นิสิตนักศึกษา และกลัวความผิดนั้นจะมาถึงตัว ถ้าท่านต้องการทราบความจริง ก็ให้สอบถามจากปากคำ จอมพลถนอมและจอมพลประกาศกรณได้โดยตรง แผนการชั่วร้ายของนายพลทั้งสองขงมอกมาก แม้การวางแผนฆ่าจอมพลประกาศกรณเมื่อคืนวันที่ ๑๘ ต.ค. ๑๘ โดยส่งรถกระบะและมอับนไปชน ตามที่ปรากฏในหนาหนังสือพิมพ์ ก็เป็นฝีมือของนายพลทั้งสองน

นัและก่อนายพลแห่งกองทัพบกที่มจิดใจเหมือนสัตว์บ้าขาดคุณธรรม หักหลังแบกระทุงมพระคุณ เป็นบุคคลทมอันตรายอย่างยิ่งหลวงต่อประเทศชาติ นอกจากนั้นยังมีการติดต่อกับนักการเมืองชวๆ เช่น นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ และนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ ทำให้เกิดการแตกแยกในพรรคประชาธิปไตย ทหารการเมืองชวๆ ทหารทั่วไปเขาไม่ยอมรับ เพราะเขาไม่ชอบทหารเล่นกรการเมือง ทหารเดยวันเขาเป็นสุรักษาประชาธิปไตย แต่ทหารการเมืองเป็นผู้ทำลายประชาธิปไตย เราจงช่วยกันเฉดหน้ายพลชวๆ ทั้งสองนออกไป อยู่ทีใดก็สร้างแต่ความแตกแยกให้วงกรณนี้ ทั้งตำรวจและทหาร มันแล้วชาติพอกๆกับอัยพวกหางแดง ขอให้พี่น้องประชาชนและทหารจงใช้วิจารณ์ญาณของท่านไตร่ตรองดู และตรวจสอบข่าวที่กล่าวมานั้น จากทหารดีและรักความเป็นธรรมเสียก่อน อย่าเชื่อข่าวร้ายนัก เพื่อเป็นการบองกันการใส่ร้ายนายพลชวทั้งสองน

จากทหารที่รักความเป็นธรรม

ฉลาด หิรัญศิริ

เพราะนายพลอดตหัวหน้าเสื่อพรานน
ยังมีอายุราชการอีกหลายปี ตำแหน่ง
รองเสนาธิการทหารบก นายทหาร
ผืนคาดหวังไว้จึงค่อนข้างห่างไกล
เนื่องจากแรงกดดันจากรอบด้าน

พลโทยศ เทพหัสดินทร แม่ทัพ
ภาคที่หนึ่งผอธนาถ กำลังจะหลัก
ทางให้พลโทเปรม ติณสูลานนท์ แม่
ทัพภาคที่สองมาดำรงตำแหน่งแทน
หลังจากที่มิชวาคูยกกัน ในหมู่ นาย
ทหารว่า “ท่านจะเข้ามาทำงานใน
กรุงเทพฯ” ซึ่งตำแหน่งแม่ทัพหนึ่ง
จะต้องแข่งกับพลโทเออม จิระพงศ์
เขยท่านจอมพลถนอม เจ้ากรมรักษา
ดินแดนคนปัจจุบัน ที่พยายามดัน
ตนเองให้ขึ้นมาช่วงชิงตำแหน่งดัง
กล่าว โดยพลโทยศจะไปรับตำแหน่ง

เสนาธิการทหารบกแทนพลเอกประ
ลอง วีระปรีชะ

สำหรับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่า
การกระทรวงกลาโหมที่กำลังว่างอยู่
จากการข่าวเสียงในหมู่ทหารประ
จําการต่างลงความเห็นว่าจะคงจะไม่
มีนายทหารประจำการคนใดลาออก
ไปรับตำแหน่งดังกล่าวแน่นอน
เพราะตำแหน่งทางการเมืองไม่แน่นอน
รัฐบาลจะล้มเมื่อใดก็ได้

“ตำแหน่งนี้คงได้กับนายทหาร
นอกประจำการที่เกษียณแล้ว ท่านผู้
บัญชาการทหารบกจะรับหรือไม่ก็อยู่
ที่ท่าน ผมสงสัยจริงว่าไม่มีใคร
ออกแล้วหรือจึงหายากหาเย็นกันจริง”
นายทหารท่านหนึ่งกล่าวข้อนถาม
จตุรัส

ความเปลี่ยนแปลงที่แม่เลี้ยง : กรรมของใคร

ถึงแม่ชาวบ้านตำบลเสริมขวา
อ.เสริมงาม จังหวัดลำปาง จะอยู่
ห่างไกลถึงขนาดที่ข้าราชการชนผู้

ใหญ่ต้องนั่งเฮลิคอปเตอร์เข้าไปสำรวจ
สภาพความเดือดร้อนจากการทำ
เหมืองแร่ตบูกเมอปลายปี ๒๕๑๘ แต่

บุญเลิศ เลิศปรีชา ครั้งเป็น รมช. มหาดไทยตรวจเหมืองแม่เลี้ยง

ประจำกองทัพบก ได้รับแรงสนับสนุน
จากนายทหารด้วยกันหลายเสียง
ประกอบกับความคาดหวังของพลเอก
กฤษณ์ สีวะรา ผู้วชาญหนุ่ม ต้องการ
ให้นายพลผู้หนุ่มบทบาทมากขึ้นในกอง
ทัพบกขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ ตำแหน่ง
ใหม่ที่จะได้รับจากการเปลี่ยนแปลง
ประจำบิน คงจะไม่พ้นตำแหน่งผู้
ช่วยผู้บัญชาการทหารบก หากพิศ
ขอมมาดมพลจะกำลังภายในมาก ก็
อาจก้าวถึงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ
ทหารบกก็เป็นได้ ซึ่งเป็นความหวุ่น
วิตกของนายทหาร และนักการเมือง
กลุ่มที่ออกไปปลิว

พลเอกฉลาด หิรัญศิริ ประจำ
กองบัญชาการทหารสูงสุด หลังจาก
ถูกโยกย้ายหลายครั้งหลายคราในระยะ
เวลาไล่เลี่ยกัน เกือบครบเปิดเวลา
ในกองทัพบก ข้าราชการก็ได้เงย
หายไปจากหน้าหนังสือพิมพ์ คงพัก
ผ่อนด้วยการเลี้ยงมาและตกอल्पเพื่อ
รอจังหวะการกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

พลโทวิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ ผู้ช่วย
เสนาธิการทหารฝ่ายกำลังพล ก็เป็น
อีกผู้หนึ่งที่ถูกลงโทษอย่างมากหลัง
วิกฤตการณ์จอมพลประภาส เพื่อน
มิให้รับตำแหน่งใหม่ที่สูงขึ้นไปอีก

ชาวบ้านก็ได้เคยต่อสู้เรียกร้องเพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของตน ตั้งแต่สมัยรัฐบาลเผด็จการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔ จนกระทั่งถึงรัฐบาลชุดเลือกตั้งของ มรว. กึกกฤษ ปราโมช ปี พ.ศ. ๒๕๑๕

การเรียกร้องขอความเป็นธรรมอันยาวนานของชาวบ้านถึง ๔ รัฐบาล จำนวน ๑๒ ครั้ง จบลงโดยการจับอาวุธบนขบวนต่อต้านนายทุนเจ้าของเหมืองด้วยความเหลืออดเมื่อต้นเดือนตุลาคม ๒๕๑๘ ทำให้เสียเลือดเนื้อและชีวิตกันถึง ๒ ฝ่าย จนทำให้รัฐบาลไม่อาจนั่งเฉยดูตายต่อไปได้

ในที่สุด บริษัทเหมืองแร่แม่เลี้ยงเอี่ยม ก็ได้ถูกเพิกถอนสัมปทาน โดยคำสั่งของนายสุรินทร์ เทพกาญจนารมต. กระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๘ เพราะผิดพระราชบัญญัติเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

หลังจากที่เหมืองแร่แห่งนี้สงบหยุดกิจการไปแล้ว ชาวบ้านส่วนใหญ่หวังกันแต่เพียงว่า นาถางแร่ที่เคยไหลเข้าไปทำลายพืชไร่ใน ๖ หมู่บ้าน จำนวน ๑ พันกว่าไร่จะหมดสน

นาถางแร่ทำลายพืชไร่ถึง ๑ พันกว่าไร่

ไปด้วย และความเดือดร้อนต่างๆที่เกิดขึ้นจากการทำเหมืองแร่ก็จะสูญสลายไปพร้อมกัน

ก่อนหน้ารัฐบาลจะให้สัมปทานแก่บริษัทเอี่ยมโก้ ชาวบ้านในบริเวณนั้นได้ประกอบอาชีพในการขุดร่อนแร่มานาน แต่ก็กิจการเล็กๆของชาวบ้านมิได้กระทบกระเทือนสภาพแวดล้อมมากนัก จนกระทั่งบริษัทที่ได้สัมปทานมาผูกขาดการขุดในบริเวณที่ชาวบ้านเคยอาศัยทำกินมาก่อน นอกจากชาวบ้านจะเห็นว่าบริษัทแย่งเอาแร่ไปแต่ผู้เดียวแล้ว ยังเห็นว่าการทำเหมืองสุบแทนที่จะเป็นเหมืองหาบตามที่ได้รับสัมปทานนั้น ได้ทำลายสภาพแวดล้อมที่คนประโชชน์ต่อการเกษตรของชาวบ้านด้วย

หลังจากถกถอนสัมปทานแล้ว ทางบริษัทเอี่ยมโก้ยังคงดองแฟงไม่ยอมรื้อถอนเครื่องมือต่างๆออกไป แม้ชาวบ้านจะเรียกร้องต่อทางการอีก แต่ทางการอ้างว่า ในเมื่อเครื่องมือยังหยุดทำงานตามคำสั่งแล้วก็น่าจะเพียงพอ ทางการไม่มีอำนาจที่จะควบคุมการขนย้ายได้

พอลายเดือนมกราคม ๒๕๑๕

เรียกร้องถึง ๔ รัฐบาลจนจับบนขบวน

บริษัทเอี่ยมโก้ ได้เรียกร้องค่าเสียหายทดแทนจากรัฐบาลเป็นเงิน ๒๘,๖๒๑,๓๕๐ บาท โดยอ้างว่าคำสั่งเพิกถอนสัมปทานบัตรเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมันศึกษาและชวานาเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย

ทรัพยากรธรณีจังหวัดลำปางเปิดเผยว่า ก่อนเพิกถอนสัมปทานของบริษัทเอี่ยมโก้ จังหวัดลำปางเก็บค่าภาคหลวงได้ประมาณ ๕ ล้านบาทต่อเดือน แต่หลังจากนั้นเก็บได้เพียง ๒-๓ แสนบาทต่อเดือนเท่านั้น

ปัจจุบัน การขุดแร่ที่แม่เลี้ยงยังคงมีอยู่เหมือนกับเมื่อก่อนหน้าจะมีการให้สัมปทาน มีคนหลงไหลไปขุดกว่าพันครอบครัว แล้วขายแร่ที่ขุดได้ให้แก่ขายคนใหญ่ๆที่คอยกว้านซื้อ นายทุนเหล่านั้นบางคนเคยทำงานในบริษัทเอี่ยมโก้มาก่อน

พ่อค้าที่กว้านซื้อแร่เดือนเหล่านี้ ต่างพยายามที่จะจัดสรรปันส่วนผลประโยชน์กันตามอำนาจและอิทธิพลของใครของมัน โดยไม่มีใครเสียค่าภาคหลวงให้แก่ทางการแต่อย่างใด แผลงแร่แม่เลี้ยงจึงมีที่ท้าวจะพัฒนาขึ้นเป็นเหมืองแร่แบบเดียวกันกับที่ "เขาศูนย์" อ. ฉวาง จ. นครศรีธรรม

ราชในไม่ช้า

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นฉบับหนึ่งของจังหวัดลำปาง วิจารณ์ว่า ความเสียหายของแหล่งแร่แม่เลี้ยงในปัจจุบัน เป็นผลมาจากการต่อสู้เรียกร้องของนักศึกษาและชาวบ้านชาวไร่ ที่ทำให้บริษัทเหมืองแร่แม่เลี้ยงเอ็ม ก็ถูกเพิกถอนสัมปทานไป และได้แสดงความสงสัยว่าทำไมนักศึกษาและชาวบ้านชาวไร่จึงไม่มีปฏิกิริยาแต่อย่างใดกับการที่คนจำนวนพันกว่าครอบครั

ชนไปลักลอบขุดแร่ และทำให้รัฐบาลต้องขาดรายได้จากค่าภาคหลวงเป็นจำนวนมาก

ปัญหาดังกล่าวย่อมขึ้นอยู่กับว่า หารัฐบาลจะยกเลิกสัมปทานแก่ รัฐบาลหรือประชาชนที่จะเข้าขุดแร่ต่อก็ควรที่จะวางระเบียบกันให้แน่ชัด ตรงไหนเป็นของใครที่จะขุด มีใบอนุญาตหรือสัมปทานให้เรียบร้อย ก่อนที่ความอลหม่านเช่นนี้จะลุกลามไปทุกหนทุกแห่ง

ต่อต้านฉนวน : ใครอยากชักศึกเข้าบ้าน

“เราสอบสวนคนฉนวนคนนั้น แล้วก็ปล่อยตัวไป เพราะไม่มีหลักฐาน” นายเสถียร จันทราจาง รองผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร พูดถึงกรณีไฟไหม้ห้าง “กิมเส็ง” วิจารณ์ออกมาว่าทางตำรวจมีส่วนได้ส่วนเสียเงินฉนวน เพราะที่ไฟไหม้มา ๑๒ ครั้งแล้ว ทั้งในและนอกเมือง ตำรวจไม่เคยจับผู้ต้องหาได้ แต่ทุกครั้งก็มักมีเสียงลือว่าสาเหตุมาจากคนฉนวน ผสมเข้ากับความไม่พอใจว่าคนฉนวนแย่งอาชีพช่าง ทำให้เศรษฐกิจของบ้านเมืองปั่นป่วนบ้างแล้วก่อนนั้นก็ขอให้ผมจัดให้คนไทยขายของในตลาด แต่เมื่อจัดแล้วปรากฏว่าคนไทยก็ไม่ขาย เพราะไม่มีอะไรจะขาย แล้วก็หาว่าคนฉนวนมาแย่งอาชีพ แล้วที่ร้ายกว่านั้น ใจแฉงลอยทำจัดให้นะ ก็ดันเอาไปเชิงต่อให้คนฉนวนเสียอีก”

ตั้งแต่ต้นเดือนสิงหาคมเป็นต้นมา ได้เกิดเหตุการณ์ร้ายต่างๆ อันต่อเนื่องกันอย่างถี่กระชั้นในเมืองสกลนคร วันที่ ๓ เกิดเพลิงไหม้ขึ้นที่ตึกแถวสองคูหาข้างตลาดสดของเทศบาล ตำรวจสันนิษฐานว่าเป็นการวางเพลิงเพื่อเอาประกันภัย

“เพราะตึกแถวทั้งสองคูหาเป็นของพ่อค้าชาวจีน คูหาหนึ่งประกันไฟไว้ ๕ แสนบาท ทั้งๆที่ทรัพย์สินภายในร้านไม่ถึงราคาประกัน อีกคูหาหนึ่งประกันไว้ ๓ แสนบาท แต่เหตุการณ์ก็ไม่มีอะไร” เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของทางจังหวัดอธิบาย

ต่อมาวันที่ ๑๕ เวลาตีสามครึ่ง ก็เกิดเพลิงไหม้ขึ้นอีกแห่งหนึ่งในตลาดชุมนุมการค้า บริเวณใจกลางเมือง ทางตำรวจสกัดต้นเพลิงไว้ด้วยผู้เสียหาย ๘๖ ครอบครัวยุ ๕๐๐ กว่าคน ตำรวจสันนิษฐานในชั้นต้นว่าเกิดเหตุโดยประมาท เพราะต้นเพลิงเกิดที่อาคารไม้หลังหนึ่งของคนฉนวน แก่ๆคนหนึ่ง ซึ่งชอบจูดชิปให้เจ้าเป็นประจำ ตำรวจจับเจ้าของบ้านต้นเพลิงไปสอบสวน ขณะเดียวกันก็ค้นพบว่ามักบมะพร้าวแห่งชุมชนนั้นอยู่ในบริเวณใกล้เคียง อันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสันนิษฐานว่า อาจเป็นการลอบวางเพลิงเพอหวังผลทางการเมือง

“วันที่ ๑๘ สิงหาคม มีการออกไปปลิวแดงการณชักชวนให้เดินขบวนต่อต้านชาวฉนวนอพยพ เราก็จ้างงว่าอย่าไปทำเลย เพราะตอนน

รัฐบาลทั้งสองก็กำลังเจรจากันอยู่ ควรให้รัฐบาลดำเนินการไปตามขั้นตอน ค่าจ้างของเราครบทุกบัญชี ผมก็ถูกคว่ำฉนวนเป็นพ่อผมหรืออย่างไร ผู้ว่าฯก็ถูก หนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวหาว่ากินเงินฉนวน หรืออะไรทำนองนั้น” นายเสถียรกล่าว

วันที่ ๑๘ สิงหาคม ทางกลุ่มต่อต้านนัดชุมนุมกันตามหมายกำหนดการ แต่ยังมีได้เปิดการประชุมจริงๆ เพราะจะรอพบรองนายกรัฐมนตรีที่ จุฬาลงกรณ์ฯ ซึ่งจะมาเปิดตึกโรงพยาบาลที่สกลนครในวันที่ ๒๐ สิงหาคม เมื่อถึงวันดังกล่าว การชุมนุมประท้วงก็เบ็ดขันทงมืองเมือง ใกล้ศาลากลางจังหวัดเก่า ผู้นำการต่อต้านมี นายประยูร ศรีอาจ สส.สอ.ต.ก.พรรคชาติไทย และนายพูนสิน ไม่ทราบนามสกุล อาชีพซ่อมรองเท้า ที่ชุมนุมได้ขอร้องให้รองนายกรัฐมนตรีมาพูดคุยที่ชุมนุมเพื่อรับข้อเสนอไปยังแก่นายกรัฐมนตรี

“ท่านรองนายกฯ ก็ไป ในที่ชุมนุมนั้นประชาชนไม่เท่าไรส่วนมากเป็นเด็กนักเรียน โรงเรียนการ

รองผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

ช่าง โรงเรียนสกลราชบุรี โรงเรียนพาณิชย์ ทั้งผู้หญิงผู้ชาย ท่านก็พูดว่ารัฐบาลก็อยากให้กลับ แต่มันทำได้ไม่ง่ายนัก รัฐบาลกำลังดำเนินการจึงขอให้สลายตัวเสีย เขาก็ไม่ยอมไม่เป็นที่พอใจ แล้วเขาก็ยื่นข้อเสนอขณมากคือ ๑. ให้ขับไล่ญวนออกจากในสามวันเจ็ดวัน ๒. ถ้าเอาออกไปไม่ได้ให้ไปตั้งนิคมให้อยู่ภายในกำหนดระยะเวลาเดียวกัน ๓. ห้ามญวนทำการค้าต่างๆ

“ถ้าอย่างนั้นรัฐบาลก็ต้องลงโทษ” ผู้สื่อข่าวตั้งข้อสงสัย

“ครับ” รองผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครตอบ “คราวนี้ผมผู้แทนราษฎรสกลนครสังกัดพรรคกิจสังคม ขอพันโท บุญจง รัสมิ์ ซึ่งสมัครมาหลายคราวเพิ่งจะได้คราวนี้มาพูดด้วยความอยากได้คะแนนเสียงว่าฉันดีจะรับเอาเรื่องไปพบนายกฯ เพื่อหาทางเอาญวนอพยพกลับไปตามข้อเรียกร้องของชุมนุมแล้วบอกว่าจะตอบให้ทราบภายในวันรุ่งขึ้น ทาง

กลุ่มชุมนุมบอกว่าหากไม่ได้รับคำตอบตามสัญญาจากคุณบุญจง จะจัดการด้วยมาตรการเด็ดขาด ผมก็ส่งไปทางคนญวนว่าให้จัดการปิดร้านปิดรวง พวกคนญวนหนุ่มๆอย่าปล่อยออกมาเดินเล่นพ่นควัน เดียวจะเป็นชนวนให้เกิดการปะทะกัน เขาก็เชื่อเรา เขาก็เตรียมกำลังไว้ป้องกันเหตุร้ายอันอาจจะเกิดขึ้น ประสานงานกับกองทัพภาคที่ ๓ ในที่สุดประมาณเที่ยงครึ่ง ข้าก็ปรากฏออกมาว่า หัวหน้าคณะเขา ๓-๔ คน ไปรับโทรศัพท์ทางไกลจากพันโทบุญจง ซึ่งบอกมาเพียงว่านายกฯ จะอพยพญวนออกไปทุกจังหวัดไม่เฉพาะสกลนคร โดยจะตั้งคณะกรรมการขึ้นดำเนินการ”

“พวกกรรมการประทั่งประกอบด้วยผู้แทนจากหลายโรงเรียนก็ตกลงกันว่าเมื่อเป็นอย่างนั้นก็ควรจะสลายตัว แต่ทางโรงเรียนการช่างกลับบอกว่าไม่พอใจ จะไม่ยอมสลายตัว กลับตั้งกลุ่มใหม่ขึ้นในวันที่ ๒๒

ชอกกลุ่มต่อต้านญวนอพยพแห่งประเทศไทย (ก.ต.ญ.) บอกว่าจะต่อต้านคนญวนจนถึงที่สุด ถ้าหากรัฐบาลไม่รับข้อเรียกร้องที่เขาเสนอ เขาจะจัดการชนเด็ดขาด ส่วนทางเราเราก็จะไม่แตะต้องเขา หากเขาไม่ได้ทำผิดกฎหมายหรือไปทำลายทรัพย์สินของญวน วันหนึ่งวัน ทุกวัน เราไม่ได้นอนเลย กลัวไฟจะเผาเผา แล้วก็โยนความคิดให้แก่ญวน” นายเสถียรกล่าวเหนื่อยๆ

วันที่ ๒๓ สิงหาคม ก.ต.ญ. ส่งผู้แทน ๖ คนเข้ากรุงเทพฯ เพื่อยื่นข้อเสนอดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี ณ ทำเนียบรัฐบาล โดยมีนายวรศักดิ์ สุภรัตน์สมบัตินและนายวัฒนา พรหมดำ จากโรงเรียนการช่างสกลนคร และนักเรียนจากโรงเรียนสกลราชบุรีอีก ๕ คนเป็นตัวแทน ขณะเดียวกันทางจังหวัดสกลนครก็มีการชุมนุมต่อต้านตั้งแต่วันที่ ๒๓-๒๔-๒๕

“พวกผมก็ส่งเจ้าหน้าที่ไปคอยรักษาเหตุการณ์ เรากลัวหากเขาชุมนุม

ชาวญวนในสกลนคร

กันหลายๆที่ไป เขาจะทนได้ไม่นาน เพราะเสบียงอาหารก็ไม่มีแล้ว เขาไปเรียไรตามบ้าน ร้านค้าบางร้านขอวันละร้อย ร้านอาหารนั้นก็ขอข้าวห่อวันละ ๑๕ ห่อ พวกร้านค้าเขาเบียดกันเต็มที่แล้ว ในที่สุดมันก็เข้าถือของเรว่า เขาอดทนนานไม่

ได้ เขาพยายามจะให้เราดำเนินการโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง แต่เราก็เฉยเสียเขาก็ออกรถโฆษณาไปตามถนนหนทาง เขาพวกนักเรียนการช่าง พวกมาจากทอนบ้าง ผสมโรงเข้ากับประชาชนธรรมดา ไปทบตีตามบ้าน ไปบังคับให้คนญวนปิดร้าน เขาไม่ปิดก็ปิดเอาซะเองบ้าง จนในที่สุดวันที่ ๒๖ เขาส่งตัวแทนมาพบผู้ว่าฯ ยื่นข้อเสน่อีกครั้ง เป็นสองข้ออย่างเดิม เราก็รับว่าจะเสนอรัฐบาล และอีกข้อหนึ่งเขาขอร้องให้เราจัดตลาดให้อันนี้เราก็ตกลง คือเขาจะสลายตัวไปเลยๆก็กลัวเสียหน้า เขาบอกจะสลายตัวเวลาสองทุ่ม ขอให้ผมไปให้การอารักขาความปลอดภัย บอกว่าจะมีพวกอันแทรกซ้อนเข้ามาทำร้ายเวลาเขาสลายตัว ซึ่งเท่าที่สืบทราบมานั้นมันไม่จริงหรอกครับ แต่เราก็ไปรักษาการณ์ไว้เพื่อความไม่ประมาท เหตุการณ์ก็เรียบร้อย เขาว่าเขาจะไปต่อต้านอยู่ในสถาบันของพวกเขา” รองผู้ว่าราชการเจ้ารายละเอียดยกทุกชั้น

ตอนให้ฟัง “แต่แล้วก็กลับปรากฏว่าไปมีเรื่องที่สว่างแดนดิน ขณะเรากำลังจัดการกับทางในเมืองอยู่ ก็พวกสายเด็วกันกับทางนนนแหละ มาถึงก็พากันเฮโลสาราพาเข้าทบตีร้านญวนเสียหาย ทรัพย์สินล้มให้รับสำรวจไว้ เสียหายประมาณ ๔ แสนบาทที่ต้องสำรวจไว้เพราะครั้งก่อนเกิดเรื่องขบวนการต้องชดใช้จำนวนมาก ญวนว่ายังไงก็ให้ไป เราไม่ได้สำรวจไว้ก่อน เราจับกุมผู้ต้องหาที่สว่างฯ ได้ทั้งหมด ๖๘ คน มีทั้งนักเรียนและชาวบ้าน ส่วนใหญ่เป็นพวกผสมโรงอยากจะได้ทรัพย์สินเขา เสร็จบ้างคนไปถอดเปลี่ยนในร้านเลขนะครับ ไปถอดกางเกงตัวเก่าออก นั่งตัวใหม่ออกมาเลย รองเท้าก็เหมือนกัน ... พี่ไทยเราเป็นอย่างนี้ ผมจะพูดให้ฟัง เราก็คือเอาตัวมาสอบสวน พวกเขาก็หัวว่าล่าช้าไม่เป็นธรรม จะยกขบวนมาแย่งผู้ต้องหาจากเรือนจำ แต่เราก็สามารถรักษาสถานการณ์ไว้ได้”

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง โฮจิมินห์ได้ตั้งขบวนการกษัตริย์ขึ้นเรียกว่า “เวียดมินห์” แต่ถูกฝรั่งเศสปราบลงอย่างรุนแรง เป็นผลให้ชาวญวนอพยพเข้ามาในไทยเป็นจำนวนมาก นับเป็นการอพยพครั้งใหญ่ มีชาวญวนถึง ๔๐,๐๐๐ คน เข้ามาอาศัยในจังหวัดหนองคาย อุดรธานี สกลนคร นครพนม อุบลราชธานี และปราจีนบุรี

เมื่อวันที่ ๒๐ กค. ๑๕ นายพันเหียน รมต. ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศเวียดนาม และพันนายพิชัย รัตตกุลทตดอนเมือง หลังจากนั้นก็มีการอพยพต่าง ๆ นานา เช่น

- ชาวชนญวนอพยพติดอาวุธเข้ากรุง ๓ แห่ง เพื่อก่อวินาศกรรม แต่ทางตำรวจไม่ยอมเปิดเผยว่ามีที่ไหนบ้าง มรว. เสนีย์ ปราโมช ให้สัมภาษณ์ว่าลี้ภัยไปเอง เพราะยังไม่มีหลักฐานที่จะเชื่อได้ว่า
- จับกุมคนญวนอพยพที่เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑ ปรับคนละ ๕๐ บาทและสั่งตัวเข้าเขตควบคุม ตำรวจยังไม่อาจตรวจสอบได้ว่ามีพฤติการณ์ก่อความวุ่นวาย

ให้บ้านเมือง เพียงแต่พยายามออกมาหาอาชีพทำ

- เจ้าหน้าที่จับกุมชาวญวนอพยพ ในเขตสงขลา ตรารด จันทบุรี และนครราชสีมาเป็นจำนวนมากที่สุดถึง ๑๔,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ คน
- วันที่ ๒๘ กค. ๑๕ ได้มีการกวาดจับญวนครั้งใหญ่กลางกรุงเทพฯ ที่สามเสนและวัดศรีเทพ ญวนที่ถูกจับเป็นหญิงมากกว่าชาย มีทั้งพวกที่ทางการได้เพิ่งเล็งอยู่ก่อนแล้ว และพวกที่ลี้ภัยออกจากศูนย์อพยพ
- ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๕ กค. ๑๕ “กลุ่มผู้รักชาติ” ได้บุกพิงบ้านทำลายทรัพย์สินชาวเวียดนามอพยพที่นครพนม มีการชุมนุมกล่าวโจมตีให้เกิดการแตกแยกระหว่างชาวไทยและเวียดนาม
- ๘ สค. ๑๕ มรว. เสนีย์ ปราโมชเปิดเผยหลังจากเดินทางไปตรวจเยี่ยมค่ายผู้ลี้ภัยแล้วว่า ปัจจุบันมีชาวญวนอพยพที่พำนักอยู่ตามจังหวัดชายแดนประมาณ ๘๐,๐๐๐ คน ถ้าไม่ยอมกลับจะให้ขอยื่นนิคม เช่น ที่แขวงจังหวัดภาคใต้ บ่นว่าสภาพค่ายผู้ลี้ภัยแย่มาก และจะรวบรวมสอบเรื่องทุจริตทำลายลี้ภัย ตามที่มรราชงานเขา

มา

- ๑๖ สค. ๑๕ บรรดานักเรียนนักศึกษาวัยรุ่นประมาณ ๘๐๐ คน ชุมนุมกันที่อำเภอภูคดาหาร จังหวัดนครพนม ประกาศขับไล่ญวนอพยพ มีการเดินขบวนขู่วางป่าทรัพย์สินคนญวน ประณามตำรวจ ข้าราชการทรยศโลเงินญวนแล้วให้การปกป้อง หัวหน้าญวนอพยพในไทยว่ายินดีกลับแต่ต้องให้ดำเนินการทางการทูตอย่างเป็นทางการเสียก่อน หลังจากนั้นหนึ่งคืนมีการป่าระเบิดเข้าใส่กลุ่มเดินขบวนต่อต้านญวน มีผู้บาดเจ็บมากกว่า ๑๐ คน
- ๒๐ สค. ๑๕ ราษฎรที่อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนครและอำเภอใกล้เคียง ร่วมขับไล่ญวนอพยพทำลายทรัพย์สินและบ้านเรือนเสียหายยับเยิน ทางด้านสกลนคร กลุ่มนักเรียนการช่างและประชาชนได้จัดชุมนุมขึ้นในตัวเมือง อภิปรายขับไล่ญวนอพยพให้รัฐบาลนำญวนอพยพออกไปอยู่นอกเมือง โดยให้เป็นเขตกักกันโดยเฉพาะ
- กันยายน ๒๐ สค. ๑๕ ที่อำเภอสว่างแดนดิน จัง

หวัดสกลนคร ประชาชนประมาณ ๓๐๐ คน ชุมนุมกันขับไล่ญวนอพยพแล้วถือโอกาสปล้นทรัพย์สินทำลายทรัพย์สินของชาวญวนอย่างหนัก เจ้าหน้าที่จับผู้ก่อการจลาจลไว้ได้ ๖๘ คน

- ประธานสภาอากาศเวียดนามส่งสาส์นถึงสมเด็จพระเจ้าวรวงศ์เธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์มหิดลว่าผู้พยายามบ่อนทำลายจิตใจบิดเบือนแถลงการณ์เมื่อวันที่ ๖ สค. ๑๕ ซึ่งลงนามโดยผู้แทนของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และผู้แทนของราชอาณาจักรไทย ทางกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่าจะจับกุมผู้กระทำผิด และชดใช้ค่าเสียหายให้
- นายพิบูลย์ ฐราชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครกล่าวว่า การประท้วงญวนอพยพจะไม่บานปลายออกไปอีก นายพิบูลย์กล่าวอีกว่า ญวนที่สกลนครเชื่อกำลังเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลด้วยดีเสมอมา และกลุ่มคนไทยที่ประท้วงชาวญวนนั้น ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษาซึ่งรับจ้างจาก สส. ให้เข้าร่วมต่อต้าน เพื่อหาทางให้รัฐบาลผลักดันคนญวนพวกนั้นออกนอกประเทศโดยเร็ว

ที่ทำการ ก.ต.ญ. แห่งประเทศไทย

๑ สิงหาคม ๒๕๑๑

เรียน ท่านผู้ใหญ่นายและราษฎรชาวไทยทุกคน
โปรดทราบ

เนื่องจากสภาการผังเมืองไทยในขณะนี้ มี
แนวโน้มทวีความคับขันยิ่งขึ้น ไม่เป็นที่น่าไว้วางใจแก่
ชาวไทยเราอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะยุคคอมมิวนิสต์ได้คุก
คามความมั่นคงของชาติไทยอย่างหนักหน่วงยิ่งขึ้นทุก
วัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

นอกประเทศ คอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือได้ยก
กองทัพเข้ามาประชิดติดเขตแดนไทยทางภาคอีสานถึง
๒ กองทัพ พร้อมทั้งบุกขโมยเมืองไทยให้แตกกรวนใน
เร็ว ๆ นี้

ภายในประเทศ

ศูนย์กลางศึกษาศึกษา ซึ่งมีนายเกรียงกมล
เหล่าหาไพโรจน์ (เกียง แซ่เต๋) นายรัฐพร บุญม
(รัฐดี บุญหมก) และนายเสกสรรค์ ประเสริฐกุล
(เสกสรรค์ ประเสริฐกิน) เป็นหัวหน้า ได้รับเงินจาก
คอมมิวนิสต์ไซเบอร์แลนด์ ๕๐ ล้านบาท เชื้อทำงาน
ถึง ๑๐ สถาบันของชาติไทย คือ

- ๑. สถาบันประชาธิปไตยชาติไทย
- ๒. สถาบันศาสนาชาติไทย
- ๓. สถาบันพระมหากษัตริย์ไทย

ให้หมกสนับไปจากคนแผ่นดินไทย แล้วปกครองแบบ
ลัทธิคอมมิวนิสต์ เหมือนประเทศลาว-เขมร-ญวน ทุก
ประการ

แผนแรก ขับไล่อเมริกันออกไปจากประเทศ
ไทยให้หมดสิ้น ดำเนินการไปแล้ว

แผนสอง ปลุกปั่น ชุ่ยง ส่งเสริม ก่อวิน ให้
คนไทยแตกแยก บินบ่นระส่ำระสายกันภายในประ
เทศ (เหมือนเนื้อเพลงหมกแผ่นดินนี้เอง) ซึ่งดำเนิน
การอยู่ในปัจจุบันนี้เอง

แผนสาม จักรวรรดิขึ้นต่อสู้กับรัฐบาลไทยอย่าง
เปิดเผย โดยไม่เกรงกลัวใคร เพราะมีสนับสนุนอาวุธ
อยู่เบื้องหลัง นักศึกษาคณะชายจะดำเนินการตาม
หลักสามอย่างนี้โดยลำดับ จนกว่าจะได้รับชัยชนะ
เหมือนอย่างนายเกรียงกมลพูดไว้ที่ห้องสนับหลวงนั้น
เอง แต่เป็นที่น่าอัศจรรย์อย่างมหัศจรรย์ นักศึกษาคณะ
ชายได้รู้เท่าที่รับรูดอนตัวออกจากศูนย์นักศึกษา
มหาวิทยาลัยอันมีเสียนละ ๒๐๐-๓๐๐ คน คงเหลือนัก
-นักศึกษาต่าง ๆ บ้าง ๆ ๑ ไม่กี่คนเท่านั้น

-ตัวภูมิภาค ผกค. ในป่าทุกพื้นที่เตรียมตัวบุก
อย่างหนักทางทหาร เพื่อสู้รบทำตัว เพราะการปลุก
ระดมมวลชนไม่ได้ออกเท่าที่ควร จึงต้องสู้รบเท่านั้น
โดยการนำของ พันโท กวาง (คนเวียดนาม น.) กับ
พันโท ไชยแสง ตุส อัด สส. จังหวัดนครพนม คน
คือชื่ออีสาน ร่วมกับญวนอพยพภายในประเทศไทยซึ่ง
หมดประมาณสี่หมื่นคน โดยจะจับอาวุธขึ้นต่อสู้รับโสม
คืออย่างสาขาเดียวกับรัฐบาลไทย ประสานงานกับส่วน
กลางเพื่อตัดแผ่นดินไทยให้ได้ โดยวิธีที่คิด ตามแผน
ของเวียดนามเหนือ "บุกแถวหัวแหลมเข"

เพราะฉะนั้น คนญวนอพยพทุกคนในประเทศไทย
ไทยประมาณสี่หมื่นกว่าคน จึงมีได้เป็นมิตรที่ต่อของคน
ไทยเสียแล้ว แต่เป็นศัตรูที่ร้ายกาจของคนไทยอย่างยิ่ง
ต่อไป คนญวนในประเทศไทยนั้นจะทำทุกอย่างเพื่อ

ให้ชาติไทยฉิบหายโดยเร็ว ตามแผนของเวียดนามเหนือ
ก.ต.ญ. แห่งประเทศไทย จึงขอทราบวิจวน ขอร้องให้
พี่น้องชาวไทยทั้งชาติจงสมาสามัคคีกลมเกลียวเป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกัน ปฏิบัติต้อนญวนอพยพดังต่อไปนี้
โดยเคร่งครัด คือ

- ๑. อย่าไปซื้อของกินของใช้ ทุกอย่าง ทุกชนิด
จากคนญวนอพยพโดยเด็ดขาด
- ๒. อย่าไปซื้อมรดก - ซ่อมนาฬิกา - วิทยุ - โทร
ทัศน์ และอื่น ๆ กับคนญวนอพยพเป็นอัน
ขาด
- ๓. อย่าไปค้าขายกับร้านค้าขายของคนญวน
อพยพเป็นอันขาด
- ๔. อย่าไปตัดเสื้อผ้า - กางเกง ที่ร้านคนญวน
เป็นอันขาด
- ๕. อย่าไปรับจ้างตัดไม้ไปป่าภูเขาและป่าอื่น
ใดทั้งสิ้นอันเป็นทรัพย์สินของชาติไทย
ให้คนญวนอพยพ ทาตุ ทาตอง โตะ เกา
อี ชายเป็นอันขาด ภูพานจะร้องให้แล้ว
ท่านเอ๋ย
- ๖. จงขายของกินของใช้ให้คนญวนเท่านั้น
(ระวังเหรียญปลอม)
- ๗. เห็นคนญวนอพยพขอไปล้อม ๆ มอง ๆ ตาม
บ้านนอก ให้รีบส่งสองทันที เอาให้เข็ด
หลายไปเลย
- ๘. เห็นคนญวนอพยพเคลื่อนไหวทางทหาร
และการเมือง ให้รีบรายงาน ปลด.ทันที
- ๙. ข้าราชการ ตำรวจ ทหาร ข้าราชการ
สมัคร คอรับขึ้นโดยเด็ดขาด (เดี๋ยวจะว่า
ไม่บอก)
- ๑๐. ข้าราชการ ตำรวจ ทหาร ขอให้บวการ
ประชาชนให้เด็ดขาด
- ๑๑. ขอให้ตำรวจไปปรามโจรผู้ร้ายโดยความ
บริสุทธิ์ใจ และตรงไปตรงมาที่สุด อย่า
เห็นแก่ชื่อเสียงเงินตราใด ๆ ทั้งสิ้น
- ๑๒. พ่อค้า - นายทุน (เสียม เสียมล) ขอให้
งดการซื้อครุภัณฑ์ประชาชนโดยเด็ดขาด อย่า
เป็นนายทุนหน้าเลือด เพราะเลือดคนจะ
อาบหน้าตนเอง มีตัวอย่างให้ดูมาแล้วหัวค
บ้ำงสิครับ

ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอดของชาติไทย หากพี่น้องชาวไทย
ทุกคนไม่ให้ความร่วมมือตามคำขอของทั้ง ๑๒ ข้อแล้ว
ประเทศไทยจะไปไม่รอดนะครับ คอมมิวนิสต์เวียด
นามเหนือจะครอบครองประเทศไทยอย่างแน่นอน อย่า
ได้มองแควเป็นไม้จิ้มฟันไปเลยนะครับ ปัจจุบันความ
ทรหดอดทนคนไทยสู้เขาไม่ได้นะครับ ความซื่อสัตย์
ซื่อแกวไม่ได้นะครับ อย่าคิดว่าตัวเองเป็นเจ้าของประเทศ
แล้วจะเอาชนะเขาโดยไม่ทำอะไร

ก.ต.ญ. แห่งประเทศไทย ขอขอร้องท่านนั้นผู้
ใหญ่บ้าน ได้กรุณาหาหนังสือฉบับนี้ ไปอ่านและชี้แจง
ให้ราษฎรในหมู่บ้านของตนทราบและเข้าใจ หรือกับ
ปฏิบัติตามข้อกล่าวถึงตัวข้างบนนี้ โดยเคร่งครัดตั้งแต่
บัดนี้เป็นต้นไป ก.ต.ญ. แห่งประเทศไทยขอเสนอแผน
การปฏิบัติงานของพวกเราตลอดไป

คนญวนอพยพที่มั่งคั่งร่ำรวยกว่าคนไทยที่เป็น
เจ้าของประเทศอยู่ในสากลนคร นครพนม อดระ หนอง
คาย มุกดาหาร ขอนแก่น ชุมแพ อยู่ในขณะนี้

มันไม่มั่งคั่งร่ำรวยเท่าคนไทย แต่เพราะคนไทยเรา
เองพากันไปอุดหนุนของของมั่งคั่งทุกเมืองเขื่อน เราไม่
ได้ประโยชน์อะไรจากมัน มีแต่มันกอบโกยเอาเงินจาก
เรา ส่งไปบำรุงประเทศเวียดนามเหนือของมัน รวย
ยิ่งกว่ามันเมืองเงินที่เราไปซื้อของมาจากให้ ผกค. ใน
ป่าเขาคนไทย เขาที่หัวดีพระศรัทธาหวาด กวงเทพฯ
ควรวละ ๕๐๐-๕๐๐ สหกิจที่ประจำถิ่นแคว้นอยู่แล้ว คน
ไทยมั่งคั่งใจไปซื้อของกินของใช้จาก "แกว" อยู่หรือ
ทำไมคนไทยจึงไม่มั่งคั่งขึ้น คนไทย ๆ ๆ

ทหารกองทัพภาค ๒ ส่วนหน้าสกลนครนั้นแหละ
ซึ่งเป็นผู้กวาดล้างศัตรูที่สนับสนุนของผกค. ตัดเสื้อ
ผ้า กางเกงที่ร้านแกว ร้านคนไทยมีเสื้อและไม้ก
แหวดบ้าง คุณทหารไปอุดหนุนแกวให้ไปทำไม เงิน
ที่คุณทหารไปซื้อของแกวมันมันเอาไปซื้ออาวุธมาฆ่า
ทหารตายให้จากฆ่าไปแล้วก็ศพ ทหารไทยเอ๋ย ไม่มี
หัวใจดอกหรือทหารไทย จึงซื้อของทหารไทยได้เล็ก
อุดหนุนแกวเหมือนคนควายแก่กรวมกร้างกระบ

พี่น้องชาวไทยครับ การที่จะขับไล่ญวนอพยพ
ให้กลับประเทศเวียดนามเหนือของมันนั้น มันทำได้
ยากเหลือเกิน เราจะต้องยอมทิ้ง เราได้คิดกฎหมาย
จะอาศัยรัฐบาลกั้นกัน เพราะนายชวเรวัฒน์แก่เหลือ
เกินจะเข้าใจอยู่แล้ว ใครใคร่หลบหนีหลบตาเล็กเข้า
ไป ในเมื่อเป็นเช่นนี้เราต้องพึ่งตัวเอง ตามหลักทฤษฎี
ศาสนาว่า "คนแลเป็นที่พึ่งของคน" เรารู้จุดอ่อนของ
พวกญวนอพยพแล้วว่า มันอยู่เมืองไทยได้อย่างสบาย
และเกิดความร่ำรวยขึ้นมาได้ เพราะ "คนไทยไปอุด
หนุนมัน" คนไทยมีความสามัคคีพร้อมเพรียงกันไม่
อดทนมันทุกเช้าวันคืน ถ้าไม่ได้ซื้อของญวนก็
เดือนจะตายไม่ได้เกิดอยู่กันนแหละ แปลกจริง ๆ
คนไทยไม่มีตบไม่มัดหรือ คนไทยขอให้ไปอุดหนุน
คนไทยด้วยกันดีกว่า หรืออุดหนุนคนจีนซึ่งดีกว่าอด
หนุนแกว เมื่อเราอดหนุนแกวจนร่ำรวยแล้วเกิดเป็น
พียงก็ขอเรา เราจะไปอุดหนุนมันอยู่ รับมาสามัคคี
พร้อมเพรียงกันเล็ก "อุดหนุน" มัน เมื่อคนไทยไม่อด
ทนมัน มันก็อยู่ไม่ได้ มันก็กลับของมันเอง ไม่ต้อง
ไปขับไล่มันดอก มันกลับเอง ขอแต่ให้คนไทยจงมี
น้ำใจสามัคคีกันเท่านั้น

นายอ. ก.ต.ญ. แห่งประเทศไทยขอขอร้องท่านนั้นผู้
ใหญ่บ้าน ขอขอร้องท่านนั้นผู้ใหญ่นายและราษฎรชาวไทย
ทุกคนได้ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง เพื่อความอยู่รอด
ของชาติไทย

ต่อไปในเวลาอันใกล้ ก.ต.ญ. แห่งประเทศไทย
จะเล่าสถานการณ์ของเมืองลาวอันเป็นบ้านพี่เมืองน้อง
ของเราเล่าก่อนมาให้ฟังว่า คอมมิวนิสต์แกวครอบ
ครองแล้วเป็นอย่างดี ทรัพยากรของชาติฉิบหายอย่าง
ไร คนลาวจะสูญพันธุ์อย่างไร เจมหัวชีวลาวทุกข์
ยากอย่างไร พระสงฆ์ลาวเดือดร้อนอย่างไร ศัตรูต่างๆ
ของลาวระทมทุกข์กันอย่างไร จะเล่าให้ฟังในโอกาสข้าง
หน้านี้ พังแล้วท่านจะชนลูกชนของเอง โปรดคอยค
ตามรับฟังต่อไป สำหรับครั้งนี้ขอจบเท่านี้ ขอให้ท่าน
ผู้ใหญ่นายได้ช่วยเอาใจใส่เป็นพิเศษนะครับ กรุณาอย่า
ให้ราษฎรในหมู่บ้านของท่านไปซื้อของแกวเป็นอันขาด
ต่อไปจะขานเงินเดือนให้ใหญ่ - กำนันแน่นอน
ตัวดีครับ

ก.ต.ญ. แห่งประเทศไทย

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในจังหวัด สกลนครเล่าว่า ขณะเกิดเหตุที่อำเภอ สว่างแดนดินนั้น วันที่ ๒๓-๒๔ สิงหาคม ก็เกิดเหตุการณ์อย่างเดียวกัน ขนที่อำเภอพังโคนซึ่งอยู่ไม่ห่างจาก กัน คือเข้าทับตั่วของร้านรวงชาว ญวนจนเสียหาย ยกขบวนกันมาเป็น จำนวนร้อย แต่ทางการมิได้จับกุม เพราะกลุ่มประท้วงได้สลายตัวไปเสีย ก่อน "ร้านโก๋อย่างต้มชอตสุดในพัง โคนก็ยังมีพลอยเสียหายไปด้วย" เขา

หมายเข้าด้วยอีกจุดหนึ่ง ดังที่ไป ปลิวของกลุ่มต่อต้านญวนอพยพออก มาภายใต้ชื่อ "โครงการปลดปล่อย อิทธิพลคนญวนอพยพในจังหวัดสกล นคร" ว่า

"วิธีดำเนินการ (ยุทธวิธี) คณะ กรรมการจะดำเนินการตามตารางกำหนดการต่อไป โดยเฉียบขาดคือ ๑-๑๐ กย. ๕๕ สืบสภาพความสัมพันธ์ ทางเศรษฐกิจระหว่างคนญวนกับนาย ทุนใหญ่และหน่วยราชการ ๑๑-๑๕ กย.

กลุ่มประชาชนผู้อ้างว่ารักษาชาติประท้วงญวนที่สนามหลวง

เพิ่มเติม
"ที่เราหวังที่สุดก็คือจะมีคนจาก หนาแก มุกดาหาร ซึ่งเบนอันรพาล ทำอย่างเดียวกันในเขตดังกล่าวมาแล้ว เขาร่วมสมทบกับพวกท้องถิ่น ในจังหวัดเรา ครึ่งท้ายที่สุดวันที่ ๑ กันยายน ที่สว่างแดนดินมีการแจก แลกการณีกฎมต่อต้านตำรวจและ ชุมนุมประท้วง ตามรายงานบอกว่า ประมาณพันกว่าคน พอเช้าวันที่ ๒ ส่วนใหญ่สลายตัวไป เหลือประมาณ ๑๕๐-๒๐๐ คน แต่ไม่มีเหตุร้ายเกิดขึ้น" เขากล่าว

เป็นอันว่ากลุ่มต่อต้านคนญวน ได้ขยายเป้าหมายออกเป็นต่อต้านเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งพยายามจะรักษาทุกสิ่งทุกอย่างให้อยู่ในขอบเขตของกฎ

ออกแถลงการณ์ผลการสืบสภาพความสัมพันธ์ฯให้ประชาชนทราบ ๑๖-๓๐ กย. จัดเก็บบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่ายคนญวน ที่เป็นกำลังสำคัญในการบริหารงานใต้ดินของคนญวนในสกลนคร และถ้าจำเป็นอาจจะต้องจัดการกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองที่ให้ความร่วมมือกับชาวญวนด้วย ๑-๓๐ กย. จัดการปลุกระดมให้ชาวไทยในสกลนครเลิกติดต่อกับ ข้าราชการคนญวนในทุกกรณี"

นอกจากนั้นทางเจ้าหน้าที่ตำรวจยังเล่าให้ฟังด้วยว่า ดินหนึ่ง วันที่ ๒๕ สิงหาคม มีกลุ่มนักเรียน ๔-๕ คน เดินมาอย่างผิดสังเกตบนถนน เจ้าหน้าที่ตำรวจพบเข้าจึงจะเข้าไปขอตรวจค้น แต่นักเรียนเหล่านั้นเดิน

หนีพร้อมกับเอาถุงพลาสติกบรรจุน้ำมันเบนซินจำนวน ๓๕ ลิตรกับผ้าขี้ริ้วไปวางหลบไว้ ตำรวจเห็นดังนั้นจึงจะเข้าจับกุมไปสอบสวน ปรากฏว่าจับได้ ๑ คน อีกสามคนหลบหนีไปพร้อมกับขว้างระเบิดทำลายเป็นการทงท้าย

"จากเหตุการณ์ทำให้เราสรุปว่ามาตรการรุนแรงของกลุ่มต่อต้านก็คือการวางเพลิง" รองผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครให้ข้อสังเกต "แต่พวกนี้ไม่รู้วาทกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือที่พักอาศัยนั้นเป็นของคนไทย ญวนเป็นเพียงผู้เช่า แล้วบริเวณที่เขาจะวางเพลิงก็เป็นอาคารไม้ซึ่งอยู่กันอย่างแออัดในเขตตลาดสว่างนภา ถ้าไหม้ขึ้นมาเมื่อไหร่ก็เป็นเรื่องใหญ่แน่ อันนั้นมันเป็นเครื่องพิสูจน์ว่า ไฟไหม้ครั้งก่อนๆ ที่ไปโทษคนญวนนั้นมันไม่แน่นัก ไอ้พี่ไทยเรานี้แหละ แล้วยังโยนความผิดให้แก่ญวน เพื่อยากก่อให้เกิดความเกลียดชัง ญวนมากๆ เพื่อให้สถานการณ์ในสกลนครมันปั่นป่วน เราถอนกำลังออกมาคุมสถานการณ์ในเมืองเมื่อไหร่ ทาง ผกค. รอบนอกก็บุกและ ครอบ... โหน ผกค. กับเรือนหรือ ครอบ ผมคิดว่าไม่เกี่ยวกันหรอก เขาไม่เล่นแบบนั้น"

แม่เรือนนี้คนญวนอพยพเป็นสาเหตุ แต่ดูเหมือนว่าจุดของการเผชิญหน้าจะอยู่ที่กลุ่มต่อต้านฯ กับเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งพยายามจะรักษา กฎหมายมากกว่า เพราะปรากฏว่าไม่มีการโต้ตอบใดๆทั้งสิ้นจากคน ญวนเลย

นอกจากสกลนครแล้ว การประท้วงต่อต้านที่โหดร้ายแรงที่สุดเท่าที่ผ่านมาก็คงเป็นมุกดาหาร นครพนม ซึ่งมีการขว้างปาระเบิดบ้านเรือนเสียหายพังเบินแถบ มีคนบาดเจ็บสาหัส ๑๐ คน อยู่ในเหตุการณ์เล่าให้ฟังว่า "มีการเดินขบวน แล้ว

ก็พวกเดินขบวนนั้นแหละ โยนระเบิดสังหารเข้าใส่ขบวน พร้อมกับร้องว่า 'เลือดต้องล้างด้วยเลือด' เฉชะบุญ ตำรวจเห็นว่าใครเป็นคนทำ ซึ่งเป็นพวกกลุ่มต่อต้านตนเอง จึงจับกุมตัวไป ม่ายงั้นก็คงบ้ายสได้สำเร็จว่า ญวนหรือกลุ่มอื่นทำร้ายพวกตน"

แหล่งข่าวของ จตุรัสฯ เดินทางไปพบนายสายสิทธิ พรแก้ว รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเล่าให้ฟังถึงคำให้สัมภาษณ์ของนายสายสิทธิ ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานเรื่องต่อต้านญวน

เผ่าหุน รมต. พิชัย และ รมต. สุรินทร์ หัวเอาใจเวียดนาม

อพยพว่า "การประท้วงที่กลุ่มกว๊าม ผมคิดว่าสาเหตุไม่ได้มาจากคนภายนอก ในอุดรฯ ไม่มีเหตุการณ์รุนแรงเรื่องมันเกิดขึ้นเพราะสามล้อชาวไทยคนหนึ่ง ซึ่งเกิดมีเรื่องไม่พอใจเป็นการส่วนตัวกับ คน ญวน ข้างบ้านวันหนึ่ง ญวนคนนั้นก็ยังบ่นๆ หลังจากนั้นสามวันจึงเกิดการประท้วงกันขึ้น"

"ผมคิดว่ามันมีการเมืองบางพวก พยายามผลักดันโดยสร้างสถานการณ์ เหล่านี้ขึ้นมา ผมกำลังคิดว่าทำไมเรื่องมันถึงเกิดขึ้นพร้อมกันทีเดียว ๓ แห่ง คือ อุดรฯ สกลนคร มุกดาหาร ทั้งสามแห่งมันจะเชื่อม โยงกันยังไง

ผมไม่ทราบแน่ชัด แต่ความเห็นส่วนตัวก็คิดว่ามันอยู่เบื้องหลังและไม่อยากเห็นสองประเทศมาเจรจากันเท่าไรนัก ความตั้งใจของชาวบ้านนั้นก็ต้องการให้ญวนกลับออกไปโดยเร็วที่สุด เพราะสงครามก็เลิกแล้ว ประเทศก็รวมกันแล้ว น่าจะกลับไปเสีย"

"ผมคิดว่าซีไอเอ. คงไม่ได้มีส่วนในเรื่องนี้ อย่างที่บางคนพูดกันหรือ กซีไอเอ. ไม่มีผลประโยชน์ในเรื่องนี้ พวกประท้วงก็แค่เด็กหนุ่มๆ ทำกันอย่างสงบ ไม่มีอาวุธ ไม่ได้ทำผิดกฎหมาย เป็นการกระทำภายใต้สิทธิ

ตามรัฐธรรมนูญ ก็คงเป็นเพราะเราไปถึงทันเวลานั่นเอง ผมไปอธิบายให้เขาฟังว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากเขา ก่อสถานการณ์ให้มันเดือดขึ้นมา ผลประโยชน์จะตกอยู่ที่รัฐบาลเวียดนาม ไม่ใช่เรา นั่นก็คือ ทางเวียดนามจะไม่ยอมเจรจากับเราโดยอ้างเหตุการณ์นี้ เราจะให้เราเอาคนเวียดนามออกจากเมืองไปในเวลา ๕ วัน (หัวเราะ) ซึ่งเราทำไม่ได้ ผมบอกเขาว่าจะทำอะไรก็ขอให้อยู่ภายใต้คำแนะนำของรัฐบาล อย่าไปทำลายการเจรจาและความสัมพันธ์ ซึ่งเราจะไม่ได้ทำอะไรเลย เสียทุกอย่าง ผมพูดอย่างนี้เขาก็สลายตัว ผมไม่รู้ว่ หากเขาตระหนัก

ถึงสิ่งเหล่านี้มาก่อนเขาจะก่อการประท้วงหรือไม่ นั่นแหละทำให้ผมคิดว่ามันคนอยู่เบื้องหลัง ขณะผมอธิบายพวกมันฟังไปก็หน้าตาไหลไปด้วยซ้ำ" รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ผู้เชี่ยวชาญการปราบปรามคอมมิวนิสต์ กล่าว

"เวียดนามเองก็รู้สึกลำบากใจ ในการรับมือเหล่านี้กลับไปไปยังประเทศของตน" นักสังเกตการณ์ทางการเมืองคนหนึ่งกล่าว "เพราะเป็นไปได้อย่างมากที่จะมีคนบางประเภทติดกลุ่มเข้าไปในเวียดนาม หากไม่ดำเนินการอย่างระมัดระวัง จึงจะสามารถรู้ได้ว่าใครเป็นใคร เพราะฉะนั้น เรื่องนี้คงบรรจบกันไม่ได้"

ตามความเห็นของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ระดับดำเนินนโยบายของจังหวัดที่เกิดเรื่องขึ้นนั้น อย่างน้อยก็สองคนที่เชื่อกันว่า เหตุการณ์เหล่านี้เกิดจากความพยายามของพรรคการเมืองบางพรรคที่อยากเห็นความล้มเหลวของรัฐบาลปัจจุบันว่าไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ และพรรคการเมืองดังกล่าวก็เป็นพรรคที่ความหวังอย่างยิ่งในการเข้าดำรงตำแหน่งคณะรัฐบาลแทนที่กลุ่มจตุรพรรค

"มีแต่ทางเสียครับ นอกจากจะเรื่องความมั่นคงภายใน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแล้ว ยังเป็นการชักศึกเข้าบ้าน เพื่อญวนพวกนี้เกิดขึ้นไม่ไหว ร้องเรียนไปที่รัฐบาลของเขาว่ รัฐบาลไทยให้ความคุ้มครองเขาไม่ได้ เกิดขานฮอมนั้นจะบุกเข้ามาแล้วจะว่ายังไง ยิ่งเมื่อวานนี้ใครที่ กอ.รมน. ส่งเอกสารมาถึงผม บอกว่าญวนมีแผนจะแยก หกจุดแถวๆ นออกไป เช่น อุดรฯ นครพนม สกลนคร หนองคาย ผมเชื่ออย่างแน่นอนว่า มันเหตุผลทางการเมืองทั้งในประเทศและระหว่างประเทศอยู่นะ" นายเสถียรกล่าวทิ้งท้าย

กลุ่มฝ่ายชาวไทยกำลังเรียกร้องวันคืนเก่าๆ

กรุงเทพฯ ๓๑ กรกฎาคม

ภายหลังจากที่ฐานะทางสังคม และการเมืองของกลุ่มทหารฝ่ายขวาของไทยตกต่ำลงไปเป็นเวลาเกือบสามปี บัดนี้ กลุ่มทหารไทยกำลังฟื้นคืนสู่ฐานะเดิมอย่างรวดเร็ว

ความมีชีวิตชีวาของฝ่ายขวา จะสังเกตเห็นได้จากเสียงกลองที่กระหือฮอ ในท้องทำนองเพลงที่กำลังเป็นทอล์กซม และในรายการขั้วปลุกปั่นจากสถานีวิทยุที่ขนส่งกำลังอยู่ในหน่วยยานเกราะของกองทัพไทย

เพลงไทยที่กำลังโด่งดังอยู่ในตอนนี้นั้น ชื่อเพลง "หนักแผ่นดิน" อันมีนัยหมายถึงพวกฝ่ายซ้าย ผู้แต่งเพลงนี้เป็นทหารชนนายพันที่ไม่เป็นทู่จึกกันมากนักก็ผู้หนึ่ง จากวิทยุในรถยนต์ วิทยุทรานซิสเตอร์ขนาดเล็ก เป่าไปจนถึงเครื่องเสียงขนาดใหญ่ ต่างๆ ต่างเปิดเพลงๆ นั้ดงอยู่ทั่วกรุงเทพฯ และในท้องถนนในชนบทก็ดังกับมีการเขียนเนื้อเพลงขึ้นบนกระดานดำติดไว้ตามทิวชุมชนต่างๆ

ขู้งปลุกปั่น

"ขืนโดยขู้งปลุกปั่น ไทยด้วยกันหวังให้แตกทำลาย ปลุกระดมมวลชนให้สับสวนวนาย" เป็นเนื้อเพลงตอนหนึ่งและ "หนักแผ่นดิน คนเข่นเข่นเป็นคนหนักแผ่นดิน"

เพลงนี้ ทำให้เห็นได้ว่ากลุ่มฝ่ายขวาของไทย ที่เคยเป็นแต่เสียงเงิบที่ไม่แสดงบทบาทในสังคมไทยมานาน ได้กลายเป็นเสียงของมวลชนขึ้นมาบ้างแล้ว ขณะเดียวกัน เสียงจากเพลงนี้ก็เป็นเสมือนเสียงสะท้อนถึงการต่อสู้ทางการเมืองที่อยู่เบื้องหลัง

นับเป็นเวลาถึงเกือบสามปีเต็ม ทั้งในสายตาของคนไทยส่วนใหญ่ และของนักสังเกตการณ์ชาวต่างประเทศที่มองเห็นว่า นักศึกษาและพลเมืองอื่น ๆ เบื้องหลังการปฏิวัติ ตุลาคม ๒๕๑๖ ที่คว่ำกลุ่มปกครองทหารของจอมพลถนอม กิตติขจรลง อันเรียกได้ว่าเป็นกลุ่มฝ่ายซ้าย สามารถควบคุมประเทศเอาไว้ได้ มีความรู้สึกเกิดขึ้นกันทั่วไปว่า กลุ่มฝ่ายซ้ายนั้นสามารถบังคับนโยบายต่างประเทศ ยันกรานที่จะขับทหารอเมริกัน และในการต่อสู้ปัญหาภายในประเทศแทบทุกประเด็น จากราคาข้าวจนถึงคาร์เทลในกรุงเทพฯ พวกเขาเคลื่อนไหวแต่เป็นฝ่ายชนะ

"ตอนนั้น มันเปลี่ยนไปแล้ว" นายตำรวจระดับสูงคนหนึ่งกล่าว เขากล่าวด้วยว่า ในตอนแรก เขาเองก็เห็นด้วยกับเป้าหมายของการปฏิวัติปี ๒๕๑๖ อย่างมาก แต่ตอนนี้เขาบอกว่า "ผมพอใจที่มันเปลี่ยนไป"

แหล่งข่าวใกล้ชิดวงการกลุ่มผู้บัญชาการทหาร ซึ่งเป็นกลุ่มที่เคลื่อนไหวทางการเมืองคึกคักขึ้น โดยผ่านทางพรรคการเมืองที่มีอิทธิพลสูง และดูเหมือนว่ากลุ่มผู้บัญชาการทหารเหล่านี้จะมีอิทธิพลเหนือรัฐบาลใหม่ของนายกรัฐมนตรีเสนีย์ ปราโมช กล่าวไว้ในคำให้สัมภาษณ์ เมื่อเร็วๆ นี้ว่า สถานการณ์กำลังเป็นไปอย่างดียิ่งในแนวทางที่พวกเขาต้องการ บางทีคงเป็นไปได้ตามแนวทางที่พวกเขาวางแผนไว้

แม้ว่าจะไม่มีนายทหารคนใดยอมพูดออกมาตรงๆ แต่ในวงการนักการทูตตะวันตกจำนวนมากรวมทั้งนักวิเคราะห์การเมืองของไทยเองก็สามารถมองเห็นได้ชัดว่า เบื้องหลังสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเมืองไทยในระยะสองสามเดือนที่ผ่านมา มีนายทหารกลุ่มดังกล่าว รวมทั้งกลุ่มพลเรือนที่สนับสนุนขบวนการอยู่อย่างเต็มที่

พันตรีบุญส่ง หักฤทธิ์ศักดิ์ นายทหารผู้ไม่เป็นที่รู้จักกันมากนัก ได้แต่งเพลง "รักชาติ" เพลงนี้เสร็จตั้งแต่เดือนเมษายน ปัจจุบันเขามียตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการฝ่ายราชการของสถานีโทรทัศน์ทหารในกรุงเทพฯ เขากล่าวว่า เหตุที่เขาแต่งเพลงนี้ขึ้นก็เพราะ "เกรงว่าการต่อสู้ของฝ่ายซ้ายจะสามารถช่วงชิงการสนับสนุนของประชาชนไปได้"

เสียงเพลงยังคงบรรเลงต่อไป

เพลงนี้แสดงครั้งแรกเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ในพิธีรำลึกถึงทหารและตำรวจจำนวน ๔๖๐ นายที่เสียชีวิตไปจากการสู้รบกับผู้ก่อการร้ายเมื่อปีที่แล้ว

แผนของฝ่ายขวานั้น เป็นแผนซึ่งวางกันไว้อย่างตทเดียว ในช่วงที่รบ

ตาเดี่ยว สถานวิทยุในชายของฝ่ายทหารก็ส่งกระจายเสียงเพลงนอกรไปทางอากาศ บนถนนหนทางทุกสายในกรุงเทพฯ ๑ กระหม่อมด้วยเสียงเพลงๆนั้น และภายในเวลาไม่กี่วัน ผู้คนก็ร้องเพลงกันไต่ทิว

ในเวลาไล่เลี่ยกัน นักการเมืองในสภาและรัฐมนตรีฝ่ายขวาก็เริ่มพูดแต่กลุ่มขวาจัดและพรรคพวกทเชือกกันว่า เป็นพวกที่ต้องรับผิดชอบกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นแก่ขบวนการฝ่ายซ้าย ก็กลับมาความเคลื่อนไหวทางการเมืองในระดับที่ต่ำลง

ผลปรากฏอย่างทันตาเห็น การเดินขบวนที่ฝ่ายนักศึกษาเตรียมจะจัดขึ้นในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม อันเป็นวันสุดท้ายของอเมริกาจะต้องถอนทหารออกจากประเทศไทย ไม่สามารถจัดขึ้นได้ การส่งซอร์รายการใหญ่ๆบางรายการของทางฝ่ายทหารก็สามารถทำผ่านไปได้โดยไม่มีปัญหาใดๆ

สร้างความกลัวและความทะยานอยาก

ความสำเร็จใหม่ๆ ในการสร้างความนิยมจากประชาชนของฝ่ายขวาเป็นผลมาจากความสามารถในการสร้างความกลัวและความทะยานอยากบางประการขึ้นแก่สังคมไทย ฝ่ายขวาอ้างว่า อาชญากรรมร้ายแรงที่เพิ่มสูงขึ้นภายในประเทศ ช่องห่างที่กว้างออกไปทุกที่ระหว่างความมั่งคั่งของเมืองกับความยากจนของชนบท และภัยร้ายจากชัยชนะของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในอินโดจีน สามารถคุกคามสังคมไทยทุกวันนี้ได้ ก็เพราะว่า สังคมไทยขาดผู้นำที่เข้มแข็งในตลอดสามปีหลังจากที่ระบบเผด็จการทหารที่เด็ดขาดต้องล้มไป

เดวิด เอ. อันเดิลแมน
NEWYORK TIME

๑ สิงหาคม ๒๕๐๙

พบแผนสังหารกาสโตรในโคลัมโบ

หนังสือรายสัปดาห์ "คิวเดย์นา" ของสเปนได้รายงานข่าวในฉบับล่าสุดว่า เหตุที่นายฟิเดล กาสโตร นายกรัฐมนตรีคิวบา งดการเดินทางไปร่วมในการประชุมของประเทศกลุ่มโลกที่สามที่โคลัมโบ ประเทศศรีลังกา เพราะได้รับคำเตือนจากหน่วยสืบราชการลับของโซเวียตว่า มีแผนเตรียมสังหารเขาที่นั่น โดยชาวคิวบาจำนวน ๕๐ คน ส่วนใหญ่เป็นทหารผ่านศึกจากสงครามเวียดนาม ซึ่งได้รับการฝึกปรืออย่างดีมาจากค่ายกักตมเมืองซานติเอโก ประเทศชิลี ภายใต้วความสนับสนุนของ นายพลออกุสโต บีโนเชต์ แห่งชิลี

บริษัทญี่ปุ่นจ้างแรงงานต่างชาติไปทำงานในตะวันออกกลางโดยตรง

บริษัทโตโฮ เดนเซนแห่งญี่ปุ่น ผู้ได้รับสัญญาให้ทำการก่อสร้างโรงงานเหล็กและโรงงานผลิตเคมีภัณฑ์จำนวนหลายโรงในตะวันออกกลาง เป็นบริษัทแรกที่เริ่มการจ้างแรงงาน

ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์

ราคาถูกจากประเทศเกาหลีเพื่อให้งานในตะวันออกกลาง โดยที่ทางบริษัทเป็นผู้เข้าไปคัดเลือกแรงงานเองโดยตรงจากเกาหลี

ชาวเกาหลีจำนวนหนึ่งร้อยคน จะได้รับค่าจ้างโดยตรงเป็นรุ่นแรกจากบริษัทเพื่อไปสร้างโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าในซาอุดีอาระเบีย ก่อนหน้านั้น การว่าจ้างแรงงานจากเกาหลีจะกระทำโดยผ่านประเทศที่ต้องการสร้างโรงงานเอง

โครงการต่อๆ ไปของบริษัทโตโฮ เดนเซน จะมีค่าจ้างแรงงานจากไต้หวันไปสร้างโรงงานไฟฟ้าในอินโดนีเซีย และในอนาคตอนไกลนี้ บริษัทก็ยังจะว่าจ้างแรงงานชาวเอเชียประมาณ ๓-๔,๐๐๐ คนจากอินเดีย ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ เกาหลี และไต้หวัน

ผู้แทนเวียดนามเยือนลาว

คณะผู้แทนระดับสูงจากเวียดนาม นำโดยรองนายกรัฐมนตรี และกรรมการกลางพรรคแรงงานเวียดนาม นายเลอ ทั้นห์ หง ได้เดินทางถึงเวียงจันทน์เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคมนี้ เป็นการเยือนครั้งแรกของฝ่ายเวียดนามภายหลังจากความเปลี่ยนแปลงในทั้งสองประเทศ

คณะผู้แทนเวียดนามชุดนี้ เดินทางมาเวียงจันทน์ เพื่อประสานต่อข้อตกลงร่วมที่ทั้งสองประเทศทำขึ้นเมื่อครั้งที่นายกรัฐมนตรีลาว นายไกสร พรหมวิหาร เดินทางไปฮานอยเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ต้นปี ซึ่งในข้อตกลงร่วมครั้งนั้น ได้ระบุไว้ว่า "ทั้งสองประเทศจะร่วมกันสร้างความสามัคคี และภราดรภาพขนระหว่างประเทศทั้งสาม (หมายถึงลาว

เวียดนาม และกัมพูชา) เพื่อความ
เป็นเอกราช และความรุ่งเรืองของ
แต่ละประเทศเอง และเพื่อประโยชน์
แห่งการปฏิวัติของเอเชียอาคเนย์และ
ของโลก”

คณะผู้แทนเวียดนามได้เข้าพบ
นายกรัฐมนตรีโกสร และประธานา
ธิบดี เจาสูภานวงส์ ทั้งสองฝ่ายได้
ร่วมกันกล่าวสรรเสริญ มิตรภาพที่
สร้างขนควยเลือดเนื้อของวีรชนทั้ง
ชาติและความสามัคคี อันไม่อาจทำ
ลายได้ระหว่างประเทศทั้งสอง

ในการเยือนครั้งนี้ ทั้งสองประ
เทศได้ตกลงจะร่วมสร้างทางรถไฟ
จากลาวไปออกยังเมืองท่าดานัง ของ
เวียดนาม เพื่อใช้เป็นเส้นทางขนส่ง
สินค้าเข้าออกจากลาว และเวียดนาม
จะให้ลาวกู้เงินประจำปี ๒๕๑๕-๒๕๒๐
โดยไม่คิดดอกเบี้ย

โกสรเยือนคิวบาและยุโรป ตะวันออก

นายกรัฐมนตรีลาว นายโกสร
พรหมวิหาร จะนำคณะผู้แทนลาวไป
เยือนคิวบาอย่างเป็นทางการเป็นเวลา
สองอาทิตย์ในต้นเดือนกันยายน และ
ในระหว่างทางกลับ คณะผู้แทนลาว
จะแวะเยือนหลายประเทศในยุโรป

ตะวันออก เช่น เชกโกสโลวาเกีย
และบุลกาเรีย

นายโกสร จะใช้เวลาในการเดิน
ทางคราวนี้รวมทั้งสิ้นประมาณหก
อาทิตย์

เลิกใช้กฎอัยการศึกในร่างกุ้ง

กฎอัยการศึกที่รัฐบาลพม่าประ
กาศใช้ในเขตเมืองร่างกุ้งมาตั้งแต่
เดือนธันวาคม ๒๕๑๓ ได้รับการประ
กาศยกเลิกไปแล้วเมื่อวันที่ ๑ กันยายน
นี้เอง

การประกาศใช้กฎอัยการศึกใน
ครั้งนี้ เป็นเพราะเกิดการจลาจล
ของนักศึกษาในระหว่างงานศพของ
อดีตเลขาธิการอุดัน พวกนักศึกษา
เรียกร้องให้รัฐบาลจัดงานไว้อาลัย
อุดันและให้สร้างสุสานที่สมเกียรติ
แก่อุดัน โดยพวกนักศึกษาได้ยึดศพ
อุดันไว้เป็นข้อต่อรอง

ฝ่ายรัฐบาลได้ส่งกำลังทหาร ตำ
รวจเข้าชิงศพคืน และจับกุมนักศีก
ษาจำนวนหลายพันคน รวมทั้งได้
ประกาศใช้กฎอัยการศึกด้วย

เกาหลีจำกัดผู้ต่อต้านปัก

นายฮุน โป ซุน อดีตประธานา
ธิบดีเกาหลีใต้ นายคิม แด จุง อดีต
ผู้เข้าแข่งขันชิงตำแหน่งประธานาธิบดี
และคนอื่นๆอีก จำนวน ๑๖ คน
ถูกศาลเมืองเซอลตูดสันเมื่อวันที่ ๒๕
สิงหาคมให้ลงโทษจำคุกคนละ ๕-๘
ปี ด้วยความผิดฐานละเมิดคำสั่งถูก
เล่นของประธานาธิบดี

จำเลยทั้งหมดนี้ ได้ทำการเรียกร
้องให้ปัก จุง ฮัลลาออกจากตำแหน่ง
และให้เกาหลีใต้ดำเนินการปกครอง
ตามระบอบประชาธิปไตย การกระ

ทำของจำเลยถูกทางการตั้งข้อหาว่า
เป็นการละเมิดคำสั่งของประธานา
ธิบดีที่ตราออกมาเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม

ระหว่างการไต่สวนของศาล
นายจำเลยได้ลาออกไปถึง ๒๗ คน
เพื่อเป็นการประท้วงขั้นตอนที่ไม่เป็น
ธรรมของศาล และในพิธีสวดอภิศพ
ให้จำเลยกลุ่มนี้ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหา
คม มีสมาชิกของสภามัชชนนารินทร์
หลวงผืนหนึ่ง อายุประมาณ ๓๐ ปี ได้
ใช้ขวดไวน์แตกขว้างตัวเองเพื่อ
เป็นการประท้วงคดีนี้ ข่าวนี้อันแจ้ง
ว่า เขาเสียชีวิตหรือไม่

จีนส่งดาวเทียมดวงที่หก

สาธารณรัฐประชาชนจีน ส่งดาว
เทียมสำรวจโลกขนสว่างโคจรเป็นดวง
ที่หก เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม สำนัก
ข่าวจีนรายงานว่า ระบบจักรกลใน
ดาวเทียมดวงนี้ปฏิบัติการได้ตามปรก
ติเรียบร้อยทุกประการ

จีนได้ส่งดาวเทียมขึ้นไปสำรวจ
โลกเป็นดวงแรก เมื่อเดือนเมษายน
ปี ๒๕๑๓

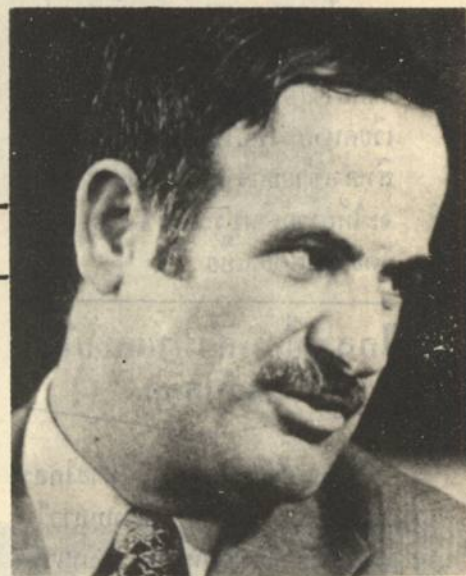
บ้านเขา

สังเวชเบรุต

ให้แก่วัยชราและความขัดแย้งของซีเรียกับปาเลสไตน์

เบรุต ท่ามกลางบรรยากาศสงบ
 อุ่นของเมดิเตอร์เรเนียนตอนเช้า ย่าน
มานารา ของเบรุตยังเงียบกริบ ทะเล
 เรียบส่องประกายเหมือนแสงสะท้อน
 จากเหล็กกล้าชั้นใหญ่ *มานารา* มาจาก
 ซอกภาษาอาหรับของประกาศารซึ่งใช้
 ไฟสดวงหมุนรอบ ๆ ทะลุดไปในความ
 มืดเพื่อส่องให้เห็นเรือและเครื่องบิน
 ที่ออกปฏิบัติการโฉบเข้ามาในทิศทาง
 ของมัน อย่างไรก็ตาม เรือเล็กเข้า
 มาในเขตน่านน้ำของเมืองเบรุตตั้ง
 หลายเดือนมาแล้ว และเมื่อไม่นาน
 มานเครื่องบินก็ไม่กล้าเข้ามาเช่นกัน
 เมื่อแสงอาทิตย์สาดไปทั่วบริเวณ
มานารา เด็กชายเล็กๆ คนหนึ่งก็เริ่ม
 ออกเดินเข้าไปในตรอกข้างประกาศาร
 พลาจร้องตะโกนคำภาษาอาหรับ

ว่า “จาร์ด” ซึ่งหมายถึงหนังสือพิมพ์
 แม่จะเป็นช่วงเวลาที่แสนเลว
 ร้ายเช่นนั้น เขาก็ยังสามารถเดินเร่ขาย
 หนังสือพิมพ์ซึ่งแสดงความคิดเห็น
 ทางการเมืองได้อย่างหลากหลายยิ่ง
 กว่าดินแดนแห่งอื่นๆ ในโลกอาหรับ
 เขามองหนังสือพิมพ์ที่เซเรียเบย์
 เซเรียอียิปต์ เซเรียออร์ก เซเรียปาเลส
 ไตน์ เด็กโตขึ้นมาหน่อยอีกคนหนึ่ง
 เดินตามหลังเด็กเล็กไปติดๆ “เคนท์
 มาร์โบโร วินสตัน” เขาร้องขายบหร
 อเมริกันที่หลบภัยเข้ามาจากซีเรีย
 และจอร์แดน พ่อค้าผลไม้ขจรดเครื่อง
 ไปตามถนน ร้องขายแตงโม มะนาว
 หรือกล้วยไปตลอดทาง แล้วเสียงถก
 เลี้ยงกันของหญิงชาวบ้านสองสาม
 คนก็ดังเจี๊ยวจ๊าวประสานไปกับเสียง

ประธานาธิบดีออสซาด แห่งซีเรีย

ต่างๆ ข้างต้น เวลาสำหรับการหลับ
 นอนก็หมดไปด้วยเสียงอังกิ่งเหล่านี้

ที่ย่าน*ทอลเลอแรนท์* อันเป็นที่
 อยู่คละตัวของชาวมุสลิม คริสเตียน
 และชาวต่างชาติอื่นๆ ตั้งอยู่ไม่ห่าง
 จากย่าน*มานารา*สักเท่าใดนัก เมื่อ
 คราวที่นายโฮริน ปาร์กเกอร์ ชาว
 อเมริกันผู้ทำงานของกลุ่ม “เพื่อน
 ของชาวตะวันออกกลาง” ถูกพวก
 กองทัพเลบานอนตั้งข้อหาผิดๆ ว่า
 เป็นจารชนให้แก่พวกคริสเตียนฝ่าย

ชวานัน ประชาชนแถบนี้ก็ได้พากัน
เดินขบวนเพื่อปกป้องเขา อาลี ออท
แมน บัญญาชนชาวปาเลสไตน์คน
หนึ่งรับบรดิไปยังสำนักงานรักษา
ความปลอดภัย “อัล ฟาตาห์” ใน
กลางฉีกทันทีที่รู้ว่า ปาร์กเกอร์ถูกจับ
และก็สามารถเอาตัวปาร์กเกอร์ออก
มาได้เป็นอย่างดี เขากล่าวว่า
“หากผมไม่ได้ไปพบโอรีน ปาร์ก
เกอร์ ผมคงต้องรู้สึกผิดมากทีเดียว”

พอเวลาประมาณ ๘.๓๐ น. บรรดา
พ่อแม่ทั้งหลายก็เตรียมจะพากันไป
โรงเรียนชั่วคราวที่ตั้งขึ้นในย่านมา
นารา รยอนดทเคยวงกันขวกไขว่
บางตาลอย่างเห็นได้ชัด ด้วยข้อ
จำกัดของนามันทา โดยยากจนทุกที่
พ่อแม่ทั้งหลายจึงพากันเดินไปส่งลูก
แทนการขับรถ แล้วพอสายสกี ๑๑.๐๐
น. ในวันที่เล่าร้ายบางวัน เสี่ยงกัม
ปนาทของบันใหญ่ที่ตั้งระเบิดชนจาก
มุมวงเวียน เดอ ลา เรเนยสของสี่
สปอร์ตที่ฟ ในย่านมานาราที่มบัน
ใหญ่ขนาด ๑๒๒ มม. ทำจากโซเวียต
ตั้งตระหง่านอยู่หน้าสนามเทนนิส
ตั้งเข้าไปยังย่านของชาวคริสเตียน
เสี่ยงกัมปนาทของมินเข่าประสาท
ของชาวบันแถบนั้นจนเงินเบนบา
ชายคนหนึ่งที่มบันอยู่ในตักถดวาง
เวียนไปบอกว่า “เสี่ยงมันด่งเหมือน
ยังออกมาจากห้องน้าบ้านผมเอง”
แน่นอน ฝ่ายคริสเตียนต้องยังตอบ
โต้กลับมา เมื่อการระดมยิงกันเริ่ม
ขึ้น ชาวบันร้านฉีกพากันวิ่งกรุกกัน
ไปรวมอยู่ในชั้นล่างสุดของตักถด
อยู่ แล้วภาวนาให้พระเจ้าคุ้มครอง
เด็กหนุ่มหลายคนที่เป็นผู้เป็นเจ้าของ
บันใหญ่ ๑๒๒ มม. สวมแค้นกางเกง
อาบนาตัวเดียว มันเป็นงานที่เรียก
เหงื่อได้ท่วมตัวทีเดียว การบรรจุ
กระสุนใส่บันใหญ่ในกลางแดดจ้า
อย่างนั้น และนั่นเอง หลังจากที่ยัง
ไม่ได้สักพัก ปลิดชีวิตคนทีเขามอง

ไม่เห็นไปสักสองสามคนแล้ว พวก
เขาก็จะรีบตบเท้าข้ามถนน เดอ ปาร์ตี
แล้วก็โคตลงในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ว่ายานาเกรอนทันที มอຍวันหนึ่ง
เจ้าหนุ่มสองคนที่เพิ่งซัดไวบนใหญ่
เสร็จ ก็คว้าเรือเก็ทเทนนิสชิ้นดีใน
สนามที่เป็นดินโคลนข้างหลังนั้นทันที

จะมีสงครามที่ไหนที่خابอกว่า
อีกข้างใหม่ ต้นตอของความขัดแย้ง
จนทำให้เกิดสงครามกลางเมืองนั้น
นั้น เพียงแต่เริ่มขึ้นที่การรณรงค์ของ
ฝ่ายคริสเตียนกลุ่มน้อยที่ถือว่า ดิน
แดนเลบานอนควรเป็นดินแดนใน
อธิปไตยของชาวเลบานอนเอง การ
รุกรานเข้ามาของหน่วยคอมมานโดปา
เลสไตน์เป็นสิ่งที่ชาวเลบานอนจะ
ยอมให้ไม่ได้ และแล้วการรณรงค์ต่อ
ต้านนั้นก็กลายกลายเป็นสงคราม
กลางเมือง ในความรู้สึกของนักหนังสือ
พิมพ์ที่คนใดก็ตาม ที่เผชิญได้เขา
ไปติดตามข่าววัน จะรู้สึกเหมือนว่า
เรากำลังเขียนถึงสงครามในยุคคลง
ให้แก่พจนานุกรมการเมืองในศต
วรรษที่ ๒๐ อยู่ และชาวเลบานอนผู้

เคราะห์ร้ายทั้งหลายทำสงครามกัน
อย่างลับๆลับตาเพียงเพื่อการต่อสู้
ของคนอื่น

จุดเริ่มต้นของขบวนการปลด
แอกปาเลสไตน์ เริ่มขึ้นอย่างแตกต่าง
กว่าลักษณะของขบวนการปลดแอก
ทั่วไป ขบวนการปลดแอกปาเลสไตน์
ไม่เคยมี่ที่มันอยู่เหนือดินแดนที่
ตนต้องการจะปลดแอกเลย เพียงได้
ที่มันอยู่ตามเขตชายแดนอิสราเอลเท่า
นั้น ก็ตรียศูสเซนของจอร์แดน ผู้
หวนภัยจากหน่วยคอมมานโดของฝ่าย
ปาเลสไตน์ก็ได้ใช้อิทธิพลครอบงำ
กิจการในประเทศสูงชัน พระองค์
ทรงส่งให้กองทัพขับชาวปาเลสไตน์
ออกจากจอร์แดนในปี ๒๕๑๓ และ
บดขยี้กำลังของฝ่ายปาเลสไตน์ลง
อย่างยับยั้ง

ผู้ที่เหลือรอดมาจากสงคราม
เล็กๆในครั้งนั้น ได้รวมกันเป็นกลุ่ม
“กันชานทมิท” แล้วก็เข้าไปอยู่ใน
เลบานอน อันเป็นประเทศเดียวที่
เหลืออยู่ในโลกอาหรับที่พวกเขาจะ
เคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ แม้แต่ใน
ซีเรีย ซึ่งอาจตัวอยู่ตลอดเวลาว่าเป็น

ร้านค้าที่ถูกปล้นหรือถูกทำลายนำสินค้ามาเรขาย

ทหารเลบานอนรักษาการณ์ในศูนย์การค้าเมืองเบรุต

มิตรที่สุดของชาวปาเลสไตน์ ก็ยังคงควบคุมกองกำลังของฝ่ายปาเลสไตน์ ที่อยู่ในดินแดนของตนอย่างกดดันมาก เมื่อขบวนการปลดแอกปาเลสไตน์เริ่มเคลื่อนไหวโจมตีอิสราเอลออกมาจากดินแดนของเลบานอนก็ทำให้อิสราเอลได้ตอบเข้ามาในเลบานอนด้วย ชาวเลบานอนโดยเฉพาะกลุ่มฝ่ายขวาย่อมไม่พอใจอย่างยิ่ง พวกเขาถือว่าเป้าหมายของตนที่จะต้องปกป้องอธิปไตยของชาติเอาไว้ และยังเมื่อได้รับแรงหนุนจากรัฐอาหรับที่เป็นฝ่ายอนุรักษนิยมเขาก็กวักผู้นำของชาวคริสเตียนฝ่ายขวาที่เรียกกันว่าพวก "มาโรไนท์" จึงเริ่มมองหาทางโค่นกำลังของฝ่ายปาเลสไตน์ลง แต่พวกปาเลสไตน์ก็มีบทเรียนที่สยดสยองจากจอร์แดนมาแล้วที่พวกเขาถูกแยกออกจากประชาชนได้อย่างง่ายดายและถูกบดขยี้จากกองทัพของกษัตริย์ฮุสเซนในฐานะใหม่ที่เลบานอนนั้น พวกเขาจึงพยายามประจักษ์ ๓๐

สานตัวเข้ากับชาวมุสลิมพันธมิตรเมืองแพร่อุดมการณ์ และฝักอาวุธให้กับองค์กรฝ่ายซ้ายของมุสลิมและเลบานอนอย่างได้ผล

พวกเขาโรไนท์เรียกร้องให้รัฐบาลกำจัดพวกขบวนการปลดแอกปาเลสไตน์ออกไปจากประเทศโดยการออกบัตรแสดงตัวให้ประชาชนทุกคน แต่เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ปี ๒๕๑๘ รถบรรทุกอาวุธคันหนึ่งของพวกปาเลสไตน์ ถูกทำลายลงด้วยนามือของพวกคริสเตียนฝ่ายขวา สงครามกลางเมืองจึงเริ่มต้นตั้งแต่นั้นมา

ประเทศซีเรียนั้น เป็นทখনขอในหมู่ประเทศตะวันออกกว่า เป็นพวก "หัวรุนแรง" แต่ซีเรียก็จะขึงขังรุนแรงแต่เพียงกับอิสราเอลเท่านั้น และหากจะพิจารณาจุดยืนของประเทศอาหรับต่างๆ โดยมองจากการเผชิญหน้ากันระหว่างอาหรับกับอิสราเอลแล้ว ก็อาจได้ภาพที่บิดเบือนไป ประ

เทศอาหรับส่วนใหญ่ยังมีระบบปกครองที่ล้าหลังและเป็นเผด็จการเหล่าผู้นำที่พะวงอยู่แต่การต้องรักษาอำนาจของตนเอาไว้ให้ได้นานที่สุดเท่านั้น

กลุ่มบักช้ายของขบวนการปลดแอกปาเลสไตน์ปฏิเสธการทำสนธิสัญญาสันติภาพใดๆกับอิสราเอลโดยสิ้นเชิง หากกำลังฝ่ายปาเลสไตน์ในเลบานอนสามารถดึงกำลังแนวร่วมชาวเลบานอนมาได้ ก็จะต้องให้ซีเรียต้องร่วมเข้าทำสงครามกับอิสราเอลโดยจำใจ

ในสถานการณ์เช่นนั้น ซีเรียจึงเล่นนโยบายสองหน้า ในแง่หนึ่งซีเรียยอมให้ขบวนการปาเลสไตน์ตั้งที่มั่นส่วนหนึ่งไว้ในประเทศตัวได้ และหนุนกระแสนต่อต้านคริสเตียนในเลบานอนอย่างลับๆ แต่ในอีกด้านหนึ่ง ก็ยังพยายามรักษาไมตรีกับฝ่ายคริสเตียนอยู่ รัฐมนตรีต่างประเทศของซีเรียถึงกับเป็นตัวตั้งตัวตวงช่วยร่างข้อตกลงยอมสงบศึกกันระหว่างฝ่ายมุสลิมและคริสเตียนให้เลบานอน

การสู้รบอย่างหนักใกล้กับซีเฮโต
สถานที่ที่รัฐสภาอาจจะใช้เป็นเวทีประชุมเพื่อเลือกตั้งประธานาธิบดี

โดยข้อตกลงนั้นเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายคริสเตียนของมาโรไนที่อยู่อย่างแอบแฝง เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ต้นปี ประธานาธิบดีของเลบานอนได้ประกาศว่า ทุกฝ่ายยอมสงบศึกกันแล้ว แต่การฉกฉวยไม่ปรากฏเป็นเช่นนั้น

เบรตทกวันน์ เป็นเมืองที่ใกล้จะตายเต็มที่ ฝ่ายซ้ายในเลบานอนกำลังดำเนินยุทธศาสตร์ “ลัมแอสอาด” (ประธานาธิบดีของซีเรีย) อย่างลับๆ ด้วยการสร้างความไม่พอใจให้เกิดขึ้นในหมู่ชาวซีเรีย เพื่อให้ชาวซีเรียลุกขึ้นมาโค่นแอสอาดลงแผนนี้ แม้ว่าจะมีความเป็นไปได้อยู่บ้างแต่ตัวแอสอาดเองก็รู้ตัวดี ซาเขา

ยังมีสายตาทักกว้างขวางกว่า และมีเล่ห์เหลี่ยมที่เงินจืดกว่ากลุ่มปาเลสไตน์ฝ่ายซ้ายที่ยังอ่อนเข่าอยู่อย่างเทียบกันไม่ได้

สงครามกลางเมืองในเลบานอนทุกวันนี้ นับเป็นผลแห่งความขัดแย้งในส่วนลึกกระหว่างกลุ่มปาเลสไตน์กับซีเรีย ทีมชาวเลบานอนมารับเคราะห์ขบวนการปาเลสไตน์จะสามารถตกลงพูดจากับแอสอาดของซีเรียได้หรือไม่ ขบวนการนี้จะมีทางแปรรูปไปเป็นขบวนการก่อการร้ายนานาชาติจริงตามคำกล่าวหา หรือจะค่อยๆ สลายพลัดลง ฯลฯ เหล่านลวนเป็นคำถามที่ส่งเสียงถามค้างอยู่กลางกองไฟแห่งความตายในเลบานอน

พุ่มสหรัฐฯ ในตะวันออกกลาง : เบ่งไม่ได้เหมือนเก่าอีกแล้ว

ปี ๒๕๑๑ ขณะที่สหรัฐฯ กำลังทำสงครามอยู่ในเวียดนาม ประธานาธิบดีนิกสันมีคำสั่งให้กระทรวงการต่างประเทศและกลาโหมขายอาวุธทุกชนิดตามที่อิหร่านต้องการ นอกเหนือ

ไปจากอาวุธนิวเคลียร์ นับจากเวลานั้นมา สหรัฐฯ ขายอาวุธให้อิหร่านเป็นจำนวนเงินถึง ๑๐.๔ พันล้านเหรียญ ก็อย่างที่นายแปรโรลท์ รองประธานบริษัทล็อกฮีดเคยพูดประโยค

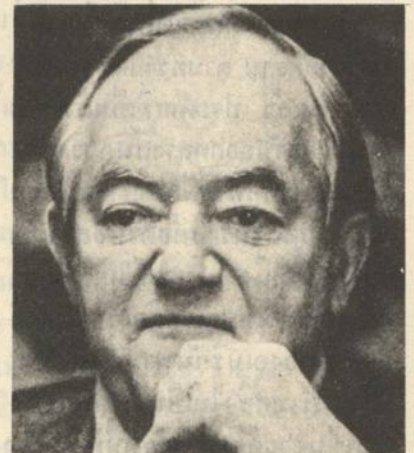
อมตะสำหรับวงการธุรกิจโลกไว้ว่า “เมื่อคุณซื้อเครื่องบินหนึ่งลำก็เท่ากับว่าคุณได้หุ้นส่วนหรือพันธมิตรทางการเมืองแถมพกไปด้วยอีกหนึ่งสายหรือหนึ่งราย”

ตัวเลขจากเพนตากอนระบุว่า ผู้เชี่ยวชาญ ๓,๓๐๐ คน ส่วนใหญ่คัดค้านไปจากหน่วยงานในกองทัพสหรัฐฯ กำลังบักหลักปฏิบัติการณ์อยู่ใน ๓๔ ประเทศ โดยมุ่งความสำคัญไปให้แก่ประเทศซึ่งร่ำรวยน้ำมันในอ่าวเปอร์เซีย

๑๑ สิงหาคม กระทรวงกลาโหมบอกกับรัฐสภาสหรัฐฯ ว่าจะขายกระสุนและอุปกรณ์สำหรับเครื่องบินเอฟ. ๕ ราคา ๓๑๕ ล้านดอลลาร์ และในเวลา ๕ ปี จะขายอาวุธทั้งหมดมูลค่า ๑๐ พันล้านเหรียญให้อิหร่าน

อิหร่านมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะรัฐที่ปราบปรามประชาชนอย่างรุนแรงด้วยอาวุธปืนครบชุดระเบิดชนิดล้างผลาญรุนแรง และการทรمانักโทษการเมืองอย่างน่าสยดสยอง จำนวนผู้ก่อการร้ายถูกฆ่าตายเพิ่มขึ้นเท่า ๆ กับกิจกรรมที่ปรึกษาทางทหารชาวอเมริกัน ปัจจุบันที่ปรึกษาทางทหารอเมริกันในอิหร่านมี ๒๐,๐๐๐ คน กำลังฝึกทหารอิหร่านให้รู้จักใช้อาวุธอเมริกันที่ขายของเขาเข้าไปจากประเทศสหรัฐอเมริ

วุฒิสมาชิกอีวเบิร์ต ฮัมฟรีย์

กิสชินเจอร์ สนทนากับข้าท้าวแห่งอิหร่าน

ริกา คาดกันว่าภายในสิ้นปี จำนวนที่
 ปรึกษาจะขึ้นสูงถึง ๖๐,๐๐๐ คน

ในหมู่คณะกรรมการความสัมพันธ์ต่างประเทศของวุฒิสภาสหรัฐฯ เกิดความเห็นขัดแย้งกันอย่างแรงว่า อิหร่านมีขีปนาวุธมากเกินกว่าตนเองจะใช้ได้หมด วุฒิสมาชิกฮิวเบิร์ต ฮัมฟรีส์ แสดงความเห็นออกมาด้วยคำพูดว่า “การขายอาวุธของสหรัฐฯ ต่ออิหร่านนั้น ชักจะอยู่นอกเหนือการควบคุมไปซะแล้ว” ยิ่งไปกว่านั้น ขณะเดียวกับที่อิหร่านซื้ออาวุธกับสหรัฐฯ อิหร่านก็กำลังตกลงจะทำสัญญาแลกเปลี่ยนอาวุธจากอังกฤษกับน้ำมันของตน

น้ำมันเป็นส่วนสำคัญที่สุดใน การเจรจาเรื่องอาวุธของอิหร่าน และสหรัฐฯ ก็กำลังกลายเป็นคู่ค้าใหญ่ที่สุดของอิหร่าน ตามความคิดของฝ่ายอเมริกันแล้ว ประเทศที่เป็นฝ่ายอเมริกันในตะวันออกกลางนั้นควรจะคงสภาพประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดไว้จนกว่าจะเกิดสงครามต่อต้านอิสราเอลขึ้นอีกครั้งหนึ่ง และก็ไม่น่าประหลาดใจเช่นกัน ที่อาวุธ และที่ปรึกษาของอเมริกันพากันหลั่งไหลเข้าสู่ประเทศซึ่งไม่เป็นมิตรกับอิสราเอล เช่น ซาอุดีอาระเบีย ทงนิกเพื่อถ่วง

ดุลยความจงรักภักดีต่อสหรัฐฯ ในอ่าวเปอร์เซีย นั่นเอง

ดังนั้น อาจพูดได้ว่า การขายอาวุธของสหรัฐฯ แต่ละครั้งจะทำให้แต่ละฝ่ายที่ซื้ออาวุธนั้นเอียงมาอยู่ตรงกลางมากขึ้น แต่เมื่อต้นเดือนกันยายน นายกิสชินเจอร์บินไปเยือนอิหร่านเป็นการส่วนตัวแล้วก็กลับมาพยายามออกแรงดันให้วอชิงตันตัดสินใจสนับสนุนข้าท้าวแห่งอิหร่าน ทางฝ่ายประมุขแห่งอิหร่านเอง หลังจากพบปะเป็นการส่วนตัวกับนายกิสชินเจอร์แล้วก็เปิดแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน ตอนหนึ่ง มนิกซ์ชาวอเมริกันถามว่าที่อิหร่านต้องการอาวุธไปเป็นจำนวนมหาศาลนั้น มีสาเหตุมาจากความมั่นใจในตัวเองมากเกินไปจนกลายเป็นหยิ่งผยองหรือเปล่า ท่านประมุขผู้เฉียบขาดก็ตอบว่า “ปัญหาของเราเป็นประเทศที่

มีศกศรและอหิโดย เราต้องดูแลป้องกันตัวเองเหมือนกับที่ประเทศของคุณ โซเวียต ฝรั่งเศส หรือเยอรมัน ทำกัน จะบอกอะไรให้อย่างไร ภายใต้นับหรือสิบสองปีข้างหน้า เราจะเป็นอย่างไรที่ฝรั่งเศส เยอรมัน อังกฤษ เป็นอยู่ในปัจจุบัน เราเท่านั้นที่จะเป็นผู้ตัดสินว่าเราต้องการอะไร หากคุณสามารถช่วยให้อิหร่านที่ต้องการได้ เราจักพอใจ”

“หากความช่วยเหลือทางการเงิน การซื้อขายจากฝ่ายอเมริกันเกิดขึ้นอะไรเข้มงวดขึ้นมา เราก็คงมีอีกหลายแหล่งในโลกนี้ที่ให้เราไปซื้อสินค้าจากเขา” ข้าท้าวผู้ซื่อสัตย์อย่างเฉียบขาด

เจ้าหน้าที่คนหนึ่งซึ่งไปกับคณะของนายกิสชินเจอร์เปิดเผยว่านโยบายของสหรัฐฯ จะยังคงเปิดโอกาสให้อิหร่านซื้อสิ่งที่ตนคิดว่าต้องการหรือจำเป็นต่อมียู่ได้ต่อไปเรื่อยๆ

คำตอบของท่านข้าท้าวนั้นนอกจากจะชัดเจนแล้วยังเปรียบเสมือนคำขู่กลายๆ ได้อีกด้วย “สหรัฐฯ และโลกเสรีจะยอมเสียอิหร่านไปกระนั้นหรือ เรามาทงเลือกก่อนหรือเปล่า” เขาตั้งคำถามที่เมื่อต้องการคำตอบ

นี่คงเป็นอีกครั้งหนึ่งที่ประเทศเล็กกว่าสามารถใช้ชั้นเชิงทางการเมืองของตนทำให้สหรัฐอเมริกาที่มหาอำนาจใหญ่ดังสมัยรุ่งเรืองได้ถอยต่อไป

เครื่องบิน เอฟ. ๕

จันทิ เดือนสวัน รองอธิบดีกรม
หนังสือพิมพ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประ
ชาชนลาว บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เสียง
ประชาชน ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ของพรรค
ปฏิวัติประชาชนลาว จำนวนจำหน่ายทั่ว
ประเทศ ๓,๐๐๐ ฉบับ

เกิดเมื่อ ค.ศ. ๑๙๔๐ ที่เซียงขวาง บิดา
เป็นนายทหารลาวอิสระ ตนเองเข้าร่วม
ขบวนการปฏิวัติเมื่อปี ๑๙๕๒ จากการเป็น
เด็กส่งหนังสือติดต่อบริเวณทหารฝ่ายปะ
เทดลาว จนมาเป็นบรรณาธิการหนังสือ
พิมพ์ของพรรคเมื่อปี ๑๙๖๐ กระทั่งปัจจุบัน

สัมภาษณ์

จันทิ เดือนสวัน
บรรณาธิการหนังสือพิมพ์
เสียงประชาชน

จตุรัส: มีด้วยกันกี่คนในกอง บก.
จันทิ: รวมทั้งหมดยี่ห้าสิบสองคน คือนับรวมหมด ทั้ง
ที่ทำข่าวแจกของทางการ แลข่าวจากสำนักข่าวต่างๆ
ติดต่อ ช่างเรียง คนทำงานธุรการ รวมกันหมดไม่มีกร
แยก

จตุรัส: หน้าที่ปัจจุบันทำอะไรบ้างในวันหนึ่งๆ
จันทิ: ตรวจบท จัดหน้าดูแล เขียนขอของใจ เป็นคน
คิดวางแผนแต่ละวัน ว่าวันรุ่งขึ้นจะทำอะไรบ้าง ในที่
ประชุม มีท่านศรีสนาน แสนยานุวงศ์ เป็นหัวหน้า พร้อม
คณะบรรณาธิการอีก ๔ คน

จตุรัส: อ่านหนังสือพิมพ์อะไรบ้างในแต่ละวัน
จันทิ: อ่านข่าวของพรรคสำนักข่าวสาร เช่น ทาสส์ ซิน
หัวซังแปลเป็นตัวลาวแล้ว

จตุรัส: วิชาอะไรบ้าง
จันทิ: ก็มีภาษาลาวและที่รู้มากกว่าเพื่อน ภาษาฝรั่งเศส
เวียดนาม ส่วนอังกฤษไม่รู้

จตุรัส: นอกจากทาสส์กับซินหัวแล้วอ่านข่าวจากที่ไหนอีก
จันทิ: รอยเตอร์ ลูมานีเต้ของพรรคคอมมิวนิสต์ฝรั่งเศส
หนังสือพิมพ์ที่ทราบคามา นูแวล มอสกุ ตองปี่ นูโว ของ
รัสเซีย พร้อมกันนักฟังวิทยุ เช่นเมื่อเช้านักฟังวิทยุ
บบซ. และอีกหลายสถานี เพื่อให้รู้สภาพการณ์ว่ามีอะไร
เกิดขึ้นบ้าง แต่ที่ฟังมากที่สุดก็เห็นจะได้แก่วิทยุไทย เพราะ
อยากรู้ถึงการต่อสู้ของประชาชนไทย

จตุรัส: หนังสือพิมพ์ของไทยอ่านบ้างไหม
จันทิ: อ่าน อ่านหลายอยู่ ที่มากที่สุดก็ประชาธิปไตยรายวัน
มหานคร บางครั้งก็ได้อ่านจตุรัส แต่ไม่บ่อยนัก เพราะที่
ไม่มีขาย แล้วก็สกุลไทย สกุลไทยมีแต่เรื่องผู้หญิงเป็น
นินยาย พวกเราก็อ่านเพื่อให้รู้ไว้แม้ว่าเนื้อหาจะไม่ก้าวหน้า
ไทยรัฐเคยอ่านสองสามฉบับ ส่วนดาวสยาม บ้านเมือง
เสียงปวงชน ไม่เคยเห็น รู้สึกว่าประชาธิปไตยรายวันซึ่งอ่าน
เป็นประจำอยู่นี้ ได้นำเอาความจริงส่วนหนึ่งในขบวนการนิสิต
นักศึกษา โดยเฉพาะเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ประชาชาติได้

นำเอาความจริงมาเสนอซึ่งเป็นที่คนลาวสนใจมากที่สุด ข้าวจึงแม้ว่าจะไม่เป็นข่าวที่ส่องแสงทั้งหมด แต่ก็มี ส่วนที่ส่องแสงอยู่ ก็ไม่รู้ว่าจะประชาชาตินี้จะเอียงไปทาง ไหนหรือไม่ รู้แต่ว่าประชาชาติก็ได้ส่องแสงการต่อสู้ของ นักเรียนนักศึกษาไทย และขบวนการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยและความเป็นเอกราชของคนไทย

จตุรัส : หนังสือพิมพ์ของท่านทางลาวถือว่าเป็นปฏิการ จะเข้ามาขายในลาวได้หรือไม่

จันท : เราก็คงเห็นหนังสือพิมพ์อย่างบางกอกโพสต์ซึ่งเป็นเสียงที่พวกเราไม่ค่อยนิยมเท่าไร แต่ปรากฏว่าที่เวียงจันทน์ก็มีขาย หนังสือของฝรั่งเศส อังกฤษ อเมริกา ก็เข้ามาขาย ไม่ได้ห้ามแต่อย่างใด แต่หากฉบับใดลงสิ่งที่ไม่เป็นจริงเกี่ยวกับลาว เช่นที่บางกอกโพสต์พิมพ์รูปธนบัตรโฮจิมินห์นั้นพวกเราถือว่ารู้สึกไม่พอใจ

จตุรัส : แต่ยังไม่ห้าม

จันท : ไม่ห้าม ถ้าห้าม พวกเราก็ไม่รู้จักว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆนั้นเป็นอย่างไร และพูดว่าอะไรบ้าง

จตุรัส : ท่านหนังสือพิมพ์มาทั้งหมดครบแล้ว

จันท : เริ่มตั้งแต่ปี ๑๙๖๒ ทำหนังสือพิมพ์ "ลาวรักชาติ" คือเข้าร่วมขบวนการมาตั้งแต่เด็ก คือปี ๑๙๕๓ ขณะอยู่ในป่าด้วยความชอบเขียนหนังสือก็เอาหินไปขีดไปเขียนไว้แทนตัวหนังสือ เวลานั้นก็ทำงานช่วยเหลือผู้ใหญ่ออกติดตามส่งหนังสือให้ทหารฝ่ายแนวลาวรักชาติ

จตุรัส : เกิดที่ไหน

จันท : เชียงขวาง บริเวณทุ่งไหหิน

จตุรัส : อยู่ไหนมาตลอดหรือเปล่า

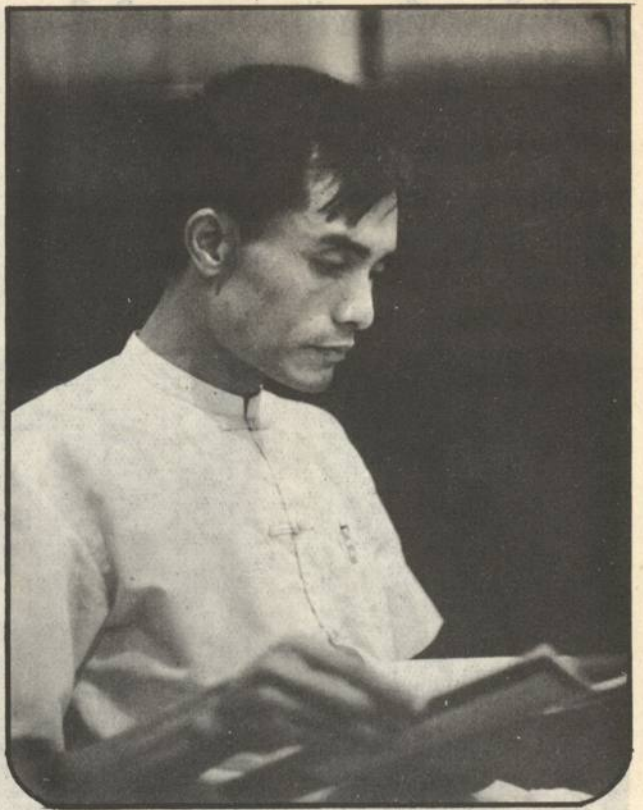
จันท : อยู่บ้าง แต่อยู่ข้างเหนือมากกว่า เพราะว่าข้างเหนือเป็นส่วนกลางของการปฏิวัติ รวมทั้งเมืองเวียงไซด้วย ส่วนเวียงจันทน์นั้นเข้ามาอยู่ครั้งแรกเมื่อมหาสิบเจ็ด ซึ่งมีการรวมลาวเป็นครั้งแรก และอยู่จนกองแลรัฐประหาร ตอนนั้นทำงานอยู่กระทรวงธรรมการ มีท่านภูมิ วงษ์วิจารณ์เป็นรัฐมนตรี เจ้าสุภานุวงศ์เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผมเป็นคนคอยพิมพ์ติดต่อให้ท่านภูมิ พอภัยใกล้ กองแลรัฐประหาร พวกเราจึงไปอยู่ที่ทุ่งไหหิน กลับมาเวียงจันทน์อีกทีก็เดือนกุมภาพันธ์ตนเอง คือภายหลังได้อำนาจแล้ว ก่อนหน้านั้น ผมเป็นผู้สื่อข่าวของลาวประจำสถานอัยยู่สามบ

จตุรัส : ขณะนี้เสียงประชาชนมาติดต่อว่าอยู่ต่างประเทศหรือไม่

จันท : ส่วนมากไม่มี จะมีไปอยู่สถานอัยยู่บ้าง ก็วา มอลโดวา เวลาที่มาข่าวสำคัญ แต่ไม่อยู่ประจำ ไปๆมาๆ

จตุรัส : หนังสือพิมพ์เวียงจันทน์ใหม่เพิ่งมีขึ้น เป็นของ

จตุรัส ๓๔

รัฐบาลหรือไม่

จันท : เวียงจันทน์ใหม่เป็นหนังสือพิมพ์ประจำกรุงเวียงจันทน์ เน้นเรื่องราวกิจการต่างๆที่เกิดขึ้นในเวียงจันทน์ ขณะที่เสียงประชาชนเป็นหนังสือพิมพ์ทั่วประเทศ เวียงจันทน์ใหม่พูดถึงการเคลื่อนไหว เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สังคม ของบรรดาประชาชนชาวเวียงจันทน์ ส่วนเสียงประชาชนรับใช้แนวทางพรรค การปฏิวัติของประชาชนลาว แล้วรับใช้ชีวิตทางด้าน การสร้างสรรค์ เป็นต้นว่า การสร้างสรรค์เศรษฐกิจ การป้องกันประเทศ การทำมาหากินของประชาชนลาวทั่วประเทศ รวมทั้งการสัมพันธ์กับต่างประเทศอีกด้วย

จตุรัส : ในลาวมีนักเขียนหนังสือมากไหม

จันท : มี เช่นที่เป็นนักเขียนอาวุโส ก็มีท่านสุนทอน ท่านศรีสนาน นั้นว่าแต่คนเขียนทางฝ่ายปฏิวัตินี้ นอกนั้นก็ยังมีอีกหลายคน แต่ว่าไม่เขียนสม่ำเสมอ จะเขียนเป็นเรื่องสั้น แต่ประเภทที่มีชื่อก็มีท่านสุนทอน ศรีสนาน แล้วก็ท่านศรีชนะนั้นเป็นกวี เป็นนักแต่งเพลง (หมายถึง นายศรีชนะ ศรีสนาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแถลงข่าวของลาว)

จตุรัส : นักเขียนที่ยังเขียนแนวเดิมยังมีอยู่ไหม

จันท : มี แต่พวกเรากำลังให้เขาเรียนแนวทางปฏิวัติใหม่ ของสังคมนิยม เพื่อที่เวลาเขาเขียนเขาจะได้ใส่เกี่ยวกับระบอบใหม่ เพราะที่ผ่านมาเขาก็เขียนรูปแบบหน้าอ่าน

พวกเขาต้องการนักเขียนอย่างเขา ก็ต้องพร้อมกันสร้างให้เขาเป็นหน่วยเขียนอันหนึ่ง

จตุรัส : ในฐานะนักหนังสือพิมพ์ คิดว่าหน้าที่ของหนังสือพิมพ์คืออะไร

จันท์ : หน้าที่ของหนังสือพิมพ์เช่นเสียงประชาชนมีหน้าที่เป็นเสียงของพรรค ท่ออย่างที่ออกไปกรับใช้งานที่มีประโยชน์แก่พรรค ไม่รับใช้ส่วนบุคคล หนังสือพิมพ์ของเราได้รับความนิยมนิยมจากปวงชน ไม่โฆษณาให้ใครเป็นส่วนตัว ถือว่าเป็นเสียงของทุกคน เราถือว่างานหนังสือพิมพ์เป็นงานมีเกียรติ

จตุรัส : เกิดนโยบายพรรคบางข้อมีอะไรภาคขนมาบ้าง เสียงประชาชนคิดว่าจะวิจารณ์หรือไม่

จันท์ : ไม่ได้ เพราะมันเป็นเรื่องภายในของพวกเรา หากกระทรวงใดเกิดทำงานผิดพลาดขึ้นมา เราจะไม่ออกข้อกระทรวงหรือชอกคน เพียงแต่จะวิจารณ์ว่าการกระทำเช่นนั้นๆ ไม่ถูก และส่วนมากเรามากจะเอามาไว้ในคอลัมน์ "ข้อข้องใจ" (ซึ่งเป็นคอลัมน์ตอบปัญหาต่างๆ) แต่หากเป็นหน่วยงานแขนงเล็กแล้ว ก็อาจจะมีการออกข้อ ตัวอย่างพวกกองไฟฟ้า น้ำประปาหรืออะไรทำนองนั้น

จตุรัส : ในประเทศสังคมนิยม หนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นของรัฐบาลก็มักจะแสดงความเห็นสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล เหมือนกับหนังสือพิมพ์ในประเทศที่ไม่ใช่สังคมนิยม หากเป็นของรัฐบาล ก็มักจะแสดงความคิดเห็นสนับสนุนรัฐบาล

แต่ขณะเดียวกันในประเทศแบบหลังยังมีหนังสือพิมพ์ที่มีใช้ของรัฐบาล คอยวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล คุณคิดว่าในประเทศสังคมนิยมควรมีหนังสือพิมพ์อย่างนั้นบ้างหรือไม่

จันท์ : เรืองน ไม่เคยเห็นมีในประเทศสังคมนิยม

จตุรัส : คิดว่าควรมีไหม หรือเป็นไปได้ไหมที่จะมี

จันท์ : เคยวนไม่มี และเราก็เห็นว่าไม่ควรไหม เพราะในประเทศที่มีรัฐบาลเป็นหนึ่งเดียวก็ควรรับใช้ปัญหาแนวทางอันเดียวกัน

จตุรัส : แล้วที่บางประเทศมีรัฐบาลที่เป็นอันหนึ่งอันเดียว แต่เป็นรัฐบาลที่ไม่ชอบธรรม ควรไหมที่หนังสือพิมพ์จะต้องไปรับใช้

จันท์ : แต่สำหรับในระบบของพวกเรา หากเรียกว่ารัฐบาลแล้วมันต้องถูกต้อง มันมีพรรค มีการนำรวมศูนย์ เป็นเอกภาพอันหนึ่งอันเดียวกันหมด ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องหนังสือพิมพ์ขนาดค่านโยบายรัฐบาล เราไม่เหมือนบางประเทศ อย่างประเทศไทยที่หนังสือพิมพ์บางฉบับก็โจมตีรัฐบาล บางฉบับก็เอาแต่ชม อย่างนั้นเราไม่มี นอกจากเสียงประชาชนแล้ว ต่อไปเรามีโครงการจะขยายงาน มีหนังสือพิมพ์สาวหนุ่ม หนังสือพิมพ์ผู้หญิง และปัจจุบันก็มีหนังสือพิมพ์กองทัพปลดปล่อยของประชาชนลาวแล้ว แล้วก็จะมีหนังสือพิมพ์อีกหลายๆ ฉบับ ไม่ใช่ที่เราห้ามไม่ให้ออกหนังสือพิมพ์อื่น เราก็มิเสรีประชาธิปไตย แต่เราเชื่อมั่นว่าจะไม่มีการโจมตีรัฐบาล หรือมาคุบหน้าของหนังสือเสียงประชาชนก็จะเห็นว่าเรามีได้แต่เขียนชมเชยรัฐบาล ว่ามีแต่ความดี ก็ยังมีมีการวิจารณ์ว่าสภาพบ้านเมืองมันเป็นอย่างนั้นอย่างนั้นก็ยังมีอยู่ ควรจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นเช่นนั้นเช่นนั้น

จตุรัส : ตอนนักเขียนที่ไม่ได้ทำงานให้รัฐบาลแต่เขียนหนังสือออกมาประเภทเรื่องสั้นนวนิยายต่าง ๆ เหล่านี้ มีแต่เนื้อหาที่ปฏิวัติทั้งนั้นเลยหรือไม่

จันท์ : ไม่ใช่เช่นนั้น บางครั้งก็ไม่ได้พูดถึงการปฏิวัติ เขาอาจจะเขียนพูดถึงความรักก็ได้ แต่เป็นความรักอย่างใด

รักในระบบใหม่ การทำไร่ทำนา การปลุกฝังความคิดสังคมนิยมในลาว

จตุรัส : มีคณะกรรมการคอยตรวจสอบไหม

จันท์ : มีองค์การพิมพ์จำหน่าย ใครจะพิมพ์หนังสือออกจำหน่ายก็ต้องผ่านคณะกรรมการชุดนี้

จตุรัส : ลักษณะนักเขียนที่เป็นเอกชน ไม่ขึ้นกับรัฐเหล่านั้นต่อไปจะมีการจัดตั้ง เช่น ตั้งขึ้นเป็นสหพันธ์เพื่อการศึกษาแก่พวกเขาหรือไม่

จันท์ : ในประเทศของเรา เรามีกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรม

ธรรม และท่องเที่ยว ช่างทำนศรชนะ ศรีสถาน เป็นรัฐมนตรี ก็ดำริจะจัดรวมบรรดานักเขียนทั้งหมดมาตกลงกัน เพื่อจัดตั้งในเบื้องต้นเป็นการกันกว่า หลังจากนั้นก็จะจัดตั้งเป็นสมาคมนักประพันธ์ ถ้าหากเงื่อนไขอำนวย ปัจจุบันเราก็มองว่าการพิมพ์จำหน่าย ก็คิดว่าต่อไปเราคงมีสมาคมนักประพันธ์อย่างที่ว่า ซึ่งไม่ใช่เฉพาะนักเขียนเท่านั้นที่เป็นสมาชิก หากประชาชนคนใดอยากเขียนก็เข้ามาทำงานเป็นสมาชิกได้

จตุรัส : ขอรบกวนสภาพหนังสือพิมพ์ก่อนมีการเปลี่ยนแปลง

จันท์ : หนังสือพิมพ์ของเราเริ่มออกในเวียงจันทน์วันที่ ๑๑ เดือน ๘ ปี ๑๙๓๕ ภายหลังมีการเจรจาตกลงกันใหม่รัฐบาลผสม เวลานานหนังสือเวียงจันทน์โพสต์ เสี่ยงมหาชนวารสารเมืองลาว และอีกหลายฉบับ ซึ่งเราเรียกว่าหนังสือพิมพ์เสรี ก็อาจจะโจมตีรัฐบาลเมื่อเกิดไม่พอใจ ส่วนเสี่ยงประชาชนนั้นตั้งจุดมุ่งหมายไว้เลยว่าจะรับใช้ประชาชน การต่อสู้คดีถอดพอสถกวรร หนังสือพิมพ์กับหนังสือพิมพ์ทุกโจมตีกันไม่ผิดเมืองไทยเวลานั้น หนังสือพิมพ์ที่รับใช้สิทธิพลชาวาคัดค้านบ้างแต่ไม่มากนัก เช่นเสี่ยงมหาชนและกัหนังสือพิมพ์สายกลาง และหนังสือพิมพ์ประเภทรักความจริงก็มีอยู่หลายฉบับ ซึ่งบางครั้งก็โจมตีรัฐบาล

จตุรัส : หนังสือพิมพ์ฝ่ายขวามักโจมตีหนังสือพิมพ์ฝ่ายปะเทศลาวโดยตรงบ้างหรือไม่

จันท์ : ก็มันแต่ไม่โจมตีแรงนัก การวิจารณ์นักศึกษาท้าวหน้าก็มอ้อมมาก เป็นต้นว่าเมื่อครั้งนักศึกษามหาวิทยาลัยดงโคกถูกข่มเหงขวนขวักคัดค้าน ก็มีหนังสือพิมพ์บางฉบับกล่าวว่าเป็นการกระทำแบบคอมมิวนิสต์ ทำไมจึงไม่ทำให้อ่อนโยนตามแบบลาว แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีหนังสือพิมพ์หลายฉบับที่ลงรูปและข่าวสรรเสริญนักศึกษา

จตุรัส : ตอนปัญหาอะไรที่ทางประเทศลาวหรือรัฐบาลลาวหนักใจมากที่สุด

จันท์ : สงนกันอาจจะรู้อยู่แล้ว ประเทศชาติของเราเพิ่งปลดปล่อยมาได้ ๑ เดือน เหมือนไข่ไก่ที่แตกออกเป็นลูกน้อย ปัญหาหนักหน่วงก็คือปัญหาเศรษฐกิจ พวกเราที่ต้องปลดปล่อย ที่ผ่านมามีในระบอบเก่าแต่พวกเจ้านายมอ้อมยืมกิน ส่วนประชาชนไม่มีงานทำ คนว่างงานจำนวนมาก เป็นปัญหาที่รัฐบาลเป็นห่วงและเอาใจใส่มากที่สุด มีการสร้างตลาด ปรับปรุงการค้าขาย เอาอาหารจากชนบทเข้ามาในเมือง เอาสินค้าในเมืองออกไปบ้านนอก อันนี้เป็นปัญหาชั่วคราว

จตุรัส : แผนพัฒนาเศรษฐกิจของลาวจะเน้นภาคเกษตรกรรมมากกว่าอุตสาหกรรมใช่ไหม

จันท์ : เราจะต้องทำควบคู่กันไป

จตุรัส : รัฐบาลลาวมีโครงการจะเรียกทุนจากต่างประเทศมาร่วมลงทุนกับรัฐบาลหรือไม่

จันท์ : ตามที่ศทางโดยเฉพาะหนาน รัฐบาลเร่งการเกษตรมากกว่า เป็นต้นว่า ปลูกข้าว ข้าวโพด ผลไม้ เพราะว่าการต้องมกิน เมื่อมีกินแล้ว รัฐบาลจึงมาปรับปรุงงานอุตสาหกรรมเบา เช่นในเขตเวียงจันทน์ สุวรรณเขต ปากเซ อุตสาหกรรมเหล่านี้เชื่อว่ารัฐจะยึดเป็นของรัฐหมด แต่จะเป็นในรูปแบบเอกชนกับรัฐเข้าหุ้นส่วนกัน รัฐจะทำหน้าที่ติดต่อซื้อของจากต่างประเทศมาให้โรงงานเอกชนเป็นผู้ผลิต เมื่อผลิตได้แล้วก็แบ่งกำไรกัน

จตุรัส : ก่อนหน้าการปลดปล่อยทางด้านการศึกษามีปัญหาหรือไม่

จันท์ : มีปัญหาอย่างยิ่งมาก โดยเฉพาะปัญหาทางด้านวิทยาศาสตร์ และมีปัญหาเรื่องชนชาติกลุ่มน้อยเข้าทำลายป่าเพื่อถางทำไร่ ปัจจุบันรัฐบาลใช้วิธีระดมคนเข้าช่วยกันทำนา จัดตั้งเป็นกลุ่มชาวนา ตั้งรวมกันเป็นบ้านใหญ่ๆ เพราะแต่ก่อนลักษณะหมู่บ้านของลาวเป็นหมู่บ้านที่เล็กมากมีเพียง ๑๐ หลังคาเรือนก็มี ๑-๘ หลังคาเรือนก็มี ส่วนปัญหาเจ้าหน้าที่นครดแบบเมืองไทยนั้นไม่มี เพราะลาวมีที่ทำกินเยอะกว่าคน จึงยังไม่เห็นมีปัญหามาก

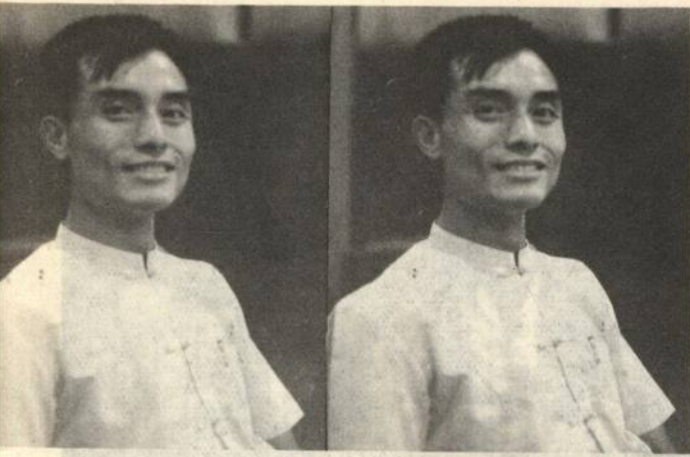
จตุรัส : ปัญหาพ่อค้าคนกลาง

จันท์ : ปัจจุบันเมื่อผลิตข้าวได้แล้ว จะมีการจัดตั้งรวมกันแล้วรู้เป็นสหกรณ์ของหมด ส่วนแต่ก่อนมีบริษัทต่างๆเข้าไปเหมาเอาจากท้องนาเพื่อเข้ามาขายในเมือง เป็นลักษณะซื้อถูกขายแพง เรียกว่าพ่อค่านายหน้า เช่น ราคาข้าวโลละ ๒๐ ก็กับมาขาย ๖๐ ก็กับ

จตุรัส : ราคาซื้อขายข้าวได้ยาวนานพอเลี้ยงครอบครัวหรือไม่

จันท์ : แต่ก่อนชาวนาที่อยู่นอกเขตปลดปล่อยของเรามีการช่วงชิงกันอยากได้รถ อยากได้เรือ เครื่องจักร อยากแต่งตัว มีน่านักขายนา ปลูกข้าวได้มากก็เอาข้าวไปขายหมดแล้วก็เอาเงินไปซื้อข้าวในเมืองมากขึ้น ดังนั้นบางครั้งแม่แต่

ชวานาเองก็ไม่มีข้าวกิน เพราะอยากได้เงิน อยากได้รถ

จตุรัส : การจัดตั้งให้การศึกษาทางการเมืองแก่ชวานามีอย่างไรบ้าง

จันท : ในแต่ละหมู่บ้านเราก็มีการจัดตั้งเป็นสมาคมชวานามีการศึกษาอบรมกัน มีการร่ำเรียนการเมือง มีหัวหน้าคุ้ม หัวหน้าตาแสง (กำนัน) มีการเผยแพร่สภาพการณ์ให้กัน และกันฟัง และก็มีการจัดตั้ง สมมติว่าบนฝั้นจะแล้ง พวกเราต้องพร้อมใจกันสร้างนาเขามา หรือบนนาทวมต้องรวมใจกันเอาหน้าออกจากกัน

จตุรัส : กรรมกรละ หมายถึงก่อนการเปลี่ยนแปลง

จันท : กรรมกรส่วนมากอยู่ตามตัวเมือง บ้านนอกไม่มีส่วนมากเป็นกรรมกรโรงงานเล็กๆ และมีไม่มากนัก การนัดหยุดงานก็มีบ้าง เช่น กรณีเจ้าของโรงงานให้ทำงานเกินเวลาเป็น ๑๒-๑๓ ชั่วโมง บางแห่งก็ได้รับชัยชนะ บางแห่งก็ถูกรับ โดยวิธีเลิกกรรมกรออกเพราะคนของฝ่ายรัฐบาลเขากับนายทุน

จตุรัส : เมื่อพูดถึงหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในรัฐสังคมนิยม ตอนนี้อยากให้พูดถึงหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในรัฐที่ไม่ใช่สังคมนิยมบ้าง หมายถึงว่าหนังสือพิมพ์ที่ดีควรจะเป็นอย่าง

จันท : หนังสือพิมพ์ที่อยู่ในระบอบทุนนิยมหรือระบอบการทหาร ควรจะรับใช้มวลชน รับใช้จิตใจและความต้องการของประชาชน หนังสือพิมพ์ฉบับใดเป็นต้นนิยมชมชอบของมวลชนก็ถือว่าหนังสือพิมพ์นั้นเป็นหนังสือพิมพ์ที่ดี ต่อสู้เพื่อเอกราช ประชาธิปไตย มีความสร้างสรรค์ และไม่แทรกแซงผู้อื่น

จตุรัส : บ่อยครั้งที่หนังสือพิมพ์ทวีปใช้มวลชนขายไม่ค่อยดี

จันท : สมัยที่สมอยู่เวียงจันทน์ ปี ๑๙๕๓ ได้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยฉบับหนึ่งชื่อว่า *ปฏิวัติ* เป็นหนังสือที่ขายได้มากที่สุด แต่ปัจจุบันนี้ไม่ทราบว่าเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทดังกล่าวยังขายดีอยู่หรือไม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับความนิยมของประชาชน บางทีอาจจะเป็นเพราะพูดเรื่องการเมืองมาก

เกินไป ไม่มีเรื่องอันสมทบ พูดถึงแต่แนวทางการต่อสู้ ซึ่งไม่สามารถจับคนอ่านไว้ได้ทำให้ขายไม่ดี หนังสือพิมพ์ที่ปฏิวัติบางที่เขียนแต่ว่ารักชาติ รักชาติ ไม่มีการบอกทาง ไม่มีสิ่งดึงดูดใจ ไม่น่าอ่าน อย่างจะเขียนให้นักศึกษาอ่านก็ต้องศึกษานิสัยใจคอของนักศึกษาว่าเขาชอบอะไร เพื่อให้ถูกกับจิตใจของนักศึกษา ชวานาเขาชอบอะไรก็เขียนให้ถูกใจเขาชวานา เวลาเขียนให้ชวานาอ่าน นักศึกษาก็ไม่อยากจะอ่าน ซึ่งเป็นของธรรมดา ยกตัวอย่างหนังสือพิมพ์เสียงประชาชน บทนำซึ่งเป็นบทสำคัญควรอ่านที่สุด คนทั่วไปเขาชอบมาเขามักไม่ค่อยอ่านกัน แต่จะไปอ่านพวกวรรณคดี พวกนิยาย แล้วยกไปเสียดสี คอลัมน์ของใจส่วนบทนำมีแต่ข้าราชการหรือพนักงานที่เขาต้องทำงานจึงจะอ่าน ดังนั้นเราจึงได้ข้อสรุปว่าเขียนบทนำ หรือเขียนบทการเมืองอย่างเขียนให้ชาว เขียนให้กะทัดรัดแต่มั่นเนื้อ ในครอบครัววัน เขียนยาวคนเห็นแล้วไม่อยากจะอ่าน แม้แต่ตัวผมเองเห็นยาวๆก็ไม่อยากจะอ่านเหมือนกัน

จตุรัส : ได้ข่าวการจับนักหนังสือพิมพ์มาเลเซีย สิงคโปร์ ซึ่งโดนข้อหาคอมมิวนิสต์ และในอีกหลายประเทศ มีความเห็นอย่างไร

จันท : พวกเรากำลังข่าวในหนังสือพิมพ์ของเราอยู่ แต่ไม่ได้เอามาวิจารณ์ ได้ยินข่าวก็เสียใจที่เพื่อนร่วมอาชีพถูกจับกุม

จตุรัส : คิดว่าควรจะช่วยเขาคือหรือไม่ อย่างที่นักเขียนหรือนักหนังสือพิมพ์บางประเทศยื่นประท้วงไปยังประเทศทั้งสองเพื่อให้ปลดปล่อยนักหนังสือพิมพ์เหล่านั้น

จันท : บางที่เราก็ประท้วงหรือเสนอแนะในหนังสือพิมพ์ของเรา ถ้านักหนังสือพิมพ์พวกนั้นอยู่ในฝ่ายที่เป็นกรรมกร

จตุรัส : เสียงประชาชนมีการรับข่าวสารหรือติดต่อกับหนังสือพิมพ์ประเภทก้าวหน้าในประเทศที่ไม่ใช่สังคมนิยมบ้างหรือไม่

จันท : ตอนนี้อย่างไม่มี แต่เราก็รับข่าวจากทั้งสองค่าย

จตุรัส : นอกจากในประเทศอย่างมาเลเซีย สิงคโปร์แล้ว ก็ยังมีประเทศในค่ายสังคมนิยมบางประเทศที่มีการจับกุมหรือกักกันนักเขียน หรืออย่างกรณีโซลเชนิตซิน ซึ่งถูกเนรเทศออกนอกประเทศ มีความเห็นอย่างไร

จันท : สำหรับโซลเชนิตซินเป็นเรื่องกิจกรรมภายในของสหภาพโซเวียต เราไม่ขอวิจารณ์

จตุรัส : ไม่วิจารณ์เฉพาะกรณี แต่พูดถึงโดยทั่วไปได้หรือไม่

จันท : ในประเทศลาว ถ้านักเขียนคนใดมีความคิดที่ไม่ถูกต้อง เราจะให้มวลชนวิจารณ์ แต่จะไม่โฆษณาออกไปสู่ภายนอก

นัดพบ "ดีฟโรท"

...เอ่ยคำว่า "ดีฟโรท" ขนมา
บรรดาเสื้อบ้างหม้อและไม้หม้อทั้ง
หลายคงตัวร้อนผ่าว เพราะคงนึกไป
ถึง "ดินโก" ของ *ลินดา เลิฟเลซ* นาง
เอกหนึ่งใจถึงแห่งวงการหนังประเภท
"เอ็กซ์" คนนั้น...

การเอ่ยถึง "ดีฟโรท" ครงนี้
มิได้หมายความว่าให้หายขาดเลย
อีกทั้งไม่ได้ตั้งใจจะเขียนถึงนางเอก
หนังไฟแรงสูงคนนั้นด้วยแม้แต่น้อย
การเอ่ยถึง "ดีฟโรท" ครงนี้
"เอ็ม" ตั้งใจจะกล่าวถึง "การค้นหา
ข่าว" ที่ต้องอาศัย "แหล่งข่าววงใน"
ให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดมาก

บ็อบ วู้ดเวิร์ด (เรดฟอร์ด)

กำลังรอป "ดีฟโรท" ในที่จอดรถใต้ดิน

จารกรรม

กว่าอินโด และการค้นหาข่าวชั้นหนึ่ง
ที่เบ็ดเตล็ดออกมาเป็นระยะ โดยหนังสือพิมพ์
วอชิงตันโพสต์ เมื่อไม่นานมานี้ ท่านทั้ง
หลายคงยังจำได้ เพราะข่าวที่เบ็ดเตล็ดอย่าง
ล้นจนขนานนามกันก็ชื่อ *วอชิงตันโพสต์* ที่
ต่อมาได้ทำให้ประธานาธิบดีนิกสันและ
พรรคพวกโดนข้อหาจารกรรมพรรค
การเมืองฝ่ายตรงข้าม จนเกิดคดีต้อง
ขึ้นศาลสูงสหรัฐฯ และเป็นสาเหตุ
ให้นิกสันต้องสละเก้าอี้ประธานาธิบดี
อาลาจากทำเนียบขาวไปชั่วคราว

การค้นหาข่าวความเกี่ยวพันของ
กรณีวอชิงตันโพสต์ เริ่มต้นมาจากความ
กล้าเสี่ยงของเบนจามิน แบริดล
บรรณาธิการบริหารของ นสพ. *วอชิงตัน
โพสต์* และคณะบรรณาธิการซึ่ง
ประกอบไปด้วย โฮเวิร์ด ไชม่อนส์
บรรณาธิการผู้จัดการ แฮร์ โรเซ็น
เฟลด์ บรรณาธิการข่าวภาคเมือง
และแบร์ ชัสส์แมน บรรณาธิการ
ข่าวภาคท้องถิ่น ตลอดรวมทั้งความ
กล้าหาญในการติดตามข่าวอย่างไม่
ลดละของนักข่าวสองคน ได้แก่ บ็อบ
วู้ดเวิร์ด นักข่าวหนุ่มซึ่งสำเร็จ การ

ศึกษาจากมหาวิทยาลัยเซด และ
คาร์ล เบิร์นสไตน์ นักข่าวหนุ่มซึ่ง
ได้เข้ามาจากตำแหน่งคนตรวจปฏิรูป
ในสำนักงาน บุคลิกและภูมิหลังของ
คนทั้งสองเขม่นกันอยู่ตลอดเวลา
บ็อบมากด้วยทฤษฎี ส่วนคาร์ลเจน
จัดด้วยประสบการณ์ จนกระทั่งคน
วันหนึ่งมาถึง...

คืนวันนั้น ตรงกับวันที่ ๑๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๗๒

ณ ตึกทีเอ็มซีว่า "วอชิงตันโพสต์"
ซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ของพรรคเด
โมแครต อันเป็นพรรคตรงข้ามกับ
พรรครีพับลิกันของรัฐบาลนิกสัน
เด็กสองคนนั้น... ชายห้าคน
ซึ่งตามตัวเต็ม ไปด้วยเครื่องมือที่ใช้
ในการถ่ายสำเนาและเครื่องมือไฟฟ้า
บางชนิดได้ลอบเข้าไปในตึกวอชิงตัน
เกทดังกล่าว การลอบเข้าไปในคืน
นั้น บังเอิญเจ้าหน้าที่รักษาความ
ปลอดภัยของตึกได้ตรวจพบเทปชั้น
หนึ่งติดอยู่ที่ช่องกุญแจประตู เพื่อ
ไม่ให้ประตูนั้นถูกล็อก เขาจึงรีบโทร
ศัพท์แจ้งเหตุแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ
จนกระทั่งชายห้าคนถูกจับตัวได้และ

ถูกตั้งข้อหาทำการจารกรรมพรรคการเมืองฝ่ายค้าน ซึ่งนับยอมเป็นข้อหาที่เกี่ยวพันมาถึงพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาล ที่ประธานาธิบดีนิกสันเป็นคณะรัฐบาลอยู่ด้วยอย่างไม่มีปัญหา

ข่าวการจับกุมชายห้าคนดังกล่าว แฮร์รี โรเซนเฟลด์ บรรณาธิการบริหาร วอชิงตันโพสต์ ได้ให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ และได้มอบหมายให้บ็อบ วูดเวิร์ด กับคาร์ล เบิร์นสไตน์

ติดตามทำข่าวดังกล่าวอย่างใกล้ชิด โดยได้วางมาตรฐานการทำข่าวไว้สูงเป็นพิเศษ และถือว่าข่าวทุกชนทาลงพิมพ์จะต้องได้รับการยืนยันจาก “แหล่งข่าววงใน” ไม่น้อยกว่าสองแห่ง เพราะการเสนอข่าวกรณีวอเตอร์เกต หากนำเสนออย่างเลื่อนลอย ปราศจากหลักฐานอ้างอิง ข่าวก็จะถูกพลิกประเด็นให้เขวไปในทางอื่น หรือไม่ก็อาจจะถูกฟ้องหมิ่นประมาท และอาจมีผลทำให้หนังสือพิมพ์

ถูกรัฐบาลสั่งปิดได้ นักข่าวทั้งสองได้ทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด แม้จะเขม่นกันอยู่ตลอดเวลาเกี่ยวกับทฤษฎีการหา “แหล่งข่าว” แต่คนทั้งสองก็ร่วมมือกัน “เจาะข่าว” จนสามารถเปิดโปงความโศโครกของวงการเมืองอเมริกันได้สำเร็จ และมีผลทำให้กิสตันต้องเดิงหลุดจากตำแหน่งประธานาธิบดีในเวลาต่อมา

แหล่งข่าวสำคัญที่นักข่าวทั้งสองสามารถนำมาปะติดปะต่อจนกล้าหาเรื่องได้ถูกทาง และสามารถ “พลิกกล้อด” วงการเมืองอเมริกันได้ครั้งนั้น ส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลมาจากบุรุษกลับซึ่งทำงานอยู่ในวงใกล้ชิดกับทำเนียบขาว ที่เรียกว่า Executive Branch บุรุษกลับผู้นั้นไม่ยอมเปิดเผยตัวเอง เพราะรู้ว่า “วอเตอร์เกต” เป็นเรื่องรอน หากรอนมากจนเรื่อยๆ ใครต่อใครอาจเป็นอันตราย หรืออาจถูก “เก็บ” ได้อย่างง่ายดายเพื่อความปลอดภัย เขาจึงขอไม่ให้ชื่อข่าวเปิดเผยชื่อของเขาใน วอชิงตันโพสต์

แหล่งข่าวจากบุรุษกลับผู้นั้นจะติดต่อมาหาบ็อบ วูดเวิร์ด ในวาระเมื่อมีเรื่องสำคัญที่จะบอกเท่านั้น และเขาห้ามไม่ให้บ็อบติดต่อทางโทรศัพท์ หรือถ้าหากมีเรื่องจะต้องติดต่อด่วน คนทั้งสองจะนัดกันไป “สนทนา” ในที่จอดรถใต้ดินตามที่ตกลงกันไว้ ถ้าหากวันใดบ็อบมีเรื่องอยาก “สนทนา” เช่น ต้องการขอข้อมูลเพิ่มเติม หรืออยากทราบ “สายงาน” บุคคลต่างๆ ในทำเนียบขาว เขาจะติดต่อบุรุษกลับผู้นั้น โดยใช้วิธีนัดเอากระดาษต้นไม้กับซองแดงมาตั้งให้คนเดินผ่านไปมาเห็นแต่ไกลบนระเบียงบ้านที่เขาพัก เมื่อบุรุษกลับมองเห็นสัญญาณอยากพบดังกล่าวเขาก็จะเป็นฝ่ายนัด ด้วยการเขียนบอกเวลามาในหน้า ๒๐ ของหนังสือพิมพ์ นิว

บ็อบ วูดเวิร์ด (เสถียร) คาร์ล เบิร์นสไตน์ (เสถียร) ตัวจริง

คัสติน ฮอฟฟ์แมนและโรเบิร์ต เรดฟอร์ดแสดงเป็นคาร์ล เบิร์นสไตน์และบ็อบ วูดเวิร์ด

ยอร์กโทมัส ที่ชอบเป็นสมาชิกบอกรับทุกเช้า

แม่เมอบบ วัตเวิร์ด และคาร์ล เบิร์นสไตน์ มาเขียนเบื้องหลังการเจาะข่าวกรองวอเทอร์เกตในหนังสือขายดีอันดับหนึ่งของเขาคือ *All the President's Men* วัตเวิร์ดได้แสดงความสงสัยไว้ว่า เขาเองก็ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไม นิวยอร์กโทมัส ฉบับที่เขาบอกรับจึงมีผู้แอบเข้าไปเขียนบอก "เวลานัด" และ "สถานที่นัด" ไว้ในนั้นได้

เมื่อเริ่มเขียนข่าววอเทอร์เกตครั้งแรก วัตเวิร์ดได้ใช้สรรพนามแทนบุรุษกลับซึ่งเป็นแหล่งข่าววงในที่ภาษาหนังสือพิมพ์ถือว่าเป็น "deep background" นั่น "ว่าเพื่อนของผม" แต่โฮเวิร์ด ไชม่อนส์ บรรณาธิการผู้จัดการอ่านแล้วสันทัดก็บอกว่า "ขายไม่ออกโว้ย!" ตอนนั้นอธิบดีบรรณาธิการผู้จัดการคนนั้นคงจะนึกถึง "ถิ่นไก่" ของลินดา เลิฟ เลซ ขันมาหรืออย่างไรก็ไม่รู้ แกจึงตัดคำว่า "เพื่อนของผม" ออกแล้วแก้ไขคำว่า "ดีพโธรท" (Deep Throat) เข้าไปตามชื่อหนังสือประเภท "ขลุ่ยขลุ่ย" ที่กำลังฮิตอยู่ในอเมริกาขณะนั้น

ผลก็คือ คำว่า "ดีพโธรท" ได้กลายเป็นรหัสหมายถึง "แหล่งข่าวสำคัญ" เรื่องวอเทอร์เกตของ วอชิงตันโพสต์ติดหูติดตาผู้คนไปทั่วสหรัฐอเมริกา

เพราะเมื่อคุณได้เห็นดินดอนกลางคืน ใครๆ ก็ติดใจ ลินดา เลิฟ เลซ เจ้าตำหรับ "ดีพโธรท" ขนานแท้ แต่พอรุ่งขึ้น ซอจอร์จ... เอ๊ย... ไม่ใช่... ซอ วอชิงตันโพสต์มา ก็เห็นคำว่า "ดีพโธรท" ขันเป็นข่าวหน้าหนึ่งพร้อมกันไปด้วย

หากแต่ว่า "ดีพโธรท" ของวอชิงตันโพสต์ เล่นเอาหนักจนถึงกับตีพิมพ์ไม่ลง ทำเนียบขาวว่านวย อี. จอร์จ ๕๐

นัดพบ "ดีพโธรท"

โฮเวิร์ด ไชม่อนส์ บรรณาธิการผู้จัดการ

เบนจามิน แบริดลีย์ บรรณาธิการบริหาร

โฮเวิร์ด ฮันท์ (E. Howard Hunt) กับ จี. กอร์ดอน ลิดดี (G. Gordon Liddy) เจ้าหน้าทีความมั่นคงของเอฟบีไอ และซีไอเอ. ซึ่งถูก "ดีพโธรท" เบ็ดไปว่าร่วมมืออยู่ในแก๊งค์นิกรัน ถึงกับอยากจะทำพลิกแผ่นดินความหาตัวบุรุษกลับสุนัขนัก หากแต่กล้มเหลว จนตัวเองต้องกระเด็นหลุดจากตำแหน่งไปในเวลาได้เร็วกับเจ้านาย ซึ่งเป็นผู้รู้เห็นการลอบเข้าจารกรรมตึกวอเทอร์เกตของชายห้าคนดังกล่าว

จนบัดนี้ ก็ยังไม่เป็นที่เปิดเผยว่า "ดีพโธรท" ของวอชิงตันโพสต์

ซึ่งสนสะเทือนวงการไปทั่วสภิติศผู้นั้นเป็นใคร ยิ่งกว่านั้น คณะบรรณาธิการและนักข่าวของ วอชิงตันโพสต์ โดยเฉพาะบ็อบ วัตเวิร์ด ผู้ใกล้ชิด "ดีพโธรท" มาตั้งแต่ต้นจนจบ ก็ได้ยอมเสี่ยงแม้แต่ชีวิต ที่จะ "ปิด" แหล่งข่าวของตนไว้ ด้วยจรรยาบรรณแห่งวิญญาณของนักหนังสือพิมพ์อย่างแท้จริง

ขอให้ "ดีพโธรท" จงเจริญ วาง ๆ มืด "วอเทอร์เกต" เมืองไทยก็แะมาหา "เอ็ม" บ้าง...

"เอ็ม"

นิทานเรื่องบอังกัญญา

ดวงเกิดที่บ้านคอนจำปา เป็นลูกพ่อค้าแม่พวง หลานตามาขายส้อของพ่อของเขาตั้งแต่ก่อนเขาเกิดคือทำนา ทำไร่ และทำสวน (ผัก)

ดวงมีพี่น้องหลายคน แต่เป็นโรคขาดอาหารตายเกือบหมด เพราะบ้านคอนจำปาไม่มีข้าวกิน เนื่องจากนาท่วมมาติดต่อกันหลายปี ตั้งแต่ก่อนดวงเกิด จนกระทั่งดวงจะเข้าเรียนประถม พ.ศ. ๒๕๐๒ เขาจึงเหลือน้องสาวอยู่เพียงม่วง กับดวง (อ่านว่าสว่าง มีใช้สว่าง) ๒ คนเท่านั้น ดวงเข้าเรียน ก. โถ ก. กาศศาลา วัดประจำหมู่บ้าน กับคุณครูเลื่อน ตั้งแต่ ป. ๑ ถึง ป. ๔ (เพราะมีครูคนเดียว) พออ่านออกเขียนไม่ค่อยจะได้ ยกเว้นชื่อตนเอง

เมื่อจบ ป. ๔ ในที่รัฐบาลสร้างเขื่อนน้ำพองเสร็จ เขาก็ชวนดวง พ่อดวงจะเข้าพรรษา ดวงได้ไปจำพรรษาที่วัดบ้านโนนสูง จังหวัดอุดรธานี โดยมีญาติข้างแม่พวงเป็นผู้นำไปฝากท่านสมภารบุญ สาเหตุที่ต้องไปจำพรรษาที่นั่น ก็เพราะเลาต่อกันว่าผีฝรั่งสอนภาษาอังกฤษในตอนเย็นให้ด้วย ขวามันดังคดดวงพิลึก เพราะก่อนหน้านั้น ญาติทางแม่ของดวงที่ไปทำงานในแคมป์ฝรั่งกลับไปเยี่ยมบ้าน แล้วไปคุยอะไรต่ออะไรถึงคุณงามความดีของฝรั่งให้ชาวบ้านฟัง คุณมันก็เผลอเสียเหลือเกิน และทันอกเหนือไปกว่านั้น เขาว่าใครพูดภาษาฝรั่งได้เขาว่าหางานง่ายเงินเดือนงามเสียด้วย

เมื่อไปอยู่ที่นี่แล้ว อาศัยแว

เฉลียวฉลาด ดวงดวงได้เป็นที่ชอบพอของฝรั่งผิวหมักนายหน่ง จนสนิทแนบแน่น และดวงก็พูดฝรั่งได้สมใจจริง ๆ

เมื่อดวงพูดฝรั่งได้แล้ว ทางบ้านก็เจ็บเหงาไม่ได้ข่าวคราวอะไรจากดวงดวงเลย ไม่รู้ว่าอยู่และฉันกันอย่างไร เรียนถึงไหนแล้วก็ไม่มีใครรู้ ญาติคนที่ว่าก็ตามฝรั่งไปโคราชเสียแล้ว และที่ทางบ้านสงสัยมากไปกว่านั้นก็คือ ทำไมไม่เห็นดวงดวงเขียนจดหมายมาขอเงินทางบ้านเหมือนคนอื่น ๆ เขาเลย

แต่ครั้นบุญบ่องไฟต่อมา ขณะที่หนุ่ม ๆ ชาวบ้านกำลังตักทองแข่งกันเหล่านักอยู่ ดวงกับฝรั่งผิวหมักก็โผล่ขึ้นมาบนบ้านตอนเข้าได้เข้าไฟ

“โอ๊ย.. ดวง เอ๊ย.. บักหล่า... ตาย.. ไปจิงโงมจิงได้ จิงมาค้ำมามัดแท้ พ่อว่าแม่นไปจิงโงมจิงได้แล้ว... เอ๊ยผู้ได้มาน่าะ บาด... ชะมานุ่งผ้าขาวานแท้ ชะมาผู้ใหญ่ผู้ค้ำแท้... มา ๆ ค้ำ แก่เสียออกแล้วมากินเข้า ลาบงัวพอดลิ้มอนี่”

พ่อค้าลมตัวพูดทงค้ำขาว พรอมกับลูกจากวงขาว ไปรับลูกชายที่หัวกะโหลกบ้าน พรอม ๆ กับเสียงหัวเราะต้อนรับของเจ้าม่วงและเจ้าสว่างน้องสาว พรอมทั้งตามาขายส้อ

ในวงข้าวมอเย็นนั้น ดวงผู้มาใหม่ได้สาธยายชีวิตของเขาตั้งแต่จากไป กระทั่งไปรู้จักกับฝรั่งคนทีมาด้วย โดยบอกว่าฝรั่งเขาชวนไปอยู่ที่แคมป์กับเขาด้วย ได้เงินเดือนประมาณ ๑,๘๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท แต่ไม่มี

เหลือ เพราะครูฝรั่งให้พาไปเที่ยวไนท์คลับ เที่ยวบาร์ และให้พามาเที่ยวตามเมืองต่าง ๆ ในวันหยุดหมดแล้วเรื่องทั้งหมดก็มาจบลงด้วยการสรรเสริญฝรั่งว่า เขามาช่วยประเทศไทยเรา เขาเป็นทหารด้วย เป็นนักบินด้วย เขาบอกว่าเขาเห็นประเทศไทยเรายังด้อยพัฒนา ด้อยการศึกษา เขาอยากจะให้เมืองไทยเจริญเป็นเหมือนอเมริกา เขาจึงมาช่วยเรา แต่ประเทศไทยเรามีสวรรคตคือคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นเขาต้องปราบคอมมิวนิสต์ก่อนที่จะช่วยไทยเรา เขาจึงเอาเครื่องบิน เอาทหาร เอาอาวุธมาไว้ในเมืองไทยเรามากมาย ค่าเล่าของดวงซัดล้อยซัดค้ำมากในประ โยคสุดท้ายว่า

“คู่อ้อยเพื่อนบอกว่าอยากมาอยู่เมืองไทย คนอเมริกาอยากมาอยู่เมืองไทยอหฺล เมืองไทยเฮานเพื่อนว่าดี คู่อ้อยว่า อักจัก ๑๐ ปีข้างหน้า คนอเมริกาสิมาอยู่เมืองไทย แบบที่ไปอยู่ฟิลิปปินส์นั่นแหละเพื่อนว่า เมืองไทยเฮานเป็นเมืองหนึ่งเมืองเดียวกับอเมริกา เพื่อนเลขชนกองทัพ ขนเครื่องบินมา ขนทหารมารักษาบ้านเมืองของเพื่อน เขาดีใจบ้อพ่อ เฮามัทหารใหญ่ ๆ จิงซันนี่”

ต้นเขาเป็นวันจับบ่องไฟ ดวงพาครูฝรั่งเที่ยวงานแล้วก็กลับอุดรธานีแล้วก็เจ็บหายไ้

ในช่วงที่ดวงเจ็บหายไ้ไปนั้นอยู่ในระหว่างที่สงครามในลาว เขมรเวียดนาม กำลังคุกรุ่น ชาวคราวเกี่ยวกับอเมริกามาจากฐานบินอุดรฯ ไปทิ้งระเบิดในสามประเทศนั้นยังมีกระเด็นกระสาย พ่อค้าแม่พวงตามาขายส้อ และน้องสาวของเขาคอยแล้วคอยอีก ฝนแล้วฝนเล่า ดวงเราก็ม

กลับบ้าน บุญบึ้งไฟที่ดวงชอบเพียว
บแล้วบเล็กไม่เห็นดวง ตามาขายส
นนยงกตลงมากกว่าใครอื่น ถ้วน
ไหนฝนตกฟ้าร้อง สองเต้าจะร้อง
ให้กอดกันกลมครวญคราถลงหลาน
ชายฟุ่มฟายน่าสงสาร

ความวิตกกังวลของพ่อค้าแม่
พวงกึ่งทวกลุณเป็นลำดับๆ ไหนจะ
กลัวว่าดวงจะติดไปกับเครื่องบนทง
ระเบียดกับครุผิวหมกคนน ถ่าไป
แล้วถูกยิงตกอย่างที่ข่าวของสถาน
วิทยเสงประชาชนไทยออกข่าวแล้ว
จะทำยังไง

ในความวิตกกังวลนั้น ดวงก็
โผล่หน้าไปที่ตอนจำปากอก พร้อม
ด้วยชุดเสื้อพราน บินเอ็ม. ๑๖ และ
ลูกนอหน้าอก ๒ ลูก ท่ามกลางความ
ดีใจของพ่อแม่ญาติพี่น้อง ลุงผู้ใหญ่
บ้านของดวง พอเจอหน้าลูกบู้ทวน
เสียงหลงว่า

“บักเซียงเฮ... กูว่ามึงตายแล้ว
นมนงอหยังมาละเน เออบนอหยังมา
ใหญ่แท้ แล้วหยังแขนเอวอยู่นะ
ไป.. ไปกินก้อยเครื่องในเฮอนุก บัก
हांกันกะโหลกมึงเฮ...”

ท่ามกลางความดีใจครั้งที่สอง
ของพ่อแม่ญาติพี่น้องนั้น ตามากลับ
เศร้าซมครันคิด เพราะแกล้งเกิด
เห็นว่าดวงของแกนนมิใช่ดวงคน
ก่อนเสียแล้ว เมื่อก่อนนขา อวน
ร่างกายแข็งแรง ไม่สับบุหรง ถึงจะ
ไม่ได้แต่งชุดทหารเหมือนเดวณก็ยง
ดูสง่า แต่มาคราวนสับบุหรงวนต่อ
มวน ผอม ดำ ใบหน้าเกรงเกรงม
ท่าทางดุดัน เวลาอยคนเดวชอบ
เหมอลอย ตกกลางคินยงควักผงสเทา
จากกระเป๋าสื่อเสื่อพรานมาวนเป็น
บุหรงสับเสยอก กินสดทายตามาแก
อดทนสงสัยต่อไปไม่ได้ จึงอดตาม
หลานชายทันที คำตอบที่ใดคือ

“ซา.. พ่อใหญ่ซา ฮู้จักกัญซาบ
ซานแหละมันเฮ็ดให้ช้อยบักคฮอด
บ้าน กุ่ฟรังชักช้อยก็เพราะซานหละ

เวลาผ่านไปลมระเบิดในลาว เห็นให้
ช้อยเป็นผู้ช้อยซาให้เพื่อนสับเทิง
เครื่องบน เห็นเป็นผู้ปล่อยระเบิด
ปล่อยลูกโดก็หัวเราะไปด้วย เพราะ
ซาเฮ็ดให้หัวเราะ สนุกก็สนุก ช้อย
ก็เลยติดชานำเห็น บได้สับก็หุน
หวยช้อยได้ ได้สับแล้วสว่างพ่อใหญ่
เฮย... ลองบ่ละ”

คืนเข้ามา ดวงก็กลับอุดรธานี
แล้วก็เงยบหายไปจนบัดนี้

การเงยบหายไปของดวงครึ่ง
หลันเป็นการสร้างความวิตกกังวล
ให้ทางบ้านมากกว่าทุกครั้ง เพราะ
เรื่องกัญชาดังกล่าว แต่ทุกคนก็หวน
อมขมกลืนอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่ง
ปลายเดือนหกฝนตกหนัก กบเขียด
ร้องระงมลนทอทั้งทุ่ง ชาวบ้านดอน
จำปากถึงนากันออก พ่อค้าแกก็หว่าน
กล้าไปได้หลายงาน โถฝนไปได้
หลายไร่เกือบเสร็จสิ้นฝนนาทแถมอยู่
แล้วฝนก็มาหยุดตกอย่างไม่มี ปีไม่มี
ขลุ่ย จากนนก็แล้งมาเรื่อยๆ เป็น
แรมเดือน แต่ก็ได้ปรอยฝนเท่ากับ
เยวจกจนเดือนสามพอลวกตนกลา
ที่กำลังจะตายให้ตายเร็วช่นเมือฝนไม่
ตก ว่างงาน ตามากก็เลยลงบ้ำปลาย

นาเตรียมปลูกพืชไร่ตามสัญชาตญาณ
ตามากนตงแต่ไหนแต่ไรเป็น
คนใจแข็ง เมื่อกราวสมการมรดภาพ
ชาวบ้านตงแต่เด็กแบเบาะถึงคนเดิน
ไม่ได้พากันร้องหมร้องให้เสียดายสม
ภารนั้กพัฒนาจนนาตาจะเป็นสายธาร
แต่ตามารูสึกเคยๆ เกยกับข่าวคราว
ดวงหลานชายแกก็เช่นกัน ใครจะ
บอกข่าวลืออย่างไรแกก็ทำใจแข็งได้
แกยงดำหลานสาวทพากันร้องให้
เกือบทกเย็นด้วยว่า

“ฮ้องให้หมันเฮ็ดอหยัง บัก
เซียงมันเป็นผู้ชายมันบ่ตายง่ายดอก
เบ็งกุนเบนด้อย่าง...”

เมือวานชนน แดคร่มลมเย็น
ขณะที่เสงกลองเสงระฆังจากวัด
ประจำหมู่บ้านกำลังแผ่เสงตะลุม
ตุ้มโหม่งๆ ขณะที่พระสงฆ์สาม
เณรกำลังเดินเป็นทิวแถวไปสวดมนต์
เย็นที่พระอโบสถนัน ตามาแกลางบ้ำ
ไปๆ จนยาค่าแล้วก็ยังไม่ยอมกลับ
บ้าน ลูกหลานก็คอยทกระท่อมปลาย
นาอกดานหนง คอยแล้วคอยเล่าเมือ
จะมดแล้ว ยบส่เลขตองใช้ให้หลาน
สาวไปตาม หลานสาวทงสองก็ตะ

โกนเรียกไปด้วยเดินตามหาไปด้วย
ปรากฏว่าเงียบเชียบ สองสาวตามหา
จนเข้าป่าลึก ไปถึงจอมปลวกเห็นท
เคยเป็นสถานที่เล่นไฟ เล่นตัว และ
ไฟของชาวบ้านคอนจำป่าเมอสง
กรานตพามา

เมื่อสองสาวก้าวเข้ามาใกล้ๆต้น
ตะโกใหญ่ ทนโคกปล้นได้ยินเสียง
สะอึกสะอื้นให้ของตามข้างกับเด็กถูก
ไม่เรียวแม่เพราะชุกชน สองสาว
รีบรี่เข้าไปแคะมือตามออกจากต้น
ตะโก แต่ตามากอดแน่นและยัง
สะอึกสะอื้นแรงขงนยังกับถูกผีสิง สอง
สาวถามหาสาเหตุแต่ไม่มีคำตอบจาก
ตามา ด้วยความกลัวและตกใจสลด
สองสาวตะโกนขอความช่วยเหลือ
ป่า เรียกพ่อแม่และชายเสียงหลง

พ่อแม่และชาย ตลอดถึงชาว
บ้านที่กำลังเดินกลับบ้านได้ยินเข้า
วางหาบและท่อนพวงบาราบเข้าไป
หาต้นเสียง ตาสีแกวงพราโด้วาวัว
หมายจะพันคอไอ้หนุ่มบ้างามทตคนคิด
ว่าข่มขืนสองสาว เมื่อทงหมดไปถึง
ตามายังสะอึกสะอื้นจนตัวสั่น ชายสี
ปรีเข้าไปกอดทางด้านหลัง แล้วร้อง
ตะโกนถามเพราะหนักว่าผีเข้า ทุกคน
ยงนงเป็นไก่ตาแตก ชายสีกับหลาน
สาวช่วยกันแคะมือตามออกจากต้น
ไม่สำเร็จ แล้วนวดพื้นไปตามลำตัว
บ้าง เอามดแดงมาขยให้ดมบ้าง
พร้อมกับถามว่าเป็นอะไรจึงมาสะอึก
สะอื้นอยทนคนเดียว เสียอกเสียใจ
เรื่องอะไร

เมื่อตามาค่อยเบาใจแล้ว คำตอบ
ที่พอจับความได้ก็คือ

“เฒ่า...ข่อย...มา...มาเห็นบ้อง
กัญชา...ซาๆอยู่ โพนนมนแล้ว ข่อย
คิดฮอด... บักเซียงมันช่อๆ คอก
เฒ่า...” พร้อมกับขมอให้คนดูบ้อง
กัญชาเกาท โคนต้นตะ โกงข้างๆ จอม
ปลวก

จันทวัน

จิตวิทยา

“เรื่องกินเรื่องใหญ่ เรื่องตาย
เรื่องกลาง เรื่องตระวางเรื่องเล็ก”

วลิตติปลายดินออกเหลนหรือโก
สมัยก่อน เราคงเคยได้ยินกันมาบ้าง
ทกให้เรื่องกินเป็นเรื่องสำคัญอันดับ
หนึ่ง แต่ในทางปฏิบัติไม่สู้เป็นจริง
เป็นจริงอะไรนัก พูดสนุกปากเสีย
มากกว่า

แต่เรื่องกินวันนกลายเป็นสิ่ง
สำคัญขึ้นมาจริงๆ สถานทกนักวิจิตร
พิสดารมากกว่าเดิม ซ้ออาหารก็ก่อน
ข้างประหลาดๆอยู่ เอาแคช้อ“โป๊ะ
แตก” หลายคนก็ยงงกว่าจะรู้ว่าเป็น
ซ้ออาหารของผู้คนพศ.น แดกก่อนถูก
จากร้านข้าวแกงกขนสูงแกกัตตาคาร
แต่วันนมากกว่าวันน มี ห้องอาหาร
ร้านอาหาร และถึงสวนอาหาร กันแล้ว
อีกไม่นานคงมี อุทยานอาหาร ได้เสพ
สุขสนุกปากมากขนแน่ๆ

สถานที่จะบริ โภคมีหลายขนาด
หลายประเภท ตั้งแต่ระดับกระจอก
ตามชอกชอย ถึงห้องอาหารชาววัง
หรือจะนั่งแบบช้องเต้ ทงในร่มและ
กลางแจ้ง หรือจะเอาทมั่วๆมดๆ
ทสว่างไสวไฟหลากสี หรือจะเอาทม
ดนตรีคลอเคล้า มีสาวนอยคอยปอก
คอยบ่อนอาหารหวานกาว หรือจะ
ประกอบกัจจนเพื่อให้การกินสนุกขน
กิมทงสน วัฒนธรรมการเสพอาหาร
ทฟุ่มเฟือย และก่อนข้างประหลาดน
ได้แผ่ขยายไปทุกแห่ง ทงเมืองเล็ก
เมืองใหญ่ มีทงบริการเวลาธรรมดๆ
และโตรุ่ง ทะเวนต์ ฟอ์ ฮาวเออร์ส
เชอริวส์ ดนขนเวลาไหนก็ได้กินเวลา
นั้น สุขสบายดีแท้ๆ

ใครที่ประกอบธุรกิจเรื่องบับัด
ความอยากของปากทอ้ง พากันรวย
ไม่รูเรื่องไปหลายต่อหลายรายแล้ว
เพราะมีลูกค้ายุ่นหนาฝ่ากตตลอดกาล

ความสุขทางปาก : กินเถอะคนดี ปรุงนเราก็ตาย

ดังนั้น จึงดูเหมือนว่า “การกิน” ไม่
ใช่เพื่ออมทอ้งอย่างเดียวเสียแล้ว

ดีใจที่ไปเลี้ยง นลองยศนลอง
ตำแหน่งก็ไปเลี้ยง จะต้อนรับขับสู้
ใครก็พากันไปเลี้ยงอีกเหมือนกัน จะ
ให้เกียรติยศนักรมวย เหรียญบรมนช
กีฬาโอลิมปค รัฐจัดเลี้ยงเสีบหุหรา
สมาคมอกหลายเจ้ากัแบบเดียวกัน
ถ้าจะรวมเงินจากงานเลี้ยงในโอกาส
ต่างๆ ไปสร้าง โรงเรียนประชาบาล
ทะเลยาว เหรียญบรมนช ก็น่าจะได้
หนึ่งโรงสบายๆ แต่นันส์เอามาเลี้ยง
กันไม่ได้ เพราะอมทอ้งคลอ้งใน
อารมณ์ดีไม่ใช่เล่น

คนบางกนชอบอวดว่าอวดรวย
นังภักตาคารหุๆอยู่เสมอ บางกน

ชอบดื่บโมโหด้วยการกิน ประเภทนี้ กลายเป็นคนพุงโรติดเหล้าไปแล้ว มากต่อมาก เด็กเล็กๆ (ที่ถูกตามใจ) ชอบเอาเรื่องกินเป็นเครื่องตอรองกับ พ่อแม่ ไม่ซอจกรยานให้จะไม่กิน ขาวดงนเบนต้น ผู้ใหญ่บางคนก็ชอบ จิจเด็กเรื่องกิน อย่างนี้ ไม่มีประโยชน์ อย่างนั้นไม่สะอาด ไอ้หนูซึกขี้วะ ไม่กินของอย่างนั้นมันชะเลย ชุงนั๊ก ไม่กินจนกระทั่งโตเป็นผู้ใหญ่

การกินจึงได้ทองอมทองและตอปล สอนองความต้องการทางจิตใจด้วย โดยเฉพาะได้ระบายความก้าวร้าวออกไป กลายคว่ำรู้สึก "เซ็ง" ได้ออก ทางหนึ่ง

แน่นอน มนุษย์รู้จักกินมาตั้งแต่เกิด ทารกรู้จักดูดและกลืนได้ใน เวลาอันรวดเร็ว การรู้จักเล่นน้ำลาย ถือว่าเป็นพัฒนาการขั้นแรกของการ รู้จักกิน ในวิชาจิตวิทยาเรียกว่า ระยะเวลาความสุขอยู่ที่ปาก หรือ "ออร์ลิท ที่เรียด" หมายความว่า ความสุข สูงสุดของทารกน้อยรวมกันอยู่ที่ปาก

นั่นเอง การได้ดูดนมหรือดูดนมอกก็ การได้ความสุขสนุกสบาย เราพบ บ่อยๆว่าเด็กบางคนดูดนมอยู่นอน โต ถ้าหากความสุขตรงด้านนี้ถูกปิด กั้น เช่นหย่านมเร็วเกินไป หรือถูก ทำโทษรุนแรงเมื่อดูดนมเล่น เด็กก็ จะมีอารมณ์ของขัดอึดอัดไปต่างๆ ทั้งยังมีอารมณ์ขดัดแน่น ถวิลหา ความสุขทางปากแต่หนหลังอยู่ไม่รู้ กลาย ในความรู้สึกเล็กๆด้วย เมื่อ เป็นผู้ใหญ่ชน พบ "กิจกรรมทางปาก" ใดๆ คนเหล่านั้นจะเข้าประกอบกิจ กรรมเหล่านั้นโดยง่าย เป็นต้นว่า เป็นนักพูด นักโอภาปราศรัย ชอบ ชุบซิบประเภทปากหอยปากปู ประ เภท ปม. หรือปากมักอยู่ในกลุ่มนี้ หรือไม่กี่เป็นนักวิ่งสูราคอทองแดง และสิงห์ห้อมควัน ไม่ว่าจะเป็นบุหรหรือ ของมีพิษผิดกฎหมาย รวมทั้งพวกที่ ใช้กิจกรรมทางปากโดยตรง กินจุบ กินจิบ รสแซบแสบลิ้น และพวก เจริญอาหารเกินธรรมดาทั้งหลาย นักเขียนท่านก็จัดอยู่ในประเภท

ใช้ "กิจกรรมทางปาก" เหมือนกัน เพราะขณะที่เขียนก็ต้องใช้ปากสะกด ตัวอักษรตลอดเวลา จะเห็นชัดเจน ในเด็กที่เริ่มหัดเขียนหนังสือ เลฟ วิกอทสกี นักจิตวิทยาชื่อนำผ่นึง เคยทดลองในเด็กพบว่า ถ้าให้เด็ก เขียนคำบอก โดยให้อ้าปากตลอด เวลา เด็กจะเขียนไม่ถ่อยได้ หรือ เขียนผิดมากกว่าปล่อยให้ใช้ปาก สะกดคำไปตามธรรมดา

การหากินให้อิ่มท้อง เป็นธรรมชาติ เป็นสัญชาตญาณมนุษย์ กินก็ เพื่อจะมีชีวิตอยู่ เด็กเล็กๆเก็บอะไร ได้ก็เอาใส่ปากไว้ก่อน ฝรั่งเศสเรียกว่า ปิกะ (pica) เป็นชอนกชนิดหนึ่ง ที่กินของแทบทุกชนิดไม่เลือก แม้ แต่สังน้ำรังเก็จเงาเหม็น คำว่า ปิกะ จึงเอามาใช้เรียกพวกที่มพยาธิสภาพ ในการกินอันเนื่องแต่ความรู้สึกปริต แปรปรวน คนที่ถูกกระบว่าเป็นฝระ ดับท้องถัน เช่น ฝกระสือ ฝกระหัง และ ฝปอบ ก็จัดอยู่ในประเภทนี้ด้วย เหมือนกัน

พ่อแม่บางรายที่ถูกจิกจู่เรื่องกินกับลูกสาวเป็นพิเศษ ของอย่างนั้นสกปรกเกินไป อย่างนี้ไขมันมากเดี๋ยวจะอ้วน ไม่สวย ประกาศเทพแชมพูสระผมไม่ได้ เมอตอนชวยเตอนกินบ้อยๆ แม่หนูน้อยเกิดความเซอผิดๆ ขนมา จะกินอะไรทั้งที่ต้องพิถีพิถันเป็นบรรคเป็นเวร ไม่ช้าไม่นานเทพในอนาคตกก็กลายเป็นไม่จมน้ำไป ทั้งความคิดความอ่านก็มักจะชอบกลกว่าคนอื่น “โรคเมตตาอาหาร” หรือภาษาจิตวิทยาเรียกว่า Anorexia nervosa แบบนี้พบได้บ่อยๆ

คนที่มึปัญหาเรื่องกินมักมึปัญหาทางจิตใจควบคู่ไปด้วยเสมอแทบทุกราย ไม่ว่าจะประเภทกินมาก กินของแปลกๆ หรือพวกกินยาก กินน้อย และกินไม่ลงก็ตามที

สตรีที่กำลังตั้งครรภ์เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุด บางคนชอบกินของรสแปลกๆ ดินเหนียว ดินทราย ก็เสาะหาเอามากินจนได้ เชื่อว่าสตรีที่กำลังตั้งครรภ์มีความวิตกกังวลอยู่ในใจ อย่างหนึ่งกังวลว่าความสวยงามของตนเองลดน้อยถอยลงไป และกังวลวิตกเกี่ยวกับการคลอดบุตรด้วย ในรายที่โอดอา้กมากกว่าปรกติ ท่านว่าในส่วนลึกๆ ยังไม่ยอมมีบุตรยังห้วงหวาดทรงองค์เอาอยู่

คนไข้สตรีรายหนึ่ง เมอร์ว่าตนตั้งครรภ์ก็มีอาการแพ้อาหารอย่างรุนแรง กินอาหารไม่ได้ และผอมลงเรื่อยๆ จนต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล แพทย์วิเคราะห์ว่าคนไข้มีความรู้สึกเกลียดชังสามีในส่วนลึก เพราะสามีต่ำกว่าเธอ ทั้งทางคณวดีและฐานะทางเศรษฐกิจ สามีเป็นคนไม่สู้ดี แต่งงานกันเพราะลูกหลง ดังนั้น การชังสามีจึงสับที่ไปยังลูก แต่การอดอาหารก็เท่ากับหยุดการเจริญเติบโตของเด็กนั่นเอง การวิเคราะห์ทำนองนี้ค่อนข้างเชือดเฉือนผู้ฟังอย่างมาก แต่ส่วนดำมืดของคนเรานั้นยอมทำอะไรที่รุนแรงเกินความคาดหมายได้เสมอ

คนที่ชอบเสาะหาของสดคาวหรืออาหารป่าแปลกๆ ปรโลกเป็นเนืองนิตย์ ต้องถวามปัญหาทางใจอยู่บ้างเหมือนกัน เราจัดแฟนอาหารประเภทนี้ไว้ใน “พวกชอบล่า” ก้าวร้าวโลดโผน การเผด็จศึกเนื้อหมูป่า เก้ง กวาง ด้วยการกัดแทะ ล่าด้วยปากเสี้ยราบเรียบบนโต๊ะอาหาร ทดแทนความรู้สึกได้ล่าได้อย่างหนึ่ง อารมณ์ก้าวร้าวรุนแรงก็ผ่อนคลายทุเลาลง

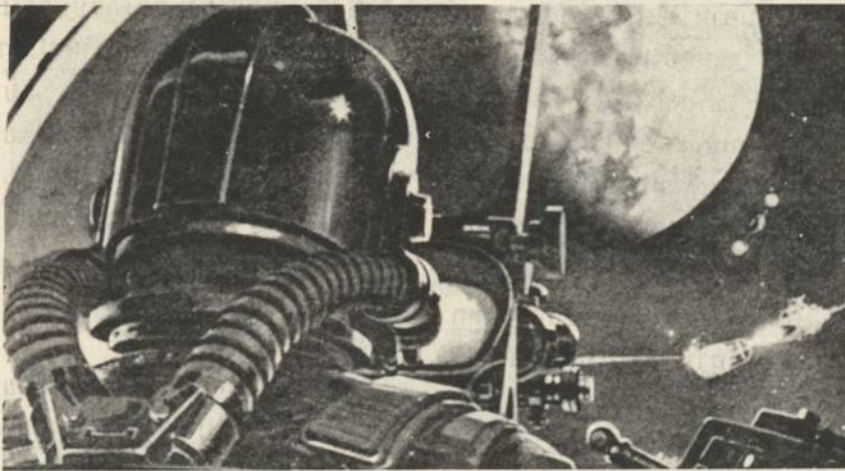
แฟนๆ อีกจำนวนไม่น้อย ไม่หวนต่อสภาพแวดล้อมของร้านอาหาร

บางครั้งตั้งใจจะक्रमท้อ หรือทางระบายนาโสโครกค้ำๆ ส้วม ถึงขยะอาหาร ที่ล้างจานอยู่เกือบติดกันเพื่อนที่พวยข้าวต้มชวดขาดปราดเปรียวหาได้จริงเท็จจริงอะไรไม่ แม้บางครั้งจะมีกลิ่นอันไม่สู้สะอาดโชยมากไม่อาทร มีผู้จัดแฟนอาหารประเภทนี้ไว้ในเครือญาติ (ห่างๆ) กับแม่กระสอสาวนั่นเอง ไม่เชือกก็ลองย่องไปดูร้านอาหารย่านบางลำพู ดูเอาเองเถิด

สำหรับพวกกินยาก กินน้อย ตระบอยกิน มาในขนาดที่ต่างกว่าพวกแรก พวกนี้จะพิถีพิถันเป็นพิเศษ ค้อมมักจะหลบเข้าเหล่า เขียวร่ำราคาแพงไปเลย มักเป็นคนที่ถูกตามใจมาก่อน เขาแต่ใจตัวเอง คิดจะเจ้าแง่แสนงอนอยู่ด้วย เอาใจยากหงุดหงิดเป็นนิสัย ที่เขายายเด็กเลี้ยงไม่ได้ก็มีไม่น้อย แทบจะต้องปอกต้องบ่อน ยกช้อนใส่ปากก็พอบ่อยบ่อยๆ บางรายมีอารมณ์เศร้าๆ อยู่ด้วย กินอะไรไม่ถูกปากสักอย่าง เดียวก็เก็บไป เผ็ดไป เอาใจไม่ถูกอาการรุมๆ “ประสาท” ก็มีอยู่มากเหมือนกัน

เรื่องของการกินเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของคน ที่ควรได้รับการตอบสนองอย่างถูกต้องและพอสมควร ไม่มากจนเหลือเฟือหรือขาดแคลนเกินไป เพราะมีผลส่งในการพัฒนาการบุคลิกภาพด้านอันด้วย เคยได้รับคำขยันทเชอถอได้ว่า เหตุลุ่มเหลวในการป้องกัน และปราบปรามคอมมิวนิสต์ ในบ้านเรานั้นหนึ่งก็คือเจ้าหน้าที่ระดับสูงไปหลงอยู่กับ “เหลลารสดี และบุหรควันละเอียด” ของฝ่ายอเมริกัน จนฝ่ายนั้นบันได้สนกมอ มอมให้ฟังความข้างเดียวอยู่เรื่อยๆ เอากันแค่นี้ก็พอจะมองเห็นได้ว่า “เรื่องกิน” เป็นเรื่องใหญ่มิใช่หรือ

มอง “ดาวอังคาร” จาก นิยายวิทยาศาสตร์

ถ้าท่านเป็นนักอ่าน “นิยายวิทยาศาสตร์” มาก่อน ท่านคงจำข้อความทำนองนี้ได้ . . .

“ดร. กรวยกรันท์รัก

. . . ฉันเชื่อว่าสวรรค์คงส่งท่านมาให้ฉันเมื่อยามที่ฉันต้องการ ท่านเป็นคนที่เหมาะสมที่จะทำงานแทนฉันต่อไป และดำเนินงานวิจัยของฉันในการติดต่อระหว่างดวงดาวที่ท่านทำค้างไว้ มันเป็นงานอันสำคัญยิ่งในอนาคตของวิทยาการชาติเราที่ท่านจะต้องรับและปฏิบัติได้อย่างแน่นอน เพื่อหาความจริงด้วยตัวของท่านเอง เมื่อท่านอ่านบันทึกต่างๆของฉันโดยตลอดแล้ว เมื่อท่านนั่งอยู่หน้าเครื่องของฉัน และติดต่อกับเพื่อนของฉันในโลกพระอังคารอันมีนามว่า “ซาเกอร์” ขอท่านอย่าได้ลืมใช้ประโยชน์เริ่มต้นนี้ “น้ำแข็งละลายจากขั้วโลกใต้ไปสู่ขั้วโลกเหนือแล้ว” ขอให้พูดอย่างนี้ . . . นี่เป็นคำผ่านไปยังดาวอังคาร . . .”

หรือออกข้อความหนึ่ง

“... ผมเดาไม่ถูกว่ามีอะไรอยู่ข้างนอก และบางทีผมคงไม่มี
จตุรัส ๔๖

โอกาสจะได้เห็นมัน บนดาวอันแห่งแล่งดวงนี้ สักทีมีชีวิตอยู่จะต้องกระหายธาตุคาร์บอน ฟอสฟอรัส ออกซิเจน และแคลเซียมเป็นอย่างมาก และมันจะได้จากร่างกายของผมนี้แหละ เมื่อสัญญาณอากาศหายใจของผมงกรงขนภายในชุดอวกาศดวงดาว นั้นย่อมแสดงว่าออกซิเจนหายใจของผมได้หมดลงแล้ว และคงเป็นเวลาที่ผมได้ออกไปตระเวนอยู่ท่ามกลางภูมิประเทศอันน่าสะทึงกลัว ผมได้เตรียมตัวตายในแบบที่ผมต้องการแล้ว โดยก้าวลงจากรถ ‘ยาดาวอังคาร’ และเริ่มต้นออกเดินไปพร้อมกับเปิดเพลงให้ดังจนแทบแก้วหูทีเดียว . . .”

ท่านจำได้ไหม

ขอเฉลยความรู้สึกแปลกประหลาดอันแรก เด็กนักเรียนชั้นมัธยมเมื่อประมาณ ๒๐ ปีก่อน ที่เคยเป็นสมาชิกหนังสือ วิทยาศาสตร์-มหัศจรรย์ และชอบเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้าเวลาค่ำคืน พร้อมกับจินตนาการไปต่างๆ นานาว่า ดวงดาวนับแสนๆ ดวงที่มองเห็นอยู่ทั่วไป คงจะมีสักดวงหนึ่งที่มีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่ และถ้าหากมี สิ่งมีชีวิตนั้นก็จะมีลักษณะ

ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับมนุษย์ที่อาศัยอยู่บนโลกนี้ หรืออาจจะกำลังมองมาที่โลกเราพร้อมกับคิดว่าจะออกมาในทำนองเดียวกัน จินตนาการของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมเมื่อ ๒๐ ปีก่อน ที่ชอบอ่าน “นิยายวิทยาศาสตร์” จากหนังสือ วิทยาศาสตร์-มหัศจรรย์ เป็นประจำ คงจำได้ถึงข้อตัวละครแปลกๆ ที่ดั่งเช่นเหมือนมิได้เป็นคนของโลกในศตวรรษนี้ ดร. กรวยกรันท์ คร. กรมขัย ยันตมันต์ ตลยา อนันต์ย ๗๗ ท่านคงจะจำได้แล้วใช่ไหมว่าคนที่เขียนนั้นเป็นใคร คนที่ทำเช่นนั้นอย่างจริงจังและขยันเป็นพิเศษในการสร้างจินตนาการให้แก่วงการนิยายวิทยาศาสตร์เมืองไทยแต่ครั้งอดีต ก็เห็นมีอยู่เพียงคนเดียวเท่านั้น คือ *อินทร์ สิริบุรุษ* และข้อความทักทายย่อหน้าแรกนั้น ก็นำมาจากนิยายวิทยาศาสตร์เรื่อง *ศาสตร์จากดาวอังคาร* ที่เขาเป็นผู้แต่งเมื่อ พศ. ๒๕๐๓

สำหรับข้อความย่อหน้าถัดมาเป็นจินตนาการที่ใกล้ตัวและมีทางเป็นไปได้มากขึ้น ในยุคที่การเดินทางโคจรรอบโลก หรือการส่งมนุษย์อวกาศออกไปสำรวจดวงจันทร์ ได้กลายเป็นเรื่องธรรมดา ที่สามารถนึกความเหลือเชื่อดังกล่าวได้จากเครื่องรับโทรทัศน์พร้อมกับอาหารมื้อค่ำ

ข้อความย่อหน้าดังกล่าว ใครที่เคยดูหนัง *2001: A Space Odyssey* ของสแตนลีย์ คูบริก คงจะจำได้ถึงความเว้งว่างว่างเปล่า แสงสีแห่งมิติใหม่ และวิญญานอวกาศที่ล่องลอยไปในขอบเขตอันไม่สิ้นสุดของจักรวาล โดยนำมาจากนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องหนึ่งจากจินตนาการของ อาเธอร์ ซี. คลีกได้

ความนึกคิดของมนุษย์อวกาศที่เดินทางออกไปสำรวจดาวอังคารตามที่ยกมาข้างต้นนั้นก็นำมาจากเรื่องสั้นชื่อ *Transit of Earth* ของนักเขียนสั้น โดยเรื่องมีเนื้อหากล่าวถึงการเดินทางออกไปบันทึกปรากฏการณ์ “โลกโคจรผ่านหน้าดวงอาทิตย์” บนดาวอังคารของคณะสำรวจอวกาศรุ่นแรกคณะหนึ่ง ซึ่งทุกคนทราบดีว่าเมื่อสามารถนำเอายานไปลงบนดาวอังคารได้แล้ว พวกเขาจะไม่มีทางกลับมายังโลกได้อีกต่อไป หากแต่จะต้องเสียดสละตายอยู่บนนั้นเมื่อออกซิเจนหมด เพื่อทำการสำรวจปรากฏการณ์ดังกล่าว และสำรวจดาวอังคารด้านที่ยังลึกลับเท่าที่จะมีเวลาเหลืออยู่...

จินตนาการจาก “นิยายวิทยาศาสตร์” ๒ เรื่อง โดยนักเขียนไทยและอเมริกันที่ยกมา อาจทำให้เรารู้สึกพิศวงขึ้นมาในใจบ้างไม่มากนักน้อย

โดยความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ เมื่อก้าวถึงดาวเคราะห์ที่มีชื่อว่า “อังคาร” นั้น เราทราบว่ามันอยู่ห่างจากโลก ๒๑๕ ล้านไมล์ เมื่อประมาณ ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา นักวิทยาศาสตร์ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ดาวอังคารน่าจะมีส่วนมีชีวิตอาศัยอยู่ และ

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๐ นักดาราศาสตร์ชาวอิตาลีผู้หนึ่งถึงกับระบุว่า มีร่องคล้ายๆ กันกลองทอดตัวผ่านไปบนผิวดาวอังคาร แต่ไม่กับที่ผ่านมา ยานอวกาศ “มารเนอร์” ของอเมริกันที่ถูกส่งผ่านดาวอังคาร ได้รายงานข้อมูลกลับมายังโลกว่าไม่มีลักษณะกันกลองดังกล่าวบนพื้นผิวของดาวอังคาร อย่างไรก็ตาม การเดินทางของยาน “ไวคิง” ซึ่งเริ่มออกจากโลกเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ใช้เวลาเดินทางอยู่ในอวกาศ ๑๑ เดือน จนกระทั่งเข้าสู่วงโคจรของดาวอังคารเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และได้ลงสู่พื้นผิวดาวอังคารเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม สกเดียวกันนั้น ได้ทำให้จินตนาการของนักเขียน “นิยายวิทยาศาสตร์” ทั้งเก่าและใหม่ไหวตัวกึกกักมากขึ้น แม้ว่าท่ามกลางความสำเร็จดังกล่าวนั้น จะไม่ได้พิสูจน์ความอดอยากหิวโหยที่ปรากฏอยู่ในดาวพระเคราะห์ที่มีชื่อว่า *โลก* ให้ชัดเจนเลยก็ตาม

ในบรรดา “นิยายวิทยาศาสตร์” ทั้งหมด *ดาวอังคาร* ที่อยู่ห่างจากโลก ๒๑๕ ล้านไมล์ ดูเหมือนจะถูกจินตนาการไปตามแนวการให้เหตุผลของนักเขียนนิยายวิทยาศาสตร์ต่างๆ มากที่

สุด โดยพยายามอธิบายเหตุการณ์ปรากฏการณ์ หรือสิ่งประหลาดซึ่งอิงหลักการทางวิทยาศาสตร์เท่าที่เขาคิดขึ้นได้ แม้ว่าส่วนใหญ่จะมีความผันที่เกิดความจริงไปบ้าง แต่การเนรมิต “ความฝัน” ดังกล่าวก็มักอ้างอิง “ความจริง” ทางวิทยาศาสตร์ไม่มากนักน้อย โดยมีข้อสมมติฐานทำนองว่า “จะเกิดอะไรขึ้น ถ้า...” อยู่แทบทุกเรื่อง

นิยายวิทยาศาสตร์ของตะวันตกที่เขียนเกี่ยวกับ “ดาวอังคาร” ส่วนหนึ่งจะมีตั้งแต่ประเภทจินตนิยายล้วนๆ มาจนถึงประเภทที่แทรกหลักการทางวิทยาศาสตร์ตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของมนุษย์สลับคละเคล้ากันไป เริ่มต้น อาทิเช่น เปอซีวัตต์ โลเวลล์ (ผู้ให้แง่คิดว่าน่าจะมีชีวิตอยู่บนดาวอังคาร เนื่องจากพื้นผิวของดาวดวงนั้นมีสภาพเป็นคล้ายกันกลอง) และนักเขียนนิยายวิทยาศาสตร์เชิงเพื่อฝันเกี่ยวกับดาวอังคารรุ่นต่อมาก็มีอีกเช่น เอ็ดการ์ ไรซ์ เบอโรว์, ซี.เอส. เลวิส, เอช.จี. เวลด์ และที่เป็นรุ่นใหม่ซึ่งอิงหลักการทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นก็มี เรย์ แบริดบลิวด์, ไอแซก อาซิมอฟ, อาเธอร์ ซี. คลีก ส่วนของไทย จินตนาการ

ไอแซค อาซิมอฟ

ทำงาน จันทร์ ศิริบุญรอดของเรา
เป็นผู้บุกเบิกไว้มิใช่น้อย ดังปรากฏ
จากนิยายวิทยาศาสตร์ที่เขาแต่ง เช่น
สู่อวกาศ ตำรวจดวงอาทิตย์ ผูมาจาก
พลูโต หน้ผู้สร้างมนุษย์ ผู้สร้าง

อนาคต สาส์นจากดาวอังคาร ฯลฯ

ปัจจุบัน เรขอมรับความจริง
แล้วว่า มนุษย์อยู่ในวิสัยที่จะเดินทาง
ออกไปนอกโลกได้ ดวงจันทร์ที่เคย
มีคนคิดว่าอยู่ไกลเกินเอื้อม ปัจจุบัน
ก็มีมนุษย์ขึ้นไปเหยียบขามาให้ดูแล้ว
แม้ขณะยานอวกาศ “ไวคิง” ก็ได้
ลงจอดบนผิวดาวอังคารให้เราดูได้สำ
เร็จเป็นครั้งแรกเช่นกัน

ดังนั้น ต่อไปในภายภาคหน้า
เมื่อการเดินทางระหว่างระบบสุริย
จักรวาลสามารถเป็นไปได้และเป็น
ความจริง การพิสูจน์ทฤษฎีเกี่ยวกับ
ความเร็วและเวลา (ซึ่งทฤษฎีของ
ไอน์สไตน์มีส่วนตก) ก็คงสามารถ
ทำให้เราได้มองเห็นภาพแห่งอนาคต
กันใหม่... และการเปิดศักราชใหม่
ของ “มิติแห่งเวลา” ก็คงจะเริ่มต้น
ขึ้นตามทฤษฎีวิทยาศาสตร์ต่างๆ ได้
เคยจินตนาการไว้ ผิดบ้างถูกบ้างไป
ตามเรื่อง

ศรีแสนดาว

เพลง

เพลงแคน : การต่อสู้อันยาวนานของคนอีสาน

ทั้งท่วงทำนองที่ท่วงรุกเร้าและ
อ่อนหวาน ประสานกับความไพเราะ
ที่ถูกบรรจงเป่าออกมา ได้ทำให้เรา
มองเห็นอีสานอย่างแจ่มชัดในความ
รู้สึก ทุกครั้งที่ท่วงทำนองเนิบนาบ
และอ่อนหวาน เรามองเห็นความ
โดดเด่นอย่างกว้างของอีสานที่ถูกทอด
ทิ้ง และในความโดดเด่นอย่างกว้าง
นั้นคนอีสานยังขมอย่างไม่ยอมแพ้
พร้อมที่จะต่อสู้ด้วยท่วงทำนองที่รุก
เร้าบอกให้เราเห็นถึงความเป็นนักสู้
ของเขาเหล่านั้น

คนอีสานรู้จักเพลงแคนดีพอ ๆ
กับที่เขารู้จักกับความเขมโหดของ
ภูมิอากาศและความขมขื่นที่ได้รับ
จากความอยุติธรรมต่างๆ

ไม่มีใครทราบประวัติอันแท้จริง
ในความเป็นมาของเครื่องดนตรีชนิด
นี้ เป็นแต่เพียงเล่าทอดกันมา ตลอด
เวลาการต่อสู้ของชาวอีสาน ว่ามันมี
มาพร้อม ๆ กับการอพยพของชาวไทย
ส่วนหนึ่ง จากอ้อมกอดของแม่น้ำโขง
ทางตอนตะวันออกเฉียงเหนือของ
ประเทศไทยทุกวันนี้

คนอีสานที่แท้จริงหลายต่อหลาย
คนบอกว่า นับตั้งแต่เขาเกิดมา เขา
ก็ได้รับจักและได้ยินเครื่องดนตรีที่
เรียกว่า แคน ซึ่งจะต้องมีมาตั้งแต่
ครั้งบรรพบุรุษอย่างแน่นอน อันเป็น
เครื่องดนตรีที่แสดงความเป็นอีสาน
อย่างแจ่มชัด

บางคนบอกอย่างภาคภูมิใจว่า
แคนเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่ได้

แก่ที่สุดในโลก แคนถูกใช้เป็นเครื่อง
หมายแสดงออกของความเป็นอยู่ของ
คนอีสานเสมอ ในบางเวลาของการ
ดำรงชีวิต คนอีสานถูกรรรมชาติ
สร้างความแห้งแล้งให้อย่างรุนแรง
อาชีพทำนาที่เป็นอาชีพหลัก เมื่อไร
ฝนตกอย่างก็เป็นอันหมดสิ้น การต่อ
สู้ดิ้นรนหาทางออกอย่างอื่นเพื่อให้
ชีวิตอยู่รอด จึงเป็นไปอย่างยากลำ
บาก ดังนั้นแคนจึงถูกนำมาเป็นเครื่อง
ปลอบใจผ่อนคลายความเครียดต่างๆ
ที่ได้รับ บางครั้งชีวิตที่เป็นอยู่ การ
ดิ้นรนต่อสู้กับความลำบากยากแค้น
นั้น หากไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาช่วย
ผ่อนคลาย ชีวิตอาจท้อถอยเข้าสัปดาห์
หนึ่ง แคนจึงช่วยให้ชีวิตของพวกเขา
ได้พบกับความรื่นรมย์และเป็นกำลัง
ใจในการต่อสู้กับชีวิต

ขณะเดียวกัน แคนก็ได้ถ่ายทอด
สภาพที่แท้จริงของอีสานออกมาใน
รูปแบบของเสียงดนตรีที่ทมิความงาม
แผ่เร้นไว้ด้วยความขมขื่น

ผืนดินที่แห้งผาก มิใช่ดินที่
แห้งเหี่ยวอับเฉา ระอแผดเผาไปด้วย
เปลวแดดกล้า ในเววตาของคน
อีสานที่มืต่อภาพเหล่านั้น มีมานาน
แสนนานแล้ว

ความเขมโหดของธรรมชาติ
ซึ่งโหมซัดซ้ำด้วยความอยุติธรรมมา
แสนนาน และจะเป็นเช่นนอกสัก
เท่าไร? ความเป็นจริงที่ไม่มีใคร
ปฏิเสธได้ในชั่วระยะเวลาที่ผ่านมา
ตราบจนถึงวันนี้ คำตอบของคน
อีสานที่ได้รับ จะแปลกใหม่อะไรขึ้น

บ้างไหม

แล้ว แคน ก็จะเพิ่มบทบาทของตัวมันเองต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ทุกครั้งที่มีการเรียกร้องให้เพื่อนร่วมชาติเข้าใจถึงสิ่งเลวร้ายต่างๆที่คนอีสานได้รับ แคนเสนอตัวมารับใช้กรณีดังกล่าวนี้ทุกครั้ง

แม้เสียงอันอ่อนหวานไพเราะ และแผ่เร็นไว้ด้วยความหมายของการต่อสู้ที่มั่งทรวงทำนองเร่ร่อนของ แคน จะไม่มีเสียงสอดประสานจากเนื้อหาของผองก็ตาม แต่ความแท้จริงของอีสานก็ยังแจ่มชัดอยู่ในความรู้สึกของผู้ได้ยิน หรือหากจะมีการร้องด้วยรูปแบบของหมอลำ แคนก็ยังเป็นส่วนประกอบสำคัญที่สุดที่จะขาดเสียมิได้ และเนื้อหาจะไม่แตกต่างจากกันมากนัก

คนอีสานบางกลุ่มที่ยังรักและต้องการให้เพื่อนอีสานทั้งหลายอย่าทอดทิ้งถิ่นเดิม พร้อมกับเรียกร้องให้หลายฝ่ายเอาใจใส่อีสานอย่างจริงจัง โดยเฉพาะคนอีสานที่

โอกาสดีกว่าคนอีสานอื่นๆในแง่ที่เข้ามาศึกษาในกรุงเทพฯ ได้เริ่มก่อตั้งออกมาในลักษณะของ วงแคนสหพันธ์สันตतिकศึกษาอีสาน วงแคนวงนี้เป็นสัญลักษณ์ของอีสานอย่างน่าชื่นชม โดยใช้ แคน ชิ่ง ฉิ่ง กลอง และโหม่ง ให้นำมาใช้แทนเสียงเบสพร้อมด้วยหมอลำอีสานหลายคนมาร่วมมือกันสร้างวงแคนขึ้นมา

เสียงจากคนตรีพื้นเมืองเหล่านี้ล้วนเป็นทางออกของชาวอีสานอีกทางหนึ่ง

หลายคนได้กล่าวถึงเสียงแคนในอดีตอย่างแสนเสียดาย วันเวลาที่คนอีสานพอจะมีความสุข แม้จักไม่มากนัก เสียงแคนที่ลอยล่องมาตามสายลม หรือหลุดออกมาจากลมปากของเขาเอง หรือแม้แต่วันบันเทิงระหว่างเพื่อนบ้าน เสียงแคนก็ให้ความสุขใจ ผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อย หลังจากคร่ำคร่างานหนักมาทั้งวัน

แต่ทุกวันนี้ ช่างจับปัดเหลือเกิน เมื่อคิดถึงแคนในอดีต

ในวันนั้น แคนจึงเป็นเสมือนสิ่งหนึ่งที่จะแสดงออกถึงสภาพอันแท้จริง เพื่อให้ทุกคนได้มองชาวอีสานกันอย่างจริงจัง หรือให้คนอีสานอดทน และรวมมือที่จะผดุงไว้ซึ่งความอยู่รอดของชาวอีสานทั้งหมด

คนอีสานหลายคนที่เคยเดินทางมาแสวงหาชีวิตที่คิดว่าดีกว่าในกรุงเทพฯ เมื่อไม่พบชีวิตที่ดีขึ้นและพวกเขาคิดถึงอีสานบ้านเกิด เสียงแคนเท่านั้นที่คอยเพื่อน แม้ว่ามันจะไม่ช่วยให้ชีวิตของเขาดีขึ้นก็ตาม แต่แคนก็ร่วมแสวงหาสิ่งที่ดีกว่าในชีวิตนั้น

ถ้าแคนมันสามารถล่วงรู้ได้เหมือนสิ่งมีชีวิต มันคงจะเสียใจมากกับวิธีการหาเลี้ยงชีพของคนอีสานที่พามันติดตัวไปด้วยทุกหนแห่ง

เพราะหลายคนเห็นคนอีสานพร้อมกับแคน เขามักจะขำหัวอย่างเขาะเย้ยว่า "ไอ้อูทาน"

แม้แคนมันจะไม่เห็นด้วย เพราะนอกจากจะทำให้ผู้คนมองอีสานไปในแง่ของการไม่รู้จักทำมาหากินแล้วยังทำให้คนอีสานที่ขงผยองในความเป็นนักสู้ อับอายในความพ่ายแพ้ของคนอีสานคนนั้น ทั้งๆที่ความสมบูรณ์ทางร่างกายมีอยู่เต็ม

สำหรับบางคนที่เขาแค้นไปเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศซึ่งต่างแดน คนหนึ่งที่น่าขบขันในเกียรติคุณก็คือ สมัย อ่อนวงศ์ ขุนพลแคนคนหนึ่งของวงการเพลงลูกทุ่ง

ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ชาวอีสานคนแล้วคนเล่าได้ลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อแผ่นดินอีสาน ตลอดทศวรรษที่คนอีสานก็ยังเต็มไปด้วยการดิ้นรนหาหนทางเพื่อทำให้คนอีสานมีสภาพดีขึ้น และเพื่อให้ทุกคนได้เห็นหน้ามาเผชิญกับปัญหาของอีสานกันอย่างจริงจังและถูกต้อง และตลอดระยะเวลาอันยาวนานนั้น แคนเป็นสัญลักษณ์แห่งการต่อสู้ของคนอีสานอย่างไม่วันสิ้นสุด

"จันทร์จूर ศรีจำปา"

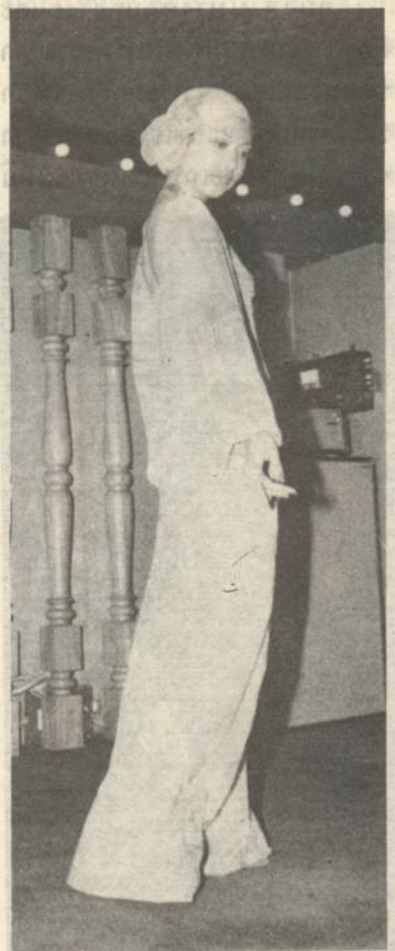
บาติกมาเลย์

หน้าแฟชั่น จตุรัส ฉบับนี้ ขอเสนอแฟชั่นโชว์ผ้าบาติกและนาฏศิลป์ของมาเลเซีย ซึ่งจัดโดยองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวมาเลย์ สถานทูตมาเลย์ และสายการบินมาเลย์ ที่โรงแรมไฮแอทรามามาเมือเร็วฯ

เครื่องแต่งกายผ้าบาติก ๕๐ ชุด ที่นำมาแสดงคราวนี้ออกแบบโดยศิลปินตลกทมิฬชื่อดังของกัวลาลัมเปอร์ ส่วนนาฏศิลป์มาเลย์นั้นนำแสดงโดยนักศึกษา ๓๐ คน จากมหาวิทยาลัยมลายา

ผ้าบาติกที่นำมาโชว์นี้ไม่สะดวกมากจนถึงขนาดทำให้สาว ๆ ต้องนำลายหกเพราะความอยากได้

หน้าตาและมาดของนายแบบชาวมาเลย์คู่ราวกับพระเอกหนังไทยของเราที่ไม่ปาน ส่วนนางแบบหญิงค่อนข้างจะเจ้าเนื้อไปหน่อย และไม่ค่อยมีลีลาในการเดินมากนัก ทำให้แฟชั่นโชว์ของคณะนี้ไม่ประทับใจเท่าใดนัก

ผู้หญิง

เมื่อดาราตุ๊กตาทองสาวออกหัก

น่าสนใจ น่าสนที่ สำหรับวงการภาพยนตร์ไทยเป็นอย่างมากที่ดาราสาวคนหนึ่ง ผงาดขึ้นครองตุ๊กตาทอง สิ่งถือว่าเป็นตำแหน่งสุดยอดสำหรับอาชีพนี้ ทั้งๆที่เธอเพิ่งเคยแสดงภาพยนตร์เป็นเรื่องแรก

ดาราทุกคนต่างขวนขวายและพยายามอย่างยากยิ่งที่จะเป็นเจ้าของตุ๊กตาทอง อันเป็นประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพในฝีมือการแสดง เป็นเสมือนไฟส่องทางที่จะดึงดูดผลประโยชน์ในอาชีพการแสดงได้อย่างเป็นกอบเป็นกำ ดาราบางคนเล่นหนังจนตายก็ไม่เคยได้รับสิ่งที่ตนปรารถนา อาจจะเป็นเพราะฝีมือไม่ถึง บทไม่ถึง และได้รับการส่งเสริมไม่จริง จึงเป็นองค์ประกอบ

บุปผารัตน์ ญาณประสิทธิ์กุล เป็นดาราสาวคนเดียวของวงการบันเทิงไทยที่ได้รับเกียรติอันสูงส่งอย่าง

ไม่คาดคิด

เธอผ่านชีวิตในวัย ๒๕ ปีมาแล้วอย่างโชคชะตา ก่อนที่จะก้าวเข้ามาในโลกบันเทิง เมื่อจบ มศ. ๕ จากโรงเรียนสตรีศรีอยุธยา เธอก็ได้ทำงานเป็นโอเปอเรเตอร์ของโรงแรมลิเบอร์ตี้ และโรงแรมนารายณ์อยู่สองปี จึงออกไปทำงานในสถานทูตอเมริกา เป็นเวลาถึง ๔ ปีครึ่ง และในช่วงที่เธอทำงานในสถานทูตอเมริกัน เธอได้มีโอกาสพบกับนางแบบสาวชาวเยอรมันนามว่า INGA ได้ชักชวนให้เธอไปเดินแบบที่ญี่ปุ่นและฮ่องกง ซึ่งเป็นก้าวแรกที่เธอได้หันเข็มชีวิตเธอให้ก้าวเข้ามาอยู่ในวงการบันเทิง

ในญี่ปุ่น และฮ่องกง บุปผารัตน์ นางแบบไทยที่มีผิวเผือดดำ จมูกเรียวตาเซ็กซี่ และสลาเด็นที่ไม่เหมือน

ใคร ทำความชอบอกชอบใจให้กับแจกต่างประเทศได้อย่างดีเยี่ยม ยิ่งได้พูดได้คุยกับเธอ ความเป็นกันเอง และจิตใจที่กล้าไม่ตนกลัว ทำให้เธอสามารถเอาชนะใจทุกคนได้เป็นอย่างดี

เมื่อเธอกลับจากต่างประเทศขณะนั้น เป๊ยก โปสเตอร์ กำลังต้องการดาราสาวนำในภาพยนตร์เรื่อง ขาวนอกนา เพื่อนสาวของเธอคนหนึ่งชื่อ อมตตดา อังสวนานนท์ ได้ชักชวนให้เธอไปสมัครกับเป๊ยกที่สยามคาเฟ่ที่เรียงข้างเบนจุนด์พบทันทีที่เห็น เป๊ยกตัดสินใจรับเธอเข้าแสดงในภาพยนตร์เรื่องขาวนอกนา

“แอ้วก็ ไม่คิดว่าจะมาเล่นหนังหรอกค่ะ เพราะระหว่างที่แอ้วกลับมาจากฮ่องกง ก็เตรียมตัวจะไปเรียนต่อที่ออสเตรเลีย แต่ต้องรอวีซ่าอีกนาน เห็นว่าว่าง ว่างก็เลยลองไปสมัครดูเล่นๆ อย่างนั้นเอง และทางเจ้าของหนังเค้าให้ค่าตัวหมื่นห้าพันบาท โดยกำหนดให้เล่นแค่ ๓ เดือน แอ้วมาคิดดูแล้วว่าเห็นเป็นรายได้ที่ไม่เลว เดือนหนึ่งๆ ได้ตั้ง ๕ พันบาท แล้วอีกอย่างเป็นงานที่สบาย แอ้วจึงตกลงเล่นเรื่องตุ๊กตาทองนั้น แอ้วไม่เคยหวังหรือแม้แต่จะคิด เพราะพอแอ้วเล่น

เสร็จก็บินไปเรียนที่ออสเตรเลียทันที
หนังสือแฉวเล่นก็ไม่ได้ดูเสียด้วยซ้ำ
ไป”

แต่เธอไม่ได้ทำความผิดหวังให้
คนดูเลยแม้แต่น้อย บทคัดในข่าว
นอกลน ที่กำกับแสดงโดยเป็ยก
โปสเตอร์ สามารถเอาชนะใจคนดู
ได้อย่างล้นหลามสร้างกำไรให้กับผู้
สร้างอย่างมากมาย เธอชนะใจกรรม
การประกวดภาพยนตร์ทุกคน จนได้
รับตัดทาทองผู้แสดงฝ่ายหญิงยอดเยี่ยม
อย่างเช่นเอกลันท์ และเมื่อเธอ
เดินทางมารับรางวัลตัดทาทองในไทย
ภายใต้การสนับสนุนของหนังสือพิมพ์
ไทยรัฐ เธอก็ถูกห้อมล้อมจากผู้
สร้างภาพยนตร์หลายต่อหลายคนให้
เล่นหนัง ด้วยวงเงินที่สูงอย่างเป็น
ประวัติการณ์ แต่เธอก็ยังไม่อาจะ
รับปากกับใครได้ เธอกล่าวกับจตุรัส
ด้วยใบหน้าแสดงความครุ่นคิด ใกล้เคียง
เหมือนกับตัดสินใจไม่ถูกว่า

“แฉวยังเป็นห่วงเรื่องการเรียน
และการทำงานที่ออสเตรเลียอยู่
เพราะทำงานที่ออสเตรเลียได้เงิน
เดือนค นแฉวก็กลางานเข้ามา อีก
อย่างถ้าจะเล่นหนัง แฉวอยากจะได้
ให้พี่เป็ยกเป็นคนแรก เพราะพี่เป็ยก
เป็นคนสร้างแฉวขึ้นมา ไม้มพี่เป็ยก
ก็ไม่มีแฉว พี่เป็ยกเหมือนกับพ่อของ

แฉวเลยคะ แฉวไปหาพี่เป็ยกแล้ว พี่
เป็ยกบอกยังไม่ค่อยมีเงินทำหนังเอง
แต่จะหาบทในหนังเรื่องอื่นให้เล่นไป
ก่อน แฉวส่งสารพี่เป็ยก เพราะแฉ
สร้างหนังเองที่ไรแย้ทุกที แต่เวลา
ทำให้คนอื่น หนังสักฉบับได้เงิน”

เจอดาราคัญญเขากแล้ว ลอง
ถามถึงชีวิตประจำวันของเธอ เธอ
เล่าให้ฟังอย่างเปิดเผยทุกทีทีเดียวว่า
ดารานักล่าปากพอใช้ ค่ำรถเปลือง
มากเพราะต้องนั่งรถแท็กซี่ตลอด รด
เมลเธอไม่ค่อยกล้าชน เพราะคน
ชอบมองและอาชัพับังคับ เราเชื่อ
เธอในสังคมแบบนี้ ดาราหนังรถเก่ง
จะต้องมีคนชนชอบกว่าดาราท้อย
โหนรถเมล การเป็นดารานอกจาก
จะสนเปลืองค่ำรถแล้ว เครื่องแต่งตัว
ต้องตัดกันเกือบทุกวัน เป็นดาราก็
ใส่เสื้อผ้าซาได้อย่างไร การถูกเชิญ
ไปงานเลี้ยงต่างๆทำให้เธอต้องดม
และทานอาหารได้เกือบทุกชนิด
เบียร์เธอไม่ค่อยชอบนักเพราะมันขม
ชอบดื่มมากาเร็ดต้าและสบูบหุรเป็น
ประจำ รายได้เวลานเกือบจะไม่พอ
กับรายจ่าย ส่วนมากถูกเชิญไป
งานกุศลเป็นประจำไม่ค่อยได้หยุด
เลย จะไม่ไปก็ไม่ได้กลัวคนเสื่อม
ความนิยม ชีวิตก่อนเป็นดาราก็ได้
ตัดทาทองแล้วต่างกันมาก เดียว
เธอไม่ค่อยได้เป็นตัวของเธอเองมาก
นัก ชีวิตในวัย ๒๖ ของเธอเวลาน
เราทราบมาว่า เธอผ่านความรักมา
แล้วหลายครั้ง ในชีวิตของเธอๆมี
ความรักที่จับกับความรักอยู่กับใคร
คนหนึ่ง ซึ่งไม่อาจะจะลบเลือนไปจาก
จิตใจของเธอได้ แต่ความรักครั้งนั้น
มันเป็นไปได้ เพราะถูกกดดันและ
ขัดขวางจากน้องสาวของเธอเป็น
อย่างมาก เธอเล่าว่า

“เรารักกันมาก นอนด้วยกัน
กินด้วยกัน อยู่บ้านเดียวกัน จะไป
ไหนมาไหนก็ไปด้วยกัน และคนรัก
ของแฉวเค้าตามใจแฉวมากที่สุดเลย

แฉวเป็นคนต่างชาติที่มหันตมากที่สุด
เคยเดินแบบมาแล้วหลายประเทศ แต่
ก่อนที่เราจะมีอะไรด่าถึงกันได้เสีย
กัน น้องสาวแฉวก็จับได้และไล่แฟน
แฉวออกจากบ้าน เราจากกันที่ลาน
บินดอนเมือง โบกมืออำลากันด้วย
หัวใจที่เศร้าสร้อย แฉวยอมรับว่าเสีย
ใจมากให้กับความรักครั้งนั้นเป็นอย่าง
มาก แต่เราก็คงไม่สามารถที่จะอยู่กัน
กันอย่างสามภรรยาที่เปิดเผยเหมือน
คนอื่น ๆ เค้าได้ ทั้งๆที่เรารักกัน
มาก”

บุปผารัตน์เล่าถึงความรักรักของ
เธอด้วยใบหน้าทมหอมหม่น แฉวตา
ของเธอละห้อยชวนให้สงสาร เรา
เข้าข้างเธอ เห็นใจเธอและเชื่อว่า
ถ้าเราจะรักกันซะอย่าง ทำไมจึงต้อง
ให้อย่างอนมาเป็นอุปสรรคด้วย เพียง
แค่น้องสาวไม่พอใจ ความรักของ
เธอก็ต้องหักสะบั้นลงแล้วหรือ เธอ
ก่อนเราหน่วงแล้วสะอื้นตอบอย่าง
น่าเห็นใจว่า

“ก็แฟนของแฉวเป็นผู้หญิงนะ
ไม่ได้เป็นผู้ชายเหมือนคนอื่นเค้า แฉ
ชื่อ ING A นางแบบเยอรมันคนที่หัน
เข็มชีวิตของแฉวให้มาอยู่ในวงการ
บันเทิงนั่นแหละคะ”

“กมเดอช”

ทุกคราวครั้งที่คำประกาศรับ
สมัครดารารากฎโหมม อีกไม่นาน
นัก ก็จะปรากฏทั้งจดหมาย ทั้งโทร
ศัพท์ และทั้งที่ไปด้วยตัวเอง มาก
มายทั้งหญิงทั้งชาย ทะขอยกันเดิน
ทางไปยังจุดหมายปลายทางอันเดียว
กัน

เป็นความใฝ่ฝันของคนหนุ่มคน
สาวที่บังเอิญมารวม ในที่เดียวกัน
ด้วยความปรารถนาสุดท้ายที่ไม่แตก
ต่างกันแต่อย่างใด

คำนิยมเก่าๆ ของการเป็นดารา
หนังไทย เป็นคำตอบที่ตลที่สุด หากมี
คำถามว่า ทำไมถึงมีคนไปสมัครเป็น
ดารากันอย่างมากมาย

ในขณะที่เดียวกันนี้ หลายหนุ่ม
และหลายสาวยอมทุ่มเทหลายสิ่ง
หลายอย่างในชีวิตให้กับความหวัง
ของเขา โดยที่ไม่อาจรู้เลยว่า จะ
เดินถึงปลายทางของความปรารถนา
ได้หรือไม่

หลายคนบอกอย่างมั่นใจว่า
“ไม่เสียก็ไม่วี่”

แต่คนที่บอกกับตัวเองว่า ไม่
เห็นจะต้องเดือดร้อนอะไรมากนัก
นั่นก็คือ ผู้ที่เป็นเจ้าของคำประกาศ

คุยเฟื่องเรื่องหนัง

ประกาศรับสมัครดาราร : ความแตกต่างของสิ่งที่ได้รับ

นี่ ... คอยคุณะ
ฉันจะต้องเป็นดาราที่เน้อหอมที่
สุด ใครๆก็อยากคิดฉันทั้งนั้นแหละ
ฉันจะแต่งตัวให้สุดสวย สุดหล่อ
พอกันที่สำหรับชุดเซ็กซี่อย่างทุกวันนี้
นะ

ฉันจะมีรถคันสวยๆ แพงๆ ขับ
ลาก่อนนะ รถเมล์กระจอกๆ
ฉันจะมีแฟนสวยๆ หล่อๆ แล้ว

ก็รวยด้วยละ

ฉันจะ ...

ฉันจะ ...

แล้วความฝันของคนหนุ่มคน
สาวหลายๆคนก็ล่องลอยไปไกลแสน
ไกล ไกลเสียจนน่าเป็นห่วง ดูหรือ
กับบอทธิพลของประกาศรับสมัคร
ดารารบนหน้าหนังสือพิมพ์ฉบับนี้
มันมีมากถึงเพียงนั้นหรือ

รับสมัครดารานั่นเอง ในบางคนก็
กระหม่อมขมของ ในผลประโยชน์ที่ตน
จะได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อมจาก
ผู้สมัคร และผู้ที่จะต้องเสียเพื่อ
ที่จะแลกกับสิ่งที่ตนต้องการมากที่สุด
คือ ผู้สมัครที่เป็นสาวสวยและรูปร่าง
ดี

ผู้หญิงบางคนยอมเสียสิ่งที่ตน
เองรักและหวงแหนที่สุด ให้กับผู้รับ
สมัครผู้ชายเพื่อเป็นส่งแลกเปลี่ยนขง
กันและกัน บางคนกับส่งแลกเปลี่ยน
ที่ได้รับคุ้มค่าและมั่นคง แต่บางคน
สิ่งที่ได้มานั้นมันไม่คุ้มค่าพอเมื่อเทียบ
กับสิ่งที่เสียไป

ในลักษณะของสังคมบันเทิงมัน
จึงเต็มไปด้วยผู้คนแสวงหาผลประโยชน์
ของตนเองโดยอาศัยวงการเป็น
เครื่องมือสร้างความสกปรกให้กับ
สังคม สร้างลักษณะการกดขี่ การ
เอารัดเอาเปรียบซึ่งชัดเจนให้เกิดขึ้น
มีเพียงภาพพจน์ภายนอกเท่านั้นที่
สวยงาม หรือหลอวงตาให้เห็น

กระนั้นหลายคนก็อยากจะสัมผัส
บางหนุ่มเขียนถึงตนเองในจดหมาย
อย่างมีความหวัง
“... เพื่อน ๆ และคนอื่น ๆ ที่พบผม
บอกผมว่า ทั้งหุ่นและหน้าตาผม
คล้ายกับ กรุง ศรีวิไล มาก เขาบอก
ว่า น่าจะเป็นดารามากกว่าที่จะมา
เป็นช่างฟัด...”

พร้อมกับจดหมายก็จะม้วนถ่าย
ที่เจ้าตัวคิดว่า เป็นรูปที่ถ่ายได้ดีที่สุด

สอดส่งไปด้วย

บางนางสาวเขียนถึงด้วยตัวหนังสือ
สอหายากแก่การอ่านยิ่งนัก
“... หนูสนใจอยากเป็นดารามาก
มานานแล้ว ใครๆ เขาก็ว่าหนูสวยกว่า
ภาวนา หนูภูมิใจมาก คิดว่าหนูต้อง
มีอาชีพเป็นดารานั่นๆ เลยค่ะ ทุกวัน
หนูขายข้าวแกงอยู่ที่สายใต้ อายาก
ให้พี่ไปดูตัวหนู รับรองว่าพี่ต้องชอบ
หนูแน่ๆ เลย ถ้าพี่ไม่ว่าง หนูก็ได้ส่ง
รูปมาให้พี่ดูแล้ว ติดต่อกับหนูให้ได้
นะค่ะ หนูจะรอ...”

แม้จะแตกต่างกันในลักษณะ
ของจดหมายแต่ละฉบับ แต่ทุกฉบับ
ก็เหมือนกันตรงที่ ต่างก็แสดงความ
หวังในสิ่งเดียวกันทั้งนั้น

สำหรับผู้รับสมัครบางคนที่เป็น
ผู้ชาย มีความปรารถนาทางเพศกับ

ผู้สมัครผู้หญิงที่รูปร่างหน้าตาดี เขา
ก็เหมือนกับหมอคูที่จับคู่ผู้มาให้
ทำนายว่า ต้องการรู้แต่สิ่งที่ดีสำหรับ
ตนเอง เขาจึงจับคู่ความสนใจอยาก
เป็นดารากับผู้สมัครนั้นขึ้นมาเป็น
ประเด็นสำคัญในการชักจูงไปสู่ความ
ปรารถนาของเขา

และตัวอย่างที่เห็นมาแล้วแม้ใน
วันนี้ เขาก็ยังไม่ล้มเหลวเลย ในเรื่อง
อย่างนี้ และจะไม่มีทีสิ้นสุดหากยังมี
ผู้ยอมเสี่ยงหรือพละกำลังยังไม่หมด
สิ้น

เป็นนอกส่งหนังที่เห็นได้ในความ
แตกต่างของสิ่งที่ได้รับในสองฝ่าย
ซึ่งหลายคนกล่าวว่า จะแปลกอะไร
ในเมื่อข้อผูกมัดไม่ได้กล่าวถึงอย่าง
จริงจังพอที่จะสร้างความลำบากใจ
ให้กับทั้งสองฝ่าย

ดารามืองไทยหลายคนทั้งดาว
โป๊และดาวไมโป๊จึงเดินสวนทาง,
ร่วมทาง, กระทบไหล่กันด้วยการ
สวมหน้ากากเข้าหากัน

ในความไม่จริงใจต่อกันนั้นก็ยัง
มีผู้สร้างหรือผู้กำกับที่มีความจริงใจ
ต่อผู้อื่นและต่องานที่จะช่วยกันยกระดับ
หนังไทยให้ไปสู่รูปแบบและเนื้อ
หาที่ดีกว่า แม้จะน้อยคนนัก แต่ก็
ยังคงกว่าที่จะมีแต่คนที่เห็นประโยชน์
เฉพาะตนเป็นสำคัญอยู่เพียงฝ่ายเดียว

และตลาดหนังทั่วๆ ไปสำหรับ
หนังไทยทุกวันนี้ ยังนิยมดารารุ่น
เก่าๆ หรือดาราทึบหน้าคนตาถ้ำ
อย่างมาก มีดารารุ่นใหม่ๆ ไม่กี่คนที่
สามารถขึ้นหิ้งได้อยู่ในวงการได้ยาวนาน
ส่วนมากจะเห็นมีข่าวออกมา

ชั่วระยะเวลาหนึ่ง แล้วยกค่อยๆ หาย
ไปจากวงการในเวลาต่อๆ มา
เป็นไปได้อีกดารารุ่นคนนั้นได้
ผู้กำกับทอมไม่ถ้งและทงดารารุ่น
คนนั้นมอไม่ถ้งพอๆ กัน หรือเป็นไป
ในแง่ของการออกข่าวอย่างใหญ่โต
เกี่ยวกับดารารุ่นคนนั้น ทงๆ ที่หนัง
ยังไม่ได้ถ่ายด้วยซ้ำ เพียงเพื่อหวัง
ผลในผลประโยชน์ที่ผู้สร้างหรือผู้
กำกับคนนั้นจะได้รับจากดารารุ่น
คนนั้นแต่เพียงฝ่ายเดียว ซงดารารุ่น
ใหม่คนนั้น ส่วนมากได้แก่ดาราทง
อาจจะเห็นด้วยและอยู่ในภาวะจำยอม
เพื่อสงทงจะได้รับในวันข้างหน้า ใน
บางครั้งจึงเป็นสังสมดุยกกันแล้ว
ระหว่างทงสองฝ่ายในการแลกเปลี่ยน
ซงกันและกัน

สำหรับผู้สร้างหรือผู้กำกับที่
แนวทางสร้างสรรคมากกว่าสงอน
ในการสร้างดารารุ่นใหม่ นั้น ขอ
ทงทงเขาอมรับนั้นคือ ความสะดวก
ในการวางแผนถ่ายทำและความ
สะดวกในเรื่องเวลาที่ดารารุ่น
สามารถให้ได้เต็มที่ แม้ว่าบางครั้ง
จะมีปัญหาบางเกี่ยวกับการเรียนรูทง
การแสดงของดารารุ่นใหม่ แต่ก็ไม่ใช
ปัญหาที่เกินแก้หรือใหญ่โต หากว่า
ผู้กำกับสามารถถ่ายทงวิธีการแสดง
และเอาใจใส่ทงผู้กำกับทงดารารุ่น
ทงจะได้รับ สำหรับผู้กำกับคือ งาน
ถ่ายทำที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและ
อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับดารารุ่น
ใหม่ก็จะได้เรียนรูทงต่างๆ ในการ
เริ่มต้นชีวิตการแสดง ซงจะเป็นหลัก
ประกันอันมั่นคงในการทงจะก้าวต่อ
ไปในวันข้างหน้า

ขอแตกต่างอีกอย่างทงระหว่าง
ผู้สร้างหรือผู้กำกับที่ตงสร้างดารารุ่น
ใหม่เพื่อความสะดวกทางอารมณ์
ของตงกับผู้สร้างหรือผู้กำกับที่ตง
การทำงานทงแนวทางสร้างสรรคในสัง
ทงทงทงทงในด้านทงทงและในด้าน
ดาราทงแสดง ขอแตกต่างทงจะกล่าว

นคือ เกี่ยวกับดาราทงแต่ละฝ่ายสร้าง
ขึ้นมา จะเห็นได้ซงทงว่า ดาราทงเกิด
ขึ้นมาจากการสร้างของผู้กำกับหรือผู้
สร้างฝ่ายแรก มักจะมีชออหนาวใน
ตงตงแต่จะมีทงทงให้แสดงในระยะ
ต่อมากก็ตาม แต่ทงทงไม่มั่นคงนักใน
เรื่องของการแสดงและชอเสียงใน
ด้านบวทง ผิดกับดาราทงเกิดขึ้นมาจาก
ความตงใจจริงของผู้กำกับหรือผู้
สร้างฝ่ายหลังทงมีความคงเส็งคงวา
ในทางการแสดงและชอเสียงในด้าน
บวทงมากกว่า

จะเห็นได้จากดาราทงรับตงตง
ทงพระราชทานในยคปัจจุบัน ซง
แต่ละคนผ่านการเรียนรูทงมีความ
สามารถจากผู้กำกับทงมีความสามารถ
และมีความตงใจจริงในการสร้างสรรค
งานมากกว่าสงอน

แม้ตงตงทงเมืองไทยจะไม่ใช
หลักประกันความสามารถทงทงที่สุด
ดงซงตงตงทงจากตงประเทศบาง
ประเทศก็ตาม แต่อย่างไรทงก็พอ
เป็นสังทงทงทงทงทงทงทงทง
บั้นทงทงหลายๆ ฝ่ายช่วยกันสร้างงาน
ทงทงทง ความสำคัญอยู่ทงทงทง
รับจากพระหตงคขององค้พระประมุข
ของชาติ อันเป็นสังทงทงทงทง
ยอดของศิริมงคล

แต่สำหรับนักแสดงหน้าใหม่
ทุกคน ไม่มีสิทธิในการเลือกทงเขา
ไปเป็นคทงในสังกคใจ ทุกคนไม่
เลือกทงผู้กำกับและผู้สร้างภาพยนตร์
จะเป็นคทงในลักษณะใด ขอเพียงแต่
ให้ตงได้เล่นภาพยนตร์และได้ชอว่า
เป็นดาราทงก็เพียงพอสำหรับเขาแล้ว
ฉะนผลงานความสามารถดงแต่
ตงกันออกไป ดาราคทงทงอาจจะ
ได้ตงตงทงทง ส่วนอีกคทงอาจจะมิชอ
เล่นหนังได้เพียงเรื่องเดียว แล้วชอ
นั้นก็ซงลบบเลือนหาย ไปจากจอภาพ
ยนตร์ในระยะเวลาด้านสน

จากเล็กถึงผู้

ถึงอายุ

อาครับ มันมายังไงไปยังใจกันครับ อยู่ดี ๆ วันก่อนผมกำลังเล่นไพ่อยู่กับนายทหารจากสถานทูตไทยที่เขามาเยี่ยมจากบอนนี่ ก็มีโทรเลขมาบอกว่า คุณอาเข้ามาอยู่ที่กรุงเทพฯ แล้ว ผมงงจริงๆ หลังจากได้รับโทรเลขแล้วผมได้รับโทรศัพท์จากเจ้าบ่าว ถามว่า ผมจะกลับเมื่อไหร่จะเอารถไปรับ มันยังงัยกันแน่ ทำไมทางกรุงเทพฯ เป็นบ้านกันไปแล้วหรือ คุณอาเคยกลับไปไม่รู้จกกันไม่เห็นเคยมีเรื่องขึ้นมา ผมเองเวลาอยากไปฟังเพลงก็เคยกลับไปเที่ยวแถวพัฒนาพงศ์กับเพื่อน ๆ ด้วยกัน ก็ไม่เห็นมีใครสนใจไม่เห็นมีเรื่องราวอย่างนั้น

ขณะที่ผมกำลังเขียนจดหมายถึงอายุนี่ ก็มีข่าวบอกว่า คุณพ่อจะไปกรุงเทพฯ อีกเช่นกัน ผมงงจริงๆ คุณอาจะช่วยตอบจดหมายนั้นด้วย ผมจำได้ว่าพวกเขาบอกว่าตอนนั้นเรายังรวบรวมกำลังกันอยู่ ยังไม่ได้แน่นอน แต่ก็ได้มากกว่าครึ่งหนึ่งแล้ว ที่เหลือก็งงๆ สะเปะสะปะกันอยู่ ไม่รู้ว่าจะเข้าข้างไหนแน่ พวกผมที่เคยเรียนอยู่ที่อังกฤษด้วยกัน บางคนมันก็ยังดีอยู่ บางคนมันก็ไม่ไปเข้าข้างเจ้าเทพที่คุณอาเกลียดแล้ว ผมอ่านหนังสือพิมพ์เซอร์มันดู เห็นเขาบอก

กันว่าคุณอาจะขึ้นศาล จะบอกว่า “ใครสั่งฆ่าประชาชน” ผมว่าดีจริงๆ ครับ มันจะได้รู้กันเสียที่ว่าใครสั่งฆ่าประชาชน ผมโดนข่าวลือมามากแล้ว

ผมเอง ตอนนี้ออกมาจากกรุงเทพฯ ก็ไม่ทันบอกว่าจะไปไหน ผมขานเครื่องฮอตวันนั้นจะขึ้นไปเพราะอะไร ผมจำได้วันนั้นผมตุนสาย นึกว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันเรียบร้อยไปแล้ว พอได้เพื่อนผมมันโทรศัพท์มาบอกว่า มันอยากขึ้นออกไปถ่ายหนัง ผมก็บอกว่าเอาซีเรมเครื่องจอดอยู่ ไม่ได้ทำอะไร เราขึ้นไปถ่ายหนังได้สักพัก เจ้าเพื่อนของผมก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นมันไม่ตุนเต็นท์ ภาพออกไปมันก็เป็นภาพนิ่งๆ ไม่มีฝูงชนแตกตื่น ผมก็ถามไอ้เจ้าคนขี้บ๊ว ลูกบั้นที่ใส่ยอนเป็นลูกบั้นยิงหลอกหรือจริง เจ้านั่นก็ตอบว่า “ใช่ได้ครับ” ผมก็เลยนึกว่าคงเป็นลูกบั้นอย่างว่าก็เลยยิงกราดสองสามชุด ไม่ได้คิดจะฆ่าใคร ใจนั้นก็คิดว่ามันเป็นลูกบั้นหลอก เพราะว่า คุณอาเคยส่งไว้ว่า บั้นประจำอยู่ที่ประจำการที่กรุงเทพฯ ให้ใส่ลูกปลอมเอาไว้ เพื่อไอ้พวกอื่นจะทำรัฐประหารมันไม่รู้ มันจะได้เอาไปใช้ไม่ได้

ผมเองก็เห็นฝูงชนแตกห่อ ผมก็นึกขำอยู่ในใจว่าพวกนี้ได้ยินเสียงเท้านั่นก็แตกตื่นกันแล้ว เลยปล่อยไปอีกสองสามชุด ผมยอมรับกับคุณอาจริงๆ ครับ ไอ้เพื่อนผมมันบอกว่า อย่างนั้นก็ยิงขงขงหน่อย ผมไม่นึกเลยว่ามันจะเป็นอย่างนั้น ผมมาก็คิดว่า เอ! ไอ้ที่พูดๆ กันว่า ผมยิงคนนั้นมันจะจริงไปได้ยังงัย ในเมื่อผมเองนั้นไม่ได้ยิงด้วยลูกจริง แล้วใครเล่าที่จะยิง ส่วนพลุดอนนั้นงัดขอกับคุณอามากจะเป็นคนยิงหรือเปล่า ผมก็ไม่รู้ พวกคอมมิวนิสต์นั้น เราได้ข่าวมาว่า มันเอารถถังมาจากเวียดนามเหนือวิ่งมาช่วยไอ้พวกอายุต์ ผมส่งคนของผมไปดักเกือบจะยิงกัน ที่ไหนได้ไอ้รถถังมันมาจากกรมของผมแล้ว

ใครยิง

คุณอาครับ ผมว่า หากคุณอาช่วยบอกผมด้วย ผมรับรองได้ว่าจะไม่บอกใครเลย พวกหนังสือพิมพ์ที่เขาขงเราผมก็จะไม่บอก เราเก็บเอาไว้คนเดียว

ด้วยความเคารพอย่างสูง
เล็กหลานคุณอา

ยอร์ช ซินเนอร์ วาดภาพนี้เสร็จ ประมาณเวลาเดียวกับที่ธนาคารฮ่องกง และเซี่ยงไฮ้ เริ่มให้บริการในประเทศไทย

เหตุการณ์สำคัญทั้งสองเกิดขึ้นประมาณปี ค.ศ. 1888 ปัจจุบันภาพเขียนของยอร์ช ซินเนอร์ เป็นที่เสาะหาของนักสะสม และธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้ ก็มีชื่อเสียงอันมั่นคงในฐานะเป็นหนึ่งในบรรดาธนาคารที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีสำนักงานสาขาถึง 360 แห่ง ใน 37 ประเทศ เป็นที่ปรึกษาทางการเงิน และให้บริการการธนาคารที่ช่วยเชื่อมโยงและสัมพันธ์อาเซียนกับซีก

โลกอื่น ๆ โดยตลอด

บริการของธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้ ครอบคลุมทุกสาขาการเงิน ธุรกิจ และการค้า แม้กระทั่งการขายเช็คเดินทาง ซึ่งเป็นบริการทั่ว ๆ ไป ธนาคารฯ มีให้ท่านเลือกทั้งชนิดเงินมาร์คเยอรมัน เงินแฟรงค์สวิสส์ เงินปอนด์ และเงินดอลลาร์ธนาคาร ฯ มีพนักงานทั้งชาวไทยและชาวอังกฤษคอยให้ความช่วยเหลือแก่ท่านตลอดเวลา

ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้

ตึกกัปตันบุช ถนนสีพระยา-304 ถนนเสือป่า-ธนาคารเมอร์แคนไทล์ จำกัด 64 ถนนสีลม และ 42 ซอยจอก (สุขุมวิท 21)

“ธนาคารที่รู้จักท่าน”

๕ บาท

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
วันที่ ๓ ธันวาคม ๕๖ วันเสาร์ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๑๘

พล.ท.ท. จำรัส มิ่งคลารัตน์
ทำมาอย่างนี้บ๊ะ...ครับ....

พลึงพ่ายบวาระถิ่นเขาปอหน
นิคมโบราณคดีพิพิธภัณฑ์ศาสตร์

ศาสตร์ไทยแผ่นดิน

ทุกฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า เรา

มุ่งสืบพิสดารความจริง